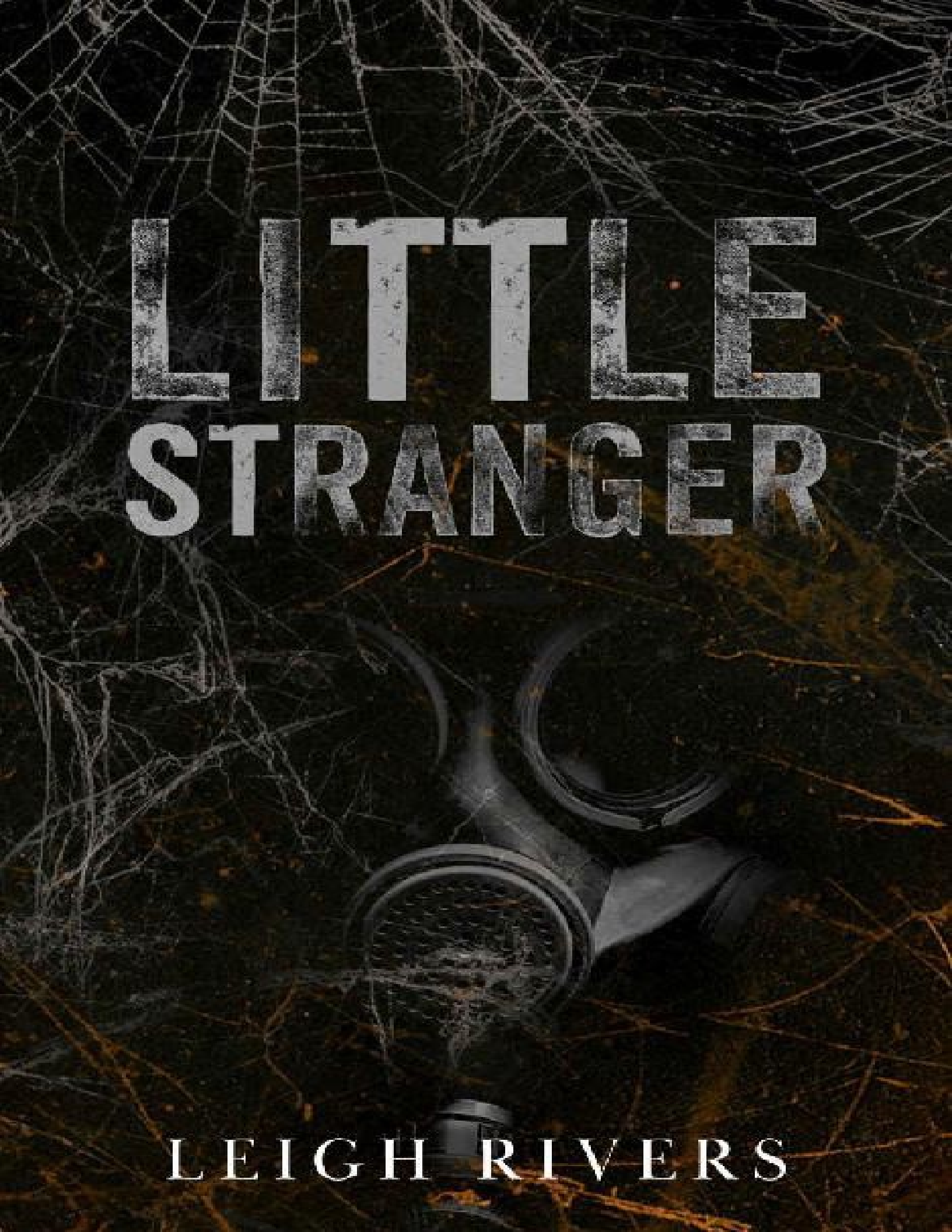

LITTLE
STRANGER
LEIGH RIVERS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Küçük Yabancı

Karanlık Bir Tabu Romantizmi

Copyright © 2023 by Leigh Rivers
Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü, eleştirel incelemelerde yer alan kısa alıntılar ve yasaların izin verdiği diğer bazı ticari olmayan kullanımlar dışında, yazarın önceden yazılı izni olmaksızın fotoğraf, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz, iletilemez veya yeniden satılamaz ya da herhangi bir veri tabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.
Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazar tarafından yaratılmış veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen
Tesadüfi.

Laura **tarafından** Ten Thousand Editing and Book Design'da **düzenlendi**
Kendra Taylor ve Shawna Peak **tarafından**
düzeltildi Leigh Rivers tarafından **e-**
kitap formatlandı Averyxdesigns'dan
Avery **tarafından kaplandı**
Birinci Baskı 2023
Bu bağımsız kitap Amerikan İngilizcesinde yazılmıştır.

OYUN LİSTESİ

Karanlık Şeyler - ADONA

Hasta Saplantısı - Landon

Tewers

Twisted - MISSIO

One Way Or Another - Şerit Kopana Kadar

Başmelek - MEJKO, Rose Ghould

HEARTBEAT - Isabel LaRosa

Scars - Boy Epic

In Flames - Digital Daggers

Vendetta - UNSECRET, Krigarè

Hotel Drive - VICE MONROE

M3rry Go - VICE MONROE

Young And Beautiful - Lana Del Ray

Wildest Dreams - Taylor Swift

Küçük Yabancı çalma listesini Spotify'da BURADA bulabilirsiniz

İçerik Uyarısı

Birinci Bölüm sizi yanıltmasın, bu kitap şimdiye kadar yazdığım en karanlık kitaplardan biri ve bazı okuyucuların rahatsız edici bulabileceği çok sayıda tetikleyici içerik barındırıyor.

Eğer karanlık ve tabu kitaplar size göre değilse, o zaman bu kitap size göre değil. Gerçekten, listelenen herhangi bir şey sizi tetikliyorsa, şimdi durmanız, akıl sağlığınızı düşünmeniz ve bu kitabı gönderdiğiniz yere geri göndermeniz için yalvarıyorum.

cehennem çukurlarında buldum.

Karakterler üvey kardeştir, kan bağı **yoktur** ama birlikte büyümüşlerdir.

Ağır somnofili, CNC, şüpheli rıza, uyuşturma, damgalama, boğma, kardeş-kardeş kink, bıçak oyunu, ilkel oyun, kan oyunu, acı, tornavida, korku, hafif üreme, anal ve örümcek oyunu gibi diğer kinklerle rahatsanız, Malachi Vize - yeni favori dilsiz psikopatım - sizi bekliyor

Sen.

Maskeli bir yabancı boğazınıza bir tornavida dayayıp kaçmanızı söylerse ne yaparsınız?

İçindekiler

Birinci

Bölüm 1

2

3

4

5

6

7

8

9

İkinci

Bölüm

10

11

12

13

14

15

Sonsöz

Yazar Hakkında

Birinci Bölüm

Olivia

1

Olivia-Yaş 7

M Ben ışıltılı pembe dolly ayakkabılarımın üzerinde heyecanla zıplarken annem elimi tutuyor. Havaalanı, etrafta koşuşturan insanlardan dolayı çok gürültülü, bavullarıyla koşuşturan kalabalıklar

Büyük uçağa bin!

"Daha gelmedi mi?" Kocaman bir sırıtışla soruyorum, annemin elini çekiyorum ve biraz daha zıplıyorum.

"Henüz değil tatlım," diye yanıtlıyor babama bakarak. O benim ve annem kadar heyecanlı görünmüyor ama bu sabah konuşmalarına kulak misafiri oldum ve sonunda onunla tanışmayı dört gözle bekliyor.

Yeni kardeşim. Benden bir yaş büyük ve ailemi dinlerken duyduğum kadarıyla istismara uğramış, beni evlat edindiklerinde de bu kelimeyi kullanmışlar.

Babam yukarı aşağı zıplamamı engellemek için elini başımın üstüne koyuyor. Bunu yapmamdan hoşlanmıyor. Genellikle kıçıma vurur ve beni odama gönderir.

"Düzensiz davranmayı bırak. En iyi şekilde davranacağına söz veriyor musun meleğim?" Heyecanla başımı sallıyorum ve serçe parmağımı kaldırarak sırıtıyorum. "Söz veriyorum."

Serçe parmağını benimkine takmıyor, ben de elimi bırakıp suratımı asıyorum.

Ama sonra annem ciyakladı ve bana doğru eğildi. "Tatlım, bu senin yeni kardeşin. Babanla seni o kötü yerden kurtardığımız zamanı hatırlıyor musun? Onu da kurtardık!"

Bir çocuk elinde plastik bir çantayla bize doğru yürüyor - bavulu nerede? Benden uzun boylu, siyah saçlı ve en sevdiğim oyuncak bebeğimin saç rengine benzeyen mavi gözlü.

Elini tutan kadın gözlerini deviriyor ve anneye "İyi şanslar" dedikten sonra babaya bazı kağıtlar uzatıyor. "Bunların hepsini imzalayın. Son sayfa terapistiyle ilgili - lütfen onu saklayın ve hepsini okuduktan ve her seansa katılmasını kabul ettikten sonra tarayın."

Babam huffs. "Bundan emin misin? Onun raporunu dikkate aldın mı?"

Gözlerini ona dikmiş olan annesine bakıyor. "Evet, Jamieson. Bana onun durumunu ilk gösteren sensin, o yüzden ya yüzüne bir gülümseme yerleştir ya da bunu kendim yapacağım."

Babam gülümsüyor.

Ona sürpriz yapmak için giydiğim prenses elbisesinin tüllerini çırpıyorum. Onun da benim kadar mutlu olmasını istiyorum ama o benim gibi sırıtmıyor ya da alkışlamıyor. Üzgün görünüyor. Annem onunla konuştuğumda onu neşelendirdiğimi söyledi, ben de bir adım öne çıkıyorum.

"Merhaba!" Kocaman bir gülümsemeyle söylüyorum. "Benim adım Olivia. Yedi yaşındayım!"

Yedi parmağımı kaldırıyorum. "Sence bir prensese benziyor muyum?" Elbisemi gösteriyorum.

Çocuk bana bakıyor, bir adım daha yaklaşıyor ve benim ona bakmamı sağlıyor. Beni yanan evden çıkaran itfaiyeci gibi - büyük, yürüyen, insan bir kule!

Neden merhaba demiyor? Elbisemi beğenmedi mi?

Konuşmak yerine başını hafifçe eğip beni izliyor.

Gülümsemem düştü. "Elbisemi beğenmedin mi?" Saçımdaki kurdelelerle uyumlu pembe ışıltıları var.

Annem dudaklarımın parlayan yıldızlar gibi ışıldaması için sulu dudak parlatıcısından sürmeme bile izin verdi.

Elleriyle bir şeyler yapıyor ve ben gözlerimi kısarak anneme bakıyorum. Kadınla konuşuyor ve babam da kâğıtlara bir şeyler yazıyor. Çocuğa dönüyorum ve o yine elleriyle bir şeyler yapıyor.

"Uçakta olmak korkutucu muydu? Çok hızlı gittiğinde ve gökyüzüne fırladığında hep ağlarım! Babam bizi hep uçağa bindirir. O artık senin de baban!"

Sadece bana bakıyor, elini ensesine götürüyor ve kıvırcık siyah saçlarını karıştırıyor.

Tekrar aileme dönmek üzereyken çocuk bileğimi tutunca nefesim kesiliyor ve gözlerimi ona çeviriyorum. Ellerini tekrar hareket ettiriyor ve ben ona göz kırpıyorum.

Kafam karıştı, bir dakika önce onun yaptığı gibi başımı eğdim ve kahverengi saçlarım gözlerimi kapattı.

Döner kapıları işaret ediyor ve bana elini uzatıyor. Annem ve babam hâlâ kadınla konuşuyorlar, ben de elimi tutmasına izin veriyorum ve kapıya doğru koşuyoruz. Belki de saklambaç oynamak istiyordur? Harika saklanma yerleri bulmakta gerçekten iyiyimdir.

Dolly ayakkabılarım yere çarptığında kıkırdıyorum, saçlarım deli gibi uçuşuyor.

Ben diğer evdeyken kızlar ve erkekler hep oyun oynarlardı; erkekler bizi kovalardı ve eğer bizi yakalarlarsa hapse girmemiz gerekirdi. Bizden çok vardı. Bir sürü arkadaşım vardı! Ama sonra annem ve babam gelip beni buldular ve evlerine getirdiler.

Çok büyük ve annem uslu durursam doğum günümde bir köpek alabileceğimi söyledi. Bu benim onlarla ilk doğum günüm olacak ve ilk hediyemi almak için sabırsızlanıyorum.

"Nereye gidiyoruz?" Beni havaalanında çekmeye devam ettiğinde soruyorum, bizden çok daha uzun olan tüm meşgul insanlardan kaçıyorum. Ayağım takılıyor ve öne doğru yuvarlanırken ciyaklıyorum ama çocuk beni yakalayıp ayağa kaldırıyor.

Tekrar koşuyoruz ve ben yine gülmeye başlıyorum. Çocuk bir kapıda duruyor ve etrafımıza bakıyor, sonra beni içeri çekiyor. Nefes nefese kalıyorum ve erkeklerle dolu bir banyoda olduğumuzu görünce geri çıkmaya çalışıyorum.

Ona bakmam için beni tutuyor, elleriyle yine bir şeyler yapıyor ve sonra kendini işaret ediyor. Hâlâ ne yaptığını anlamadığımda ağzını işaret edip başını sallıyor, sonra da benim ağzımı işaret edip başını sallıyor.

"Konuşamıyor musun?"

Başını tekrar sallıyor ve gözlerim açılıyor. "Sorun değil. Çok uzun süre konuşamadım! Sana öğretebilirim."

Sinirlenmiş, gözlerini deviriyor. Bu çok kaba!

Bana tekrar işaret ediyor, sonra avucunu göğsüne bastırıyor ve bana yaklaşırken gözlerinde korkutucu bir şey var; ailemize geri dönmek istiyorum. Ama ne yaptığını soramadan ya da yüksek sesle çığlık atamadan babam kapıyı açıyor ve annem beni kollarının arasına alıyor.

"Sana sorun çıkarma demiştim!" Babam bana bağırıyor.

Gözlerim kapanıyor ve biraz daha bağırmasını bekliyorum ama bağırmıyor.

"Ve sen," diye çıkışır çocuğa. "Grevdesin, küçük adam. İki tane daha yaparsan kıçın yeni bir eve gider. Sen artık Malachi Vize'sin ve Vize'ler çizginin dışına çıkmaz, bu yüzden buna alış."

Dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. Ben de bir Vize'yim. Hiçbir

şeyden korkmayız. Örümcekler hariç, onlar beni ürkütür.

Çocuk başını eğiyor ve yumruğunu göğsünde daire şeklinde çeviriyor.

"Özür diliyor tatlım," diye fısıldıyor annem bana. "İşaret diliyle iletişim kuruyor." "O da ne? Ben de yapmak istiyorum!"

Kıkırdıyor ve alnımdan öpüyor. "Sana öğreteceğim. Bütün eve öğreteceğiz."

"Evin yardımcılarına bile mi?"

Başını sallıyor ve bir tutam saçını kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Evet. Aşçıların, hizmetçilerin ve güvenlik görevlilerinin nasıl imza atacaklarını bilmelerini sağlayacağız. Malachi evimizde rahat edecek. O artık bizden biri."

Yeni annem iyi biri. Bana hiç bağırmıyor ya da babam gibi beni korkutmuyor. Her zaman saçlarımı örüyor, tırnaklarımı boyuyor ve arabada benimle şarkı söylüyor.

Annemi seviyorum.

Arabada, Malachi yanıma oturdu ve eve dönüş boyunca bana baktı. Bu biraz garip ve beni biraz geriyor. Yine de ona gülümsüyorum ama sanki beni inceliyormuş gibi sadece başını eğiyor. Saçlarıma bakıp duruyor. Belki de kurdelelerimi beğenmiştir?

Annemiz bunun "bağ kurmamız" için en iyi yol olacağını düşündüğü için artık paylaştığımız odama gittiğimizde, benimkinin karşısındaki yatağına oturuyor ve ona yeni bebek evimi göstermemi izliyor. Bir şaka yaptığımda ya da Barbie'mi onunla konuşturduğumda gülmüyor ve benimle oynaması için ona bebeklerimden birini verdiğimde kafasını koparıp gözlerimin açılmasına neden oluyor.

"Hayır!" Bağırıyorum, elinden kapıyorum. "Bunu yapamazsın,

Malachi!" Beni tekrar işaret ediyor ve avucunu göğsüne koyuyor.

"Bu ne anlama geliyor?" Bebeğin kafasını tekrar takıp onu ahşap evin içine saklayarak soruyorum. "Bana öğretebilir misin?"

Tek yaptığı sırıtmak, sonra saçımın bir teline uzanıp parmaklarının arasında ovuşturuyor.

"Koklamak ister misin? Çilek gibi kokuyor!"

Saçlarımı burnuna götürüyor ve gözlerini kapatarak içine çekiyor. Beni kucaklamak için kendine çektiğinde donup kalıyorum. Kocaman bir sarılma. Başımın arkasını göğsüne bastırıyor ve saçlarımı kokluyor. Parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdiğinde kıkırdıyorum.

Geri çekilip elleriyle yine bir şeyler yapıyor, ben de bir kâğıt alıp ona bir paket boya kalemi uzatıyorum. "Yazabiliyor musun? Yazamıyorsan, sana bunu da öğretebilirim."

Siyah olanı alıp anlamsız bir kelime yazmasını izliyorum.

Benimkini.

2

Olivia-11 Yaşında

"Ave tuşlara birlikte bastığınızda bunu elde edersiniz." Öğretmenim bana "Mutlu Yıllar "ı nasıl çalacağımı gösterirken piyanonun sesi duyuldu. Son iki haftadır bana öğretiyor ve ben de Bana o şarkının nasıl yapıldığını gösterebilir, böylece Malachi için çalabilirim.

Bugün on iki yaşında ama ne bir parti istiyor ne de ailece dışarı çıkmak. Aksine, üzgün görünüyor. Sarılmam genellikle onu daha iyi hissettiriyor ya da yatakta yanına uzanıp film izlediğimizde, ama daha önce sorduğumda hayır dedi.

"Hayır" diye imzaladı çünkü hala konuşmuyor. Annem bunun seçici olduğunu, konuşmamayı seçtiğini ve beş yaşından beri konuşmadığını söyledi. Nedenini bilmiyorum; babam büyüdüğümde açıklayacağını söyledi.

Bazen yatakta uzanırken ya da oturma odasında kurduğumuz çadırda, onu kandırmaya ya da konuşmaya ikna etmeye çalışıyorum, bu da onu sadece kızdırıyor - bunu yaptığımda günlerce beni görmezden geliyor. Arkadaşlarım konuşmadığı için tuhaf olduğunu düşünüyor ve bana işaret ettiğinde gülüyorlar ama onlara susmalarını söylüyorum.

Hâlâ aynı odayı paylaşıyoruz. Annem onu kendi odasına taşımak istedi ama o kalması için yalvardı. Karanlıktan korkuyor ve bazen benim yanımda uyuyor. Babamı da pek sevdiğini sanmıyorum. Malachi geçen gün morarmış bir gözle ofisinden kaçtı.

Malachi içeri girerken piyanodan başımı kaldırıyorum. Siyah kapüşonlu bir tişört giymiş, kapüşonu neredeyse kıvırcık siyah saçlarını örtecek şekilde açık. Piyanonun önündeki kanepeye oturuyor ve ben dersimi bitirirken beni izliyor.

Öğretmenim annemle konuşmaya gidiyor, bir sonraki dersimi yeniden planlamakla ilgili bir şeyler söylüyor ve tartışmaya başlıyorlar. Malachi'nin doğum günü hakkında konuştuklarını duyuyorum, babam kasıtlı olarak geç saatlere kadar çalıştığı için burada olmayacak.

Malachi gelip yanımdaki tabureye oturuyor. *Bana öğret* diye işaret ediyor.

Yeni öğrendiğim şeyi ona çalarken parmaklarımı izliyor ve ne olduğunu anladığında gözleri parlıyor. Sırıtıyorum ve omuz silkiyorum. "Mutlu yıllar," diyorum sessizce. "Bunun bir sürpriz olması gerekiyordu."

Teşekkür ederim diye işaret ediyor, sonra tekrar piyanoyu gösteriyor. *Çal.*

Bu sefer çuvalladım ve oflayıp kollarımı kavuşturduğumda bana sessizce güldü - sonra önündeki tuşlara daha tiz basmaya başladı ve ben onun berbat piyano becerilerine kıkırdamamaya çalıştım.

"Sana aldığım hediyeyi beğendin mi? Annem seçmeme yardım etti." Başını sallıyor ve yanağıma bir öpücük kondurup "*Teşekkür ederim" diye* imzalıyor.

Yanağımı çevirip diğerini gösteriyorum. Onu öpüyor, sonra alnımı gösteriyorum, onu da öpüyor. Burnumu gösterdiğimde dudaklarımı öpüyor ve ben donup kalıyorum.

Geri çekiliyorum, gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona bakıyorum. "Annem erkeklerin beni öpmesine izin vermememi söyledi! Sen bir erkeksin!"

Ben senin kardeşinim, yani iznim var.

"Gerçekten mi?"

Başını sallıyor, gözleri parlıyor. Uzun bir süre beni izledikten sonra vücudunu çevirip tekrar piyanonun tuşlarına basıyor.

Omzumun üzerinden bakıyorum ve annemin kapıda durduğunu, Malachi'nin doğum günü pastasını tutarken endişeli göründüğünü fark ediyorum - mumlar çoktan eriyor.

O gecenin ilerleyen saatlerinde babam eve geliyor ve Malachi'yi yatağından sürükleyerek çıkarıyor ve ben ne olduğunu sormaya çalıştığımda bana uyumaya devam etmem için bağırıyor.

Malachi saatler sonra yatak odamıza geri döndüğünde gözle görülür bir şekilde titriyordu ve ellerini kullanarak benden özür diledi, ben de uyuyana kadar ona sarıldım.

3

Olivia-16 yaşında

I Aynada saçımı tarıyorum, yüzümden uzak tutmak için yüksek bir at kuyruğu yapıyorum, biraz rimel sürüyorum, sonra en sevdiğim dudak parlatıcısını arıyorum. Acele etmezsem amigo antrenmanına geç kalacağım ve kaptan olarak sorumluluk sahibi olmalı ve en az yirmi dakika önce orada olmaya çalışmalıyım.

Diğer herkes.

Küçük çekmeceyi kapattığımda makyaj masam titriyor ve uzun, sinirli bir nefes veriyorum. "Nerede bu?" Makyaj çantalarımı tekrar karıştırarak mırıldanıyorum. Okul çantamı yerden alıp odamın geri kalanını tarıyorum.

Okul çantama bakmak için tekrar eğildiğimde odanın kapısı çalınıyor. Malachi kapımın önünde duruyor ve dudak parlatıcımı tutuyor.

"Neden sende bu var?" Kaşlarımı çatarak soruyorum. Sonra kaşlarım yumuşuyor. "Yine mutfakta mı bıraktım?"

Başını sallıyor ve sessizce içeri girip kapıyı arkasından kapatıyor. Dudak parlatıcımı bana fırlatıyor, sonra şapkasını çıkarıp dalgalı saçlarını düzeltmek için geriye doğru çeviriyor.

Geçen yıl boyunca Malachi bir çocuktan genç bir adama dönüştü. Keskin çenesi, uzun kirpikleri ve parlak, elmas gibi mavi gözleriyle on yedi yaşında olmasına rağmen yirmi gösteriyor. Kıyafetlerinin arasından fark edilmeye başlayan kasları var ve koşmayı çok seviyor. Bir keresinde bana bunun kafasını boşaltmaya yardımcı olduğunu söylemişti.

Bazen birlikte koşuyoruz. Aynı şarkıyı dinleriz - ben seçersem genellikle Taylor Swift, o seçerse Bad Omens - sonra eve gidip okula hazırlanmadan önce göl kenarında oturur ve güneşin doğuşunu izleriz.

Bütün arkadaşlarım onu öpmek istiyor. O herkesin bir parça istediği sessiz, gizemli Malachi Vize. Bu beni hasta ediyor-özellikle de grup sohbetinde okumamayı tercih ettiğim şeyler hakkında ayrıntılara girdiklerinde. O popüler biri değil - "sessiz tuhaf", yine de arkasından bir şeyler söylüyorlar çünkü yüzüne bir şey söylemekten çok korkuyorlar.

Malachi her gün yaptığı gibi eğilip saçlarımı kokluyor, sonra yatağıma oturup işaret ediyor, *Nereye gidiyorsun?*

"Abigail'in yatıya kalma partisi var. Babam gidebileceğimi söyledi." Gözleri biraz kararıyor ve çenesi geriliyor.

Bunu da çok yapar.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" Ona soruyorum ve o başını sallıyor.

Dışarı çıkmaktan kastım, annemin ona on yedinci yaş gününde aldığı motosiklet. Etrafta deli gibi dolaşıyor ve ailemizin sigara içtiğini bilmediğini sanıyor, ama hepimiz kokusunu alabiliyoruz.

Vize Malikanesi'nin diğer tarafındaki odasında.

Onların önünde beni dudaklarımdan öptükten sonra annem onu kendi odasına götürdü. Çok masumcaydı.

Birlikte bir masa oyunu kazanmıştık ve bunu kutluyorduk. Görünüşe göre yanlış şekilde.

Odanın onun tarafını boşaltmalarını izlemek hayatımın en kötü günüydü - ve muhtemelen onun da. Annem ve babam beni evlat edindiğinden beri kendimi hiç yalnız hissetmedim; Malachi hep buradaydı, özellikle fırtınalı gecelerde bana eşlik ediyordu.

Kabuslarım geri geldi ve bazen onlar yüzünden nefes bile alamadığımda gizlice onun odasına gidiyorum. Beni asla geri çevirmiyor, o da benimle aynı odayı paylaşmayı özlüyor.

Yataklarımızı birbirine yaklaştırıp el ele tutuşurduk ve bazen ben uyuyana kadar yatağımın kenarına otururdu. O çok koruyucu bir kardeş. Her zaman iyi olduğumdan emin olurdu. Yıllar sonra bile, evin diğer tarafında olmasından nefret ediyorum.

Kal, imzalıyor. *Benimle bir film izle.*

"Gideceğimi söyledim zaten. Yarın akşam film izleyebiliriz," diyorum ve parlatıcıyı dudaklarıma sürüp makyaj aynasında büzüştürüyorum. Yansımamda ona suratımı asıyorum. "Ah, ağabeyim beni özleyecek mi?"

Yatağımdan kalkıyor ve saçlarımdan tutup başımı geriye doğru çekerken nefesim kesiliyor. Diğer eliyle yanağımı tutup başparmağıyla ağzımdaki yapışkan dudak parlatıcısını siliyor.

Kardeşim alt dudağımı aşağı doğru çekip geri çekilmesini izliyor. Büyülenmiş gibi mi görünüyor?

Ve nedense, çenemi tutup saçımı tıslamama neden olacak kadar sert çekerken ben de transa girmiş durumdayım ama ona karşı koymuyor ya da durmasını söylemiyorum. Bir parçam daha sert çekmesini istiyor, bir şey yapmasını istiyorum.

Ne oluyor?

Beni bırakıyor ve geri çekiliyor, göğsü sanki kendini kontrol etmeye çalışıyormuş gibi inip kalkıyor.

Malachi önce dudaklarımdan parlayan başparmağına, sonra da artık dağınık olan saçlarıma bakıyor.

Ağzımı silerken nefesim ağırlaşıyor, kalbim göğsümde hızla çarpıyor, nasıl hissettiğim ve neden bu kadar kızardığım konusunda kafam karışıyor.

Oturduğum sandalye tekrar makyaj masamın önündeki pozisyonuna getiriliyor ve Malachi saç fırçamı alıyor, midillimi saç bağından çekiyor, sonra hiçbir şey olmamış gibi fırçayı saçlarımda gezdirmeye başlıyor.

Üç gün sonra mutfağa girdiğimde annem sebze doğruyor, radyoda sessizce çalan şarkıya mırıldanıyor. Babam her zamanki gibi işteydi. Eğer burnu bir evrak işine gömülü değilse, bir konferans görüşmesinde ya da mahkemede, bir gecede altı kişiyi öldürdüğü için ömür boyu hapis cezası almamaya çalışan bir deliyi temsil ediyor.

Vize'ler genellikle dünya çapında haber kanallarını ve sosyal medya platformlarını süsleyen davalarla ünlüdür. Babam bir ceza savunma avukatı, annem ise bir yargıç. Ancak beni ve Malachi'yi evlat edindiğinden beri giderek daha az çalışıyor ve biz okuldayken sanat odasında resim yapıyor.

Buraya gelmeden önceki hayatımı pek hatırlamıyorum ama günlerce yemek yemediğimde vücudumun nasıl hissettiğini; uyuşturucu bağımlısı annemin eve erkeklerin girip çıkmasına izin verdiğini; küçük kardeşimin sonsuza dek ağlamayı bıraktığını hatırlıyorum. Çocuk hizmetleri içeri dalmadan ve çürümeye yüz tutmuş bedenini kollarımda bulmadan önce günlerce beşiğinde yatmıştı.

Onu kurtaramadığım için defalarca özür dileyerek acilen acil servise kaldırıldım ve bir hafta sonra Vize'ler kendilerini tanıtarak bir daha aç kalmanın nasıl bir his olduğunu asla bilmeyeceğimden emin olacaklarını söylediler.

Sözlerini tuttular.

Babamdan korkuyor olsam da onu seviyorum. Malachi'ye çok sert davranıyor ve bir denizci gibi küfrediyor ama daha sakin ve daha iyi olmaya çalışıyor. Artık alkol almıyor ve kendini meşgul tutuyor. Malachi'nin ondan benim gördüğüm muameleyi gördüğünü söyleyemem. Kardeşimin hala bu çatı altında olmasının tek nedeni annem ve benim onu seviyor olmamız ve ne olursa olsun ailemizin bir parçası olması.

Bahsi geçen ağabey arkamdan mutfağa giriyor, omzu omzuma değiyor, sonra saçlarını karıştırarak buzdolabına bakıyor ve bir portakal suyu alıyor. Gözleri önce anneme sonra bana kayıyor ve gözlerinde bir şey parlıyor.

Geçen gece arkadaşımın evine gittim, ama herkes uyuyunca gizlice çıktım ve kendi pencereme tırmanmak yerine doğrudan Malachi'ninkine tırmandım.

Ama bu kardeşlerin yaptığı normal bir şey, değil mi?

4

Olivia-18 yaşında

"I Senden nefret ettiğimi sanıyorsun."

Malachi az önce örümceğini satın aldığı dükkândan çıkarken kırgın görünüyor. Ben arabamın kilidini açarken delikli kutuyu göğsüne bastırıyor ve karton kutuyu arka koltuğa yerleştirirken yüzünü buruşturuyor.

Biraz titriyor ve başımı sallıyorum. "Bunu düşünmeye gerek yok; senden nefret ediyorum. Eğer onu geri alırsan, ağabeylik kartını iptal etmem."

Korkmayı bırak.

"Hayır. Siktir git. O kadar sevimli hayvan varken neden bir tarantula aldın? Bana evcil hayvan almak istediğini söylediğinde, yavru bir kedi ya da lanet bir köpekten bahsettiğini sanmıştım!"

Kardeşim gözlerini bana dikiyor, ben de kendi gözlerimi deviriyorum ve motoru çalıştırıp eve doğru yola çıkıyorum. Ailemiz hâlâ dışarıda olacak - yakında burada yaşaması muhtemel yeni bir koruyucu çocukla ilgili bir tür toplantıları var.

Umarım başka bir kardeş değildir - Malachi'yi çok severim ama bazen çok uğraştırıyor, özellikle de sahipleniciliğiyle. On altı yaşıma geldiğimde ve yatıya, kız günlerine ve hatta spor salonuna gittiğimde daha fazla ortaya çıkmaya başladı. Her seferinde, hiç şaşmadan, telefonumu mesajlarla doldururdu, çünkü hala konuşmadığı için arayamayacağı açıktı.

Bir keresinde Abbi'yle ailesinin evinde sarhoş olduktan sonra onu aradım, her kelimeyi geveledim ve telefonumu kaybetmeden önce ona konumumu gönderdim ve o da saatlerce motosikletiyle beni aradı.

Vazgeçip eve dönmek zorunda kaldığında beni yatağında uyurken buldu. Sabah uyandığımda başım göğsündeydi, kolları bacakları birbirine dolanmıştı ve omzumdaki küçük şeytan kalmamı söylüyordu ama bunun yanlış olduğunu biliyordum, bu yüzden gizlice çıkıp kendi odama gittim.

Evde ondan bir tane daha olduğunu düşünsene? Çıldırırdım. Onu seviyorum, gerçekten seviyorum ama bazen onunla ilgili tuhaf düşüncelerim oluyor. Parmaklarım kalçalarımın arasından kayarken ya da başka birini öperken, orgazm olduğumda onun yüzünün kaç kez aklımın en ön saflarında yer aldığını utanmadan söyleyebilirim.

Sonra onunla, ailemizle birlikte kahvaltıya, akşam yemeğine ya da akşam yemeğine oturmam ve kardeşimi düşünerek kendimden geçmediğimi iddia etmem gerekirdi.

Depomun boşalmaya yakın olduğunu fark ettiğimde "Benzin almam lazım," diyorum. En yakın istasyona dönüp omzumun üzerinden kutuya bakıyorum ve yanlışlıkla başka birinin arabasının tavanına bırakırsam fark edip etmeyeceğini merak ediyorum.

Örümcekler tüylerimi ürpertiyor. Odanızın zemininde koşan, tavandan sarkan veya siz uyurken

yüzünüzde rahatça ürperen küçük örümcekler yeterince kötüdür, ancak o kutudaki tüylü şey sadece bir örümcek değildir.

Küçük bir örümcek. Kırmızı, siyah ve tüylü. Beni yiyebilirmiş gibi görünüyor.

Ben kolla ve benzin kapağıyla uğraşırken yağmur pıtır pıtır yağıyor, yerde su birikintileri oluşturuyor - Malachi sonunda benim için çeviriyor ve ben depoyu doldururken kaputun üzerine oturuyor. Kollarını kavuşturmuş bana bakıyor, ben de gözlerimi kısıyorum. "Ne?"

Dudak parlatıcını sürmemişsin.

Dudaklarımı birbirine sürtüyorum; birkaç gün önce aldığım ruj yüzünden kırmızıya boyanmışlar. "Bunu daha çok sevdim."

Katılmıyorum. Fahişeye benziyorsun.

Koluna bir tokat atıyorum, o da sessizce gülüyor.

"Annem bir erkek arkadaş bulmamı istiyor çünkü görünüşe göre bana bakacak bir erkeğe ihtiyacım var." Gözlerimi deviriyorum. "Beni o tuhaf Parker'la eşleştireceklerini söyledi."

Malachi'nin gözleri kararır, çenesi sıkılır. *Daha on sekiz yaşındasın*.

Gülüyorum. "Bunu ona söyle!" Benzin kapağını çevirerek omzunu okşuyorum. "Baban erkeklerin güçlü olduğunu düşündüğü için kendini şanslı say, yoksa sen de genç yaşta evliliğe zorlanırdın."

Ben uzaklaşamadan bileğimi yakalıyor, sonra da bir cevap imzalamak için bırakıyor. *Hayır*, *evlenmiyorsun.*

İçimi çektim. "Bu konuda ailelerimizle kavga etmemeni öneririm. Onların geleneğine göre ben evlenene kadar saf ve masum olmalıyım, sen de ne istersen yapabilirsin. Özgürlüğünün tadını çıkar."

Cevap veremeden -gözlerindeki ifadeye bakılırsa muhtemelen kızgın bir şey- arkamı dönüp iletişimini engelliyorum ve ödeme yapıp atıştırmalık bir şeyler almak için içeri giriyorum.

Sırada beklerken omzuma bir dokunuşla sıçrayıp dönüyorum ve cips torbalarımı yere düşürüyorum. İkimiz de onları almak için dizlerimizin üzerine çöküyoruz ve benim elim onlarınkine değiyor. Gözlerimi kaldırdığımda, matematik dersinde yanında oturduğum Adam'ın bana gülümsediğini görüyorum.

Onu aylardır görmedim. Okulu bıraktı ve ortadan kayboldu, bu bir sürprizdi, çünkü en iyi sporculardan biriydi, akıllı ve - söylemeye cesaret edeyim mi - yakışıklıydı?

İçimden bir ses cipsleri alıp gitmemi söylüyor ama kasiyer beklerken yaklaşık on dakika konuşuyoruz, havanın Haziran ayı için ne kadar kötü olduğu konusunda yorum yaparken biz de katılıyoruz, sonra kapının zili çalıyor ve Malachi içeri dalıyor.

Gözleri konuştuğum adamın üzerinde ve kızgın görünüyor.

Hayır. Öfkeli.

"Ah, özür dilerim, ben de tam konuşuyordum-"

Adam'ın kafasını öyle bir kuvvetle duvara çarpıyor ki, çatırdama sesinden irkiliyorum. Bir, iki, üç kez ve Adam yere yığılırken kan sıçrıyor. Kasiyer polisi aramak için koşarken gözlerim kocaman, ayrık dudaklarımdan hiçbir ses çıkmıyor.

Malachi'nin burun delikleri açılıyor ve bana dönüp çenemi tutuyor ve "*Hayır"* diye işaret ediyor.

"Ben hiçbir şey yapmadım," diye nefes alıyorum. "Neden... neden bunu yaptın?" Bakışlarım kendinden geçmiş, kafasındaki kesikten kan sızan Adam'a kayıyor ve başımı kaldırıp bakıyorum. "Malachi..."

Başını sallıyor, öfkeli bakışlarını yerden kalkmaya çalışan Adam'a çeviriyor, sonra bileğimden tutup beni benzin istasyonundan dışarı çekiyor.

Beni arabaya atıp kapıyı çarpıyor ve ben donup kalıyorum, o direksiyona otururken zar zor göz kırpıyorum. Bana bir şeyler imzalıyor ama bakmıyorum, nefes nefese kalıp benzin istasyonundan hızla çıkarken kalbim hızla çarpıyor.

Bizi eve bırakıyor ve ben sessizce oturup ara sıra Adam'a saldırmak için kullandığı sağ eline bakıyorum. Titreyerek direksiyonu kavrıyor ve ben kollarındaki şişkin damarlara bakarak yutkunuyorum, bacaklarımın arasında kesinlikle orada olmaması gereken bir his hissediyorum.

Onun birine saldırmasını izleyerek tahrik olmamalıyım. Onun şiddeti cezalandırılmalı. Bunu yaptığı için ona bağırıyor olmalıydım; onun yerine beni tuttuğunu ve...

"Bunu neden yaptın?" Ses tonumu sakin ve derli toplu tutmaya çalışarak
soruyorum. Ama başarısız oluyorum. Neden sesim nefes nefese ve
muhtaç gibi çıkıyor?
Külotum neden sırılsıklam?
Hasta. Hasta, hasta, hasta. Ve utanç
verici. Malachi beni görmezden
geliyor ve daha hızlı sürüyor.

"Okuldan bir arkadaşımdı. Kazara bana çarptı ve sadece konuşuyorduk. Hıyarlık falan yapmıyordu."

Kapa çeneni, imzalıyor.

Kollarımı kavuşturarak kaşlarımı çatıyorum. "Şimdi polisler seni almaya gelecek ve babam çok kızacak, sonra da annem onunla kavga edecek. Beni Abbi'lere bırak."

Hayır.

"Malachi. Beni Abbi'nin evine bırak yoksa çığlık atarım."

Bana bakıyor, gaza basıyor ve işaret ediyor, *Sonra çığlık* atıyor.

Başımı sallıyorum ve pencereden dışarı bakıyorum. Beni arkadaşımın evine götürmüyor; ikimizi de eve bırakıyor. Garaja girer girmez kapıyı açıp odama koşuyorum.

Annem ve babam eve polislerin geldiği saatlerde gelirler ve Adam'ın suçlamada bulunmak istemediğini söylerler. Tüm bu süre boyunca Malachi hiç etkilenmemiş, bacaklarını ayırmış bir sandalyede kambur durmakta, gözlerini duvardaki bir noktaya dikmiş herkesi görmezden gelmektedir.

En iyi şekilde davranması ve muhtemelen yardım alması için bir uyarı alır.

Annemin gözleri ıslak ve sanki yaptıklarını savunacakmış gibi Malachi'ye bakıp duruyor ama o çakmağını çakıp onları görmezden geliyor.

"Neyin var senin?" Babam ona bağırıyor. "Daha fazla bela istemediği için şanslısın, yoksa ailemizi rezil ederdin!"

Annem ayağa kalkar. "Adam'ın ailesi belli koşullar altında suçlamaları geri çekeceklerini söyledi." "Hangi şartlar?" diye soruyorum ve bana sıcak bir gülümseme veriyor.

"Bir şartla. Olivia'yı Adam'a vereceğimize söz veriyoruz." Malachi'nin elleri yumruk olur ve babamın gözleri büyür.

"Parker ile bir anlaşması olduğunu sanıyordum."

Annem omuz silkiyor. "Birden fazla seçeneğin olması her zaman iyidir, Jamieson." "Peki sen kızımıza kaç seçenek sunmayı planlıyorsun Jennifer?"

İsimlerini bu tonda kullandıklarında genellikle olaylar patlak verir. Yutkunarak bakışlarımı kucağıma indiriyorum, onlar tartışırken utancım içime akıyor.

Bacağıma bir tekme geliyor ve sulu bakışlarımı kaldırdığımda Malachi'nin bana baktığını görüyorum. Kaşları birbirine kenetlenmiş ve ailelerimiz tartışırken o, "*Sana dokunan herkesi öldürürüm" diye* işaret ediyor.

Ona inanıyorum.

Ama bu onun hatası.

Bağrışmalar devam ediyor ama o umursamıyor. Babam sinirle masayı devirdiğinde bile irkilmiyor. Annem de ona bağırmaya başlıyor ve işler kimin sesini en çok yükselteceği yarışına dönüşünce Malachi kapıya doğru eliyle işaret ediyor ve ikimiz de dışarı çıkıyoruz.

"Sağ ol," diye tersliyorum, sırtımda alçakta duran ve beni büyük merdivene götüren elinden uzaklaşıyorum. "Senin yüzünden annem beni de onunla çıkmaya zorlayacak. Umarım kendinle gurur duyuyorsundur, *ağabey*." Ve ondan uzaklaşıp, hışımla sola, odama dönüyorum.

"Uyanık mısın, tatlım?"

Televizyonu durdurup ayağa kalkıyorum. "Evet. İçeri gel."

Annem kapıyı açıyor ve arkasından sessizce kapatıyor, gözleri şişmiş. O ve babam daha önce birbirleriyle gerçekten savaşmışlardı ve ağlamayı daha yeni bıraktığı belli.

"İyi misin?" diye sordum. "Saatlerdir tartışıyordunuz."

"O çocukla çıkmanı önermem babanın hoşuna gitmedi ama Adam'ın ailesinin Malachi'nin suçlanmaması için öne sürdüğü şart buydu."

Dudaklarımı birbirine bastırıyorum. "Yani onun suçlanmasını engellemek için bir randevuya çıkmam gerekiyor. Bu şantajdır ve dürüst olmak gerekirse, bunu kabul etmiş olman bile beni hasta ediyor."

"Eğer gitmezsen, Malachi'nin başı büyük belaya girecek."

Ona boş boş baktığımda, "Kardeşinin bugün bunu neden yaptığını biliyor musun?" diye ekliyor. Başımı sallayarak cevap veriyorum: "Hayır. Az önce Adam'la konuşuyordum. Bana neden yaptığını söylemiyor."

İç geçiriyor ve yatağımın kenarına oturup ellerini saçlarında gezdiriyor; babamın saçları beyazdan daha beyaz olmasına rağmen, altın sarısı, gür ve griden eser yok.

"Bizimle konuşmuyor. Bir süredir konuşmuyor - benimle iletişim kurması için ağladığımda bile gözlerini dikip bana baktı. Ama sizinle konuşacaktır."

Omzum kalktı. "Evet. Biz böyle yakınız."

"Bunu sorduğum için beni affet ama bana gerçeği söyleyebilirsin tatlım. Seni hiç... incitti mi?"

Gözlerim büyüdü ve daha dik oturdum. "Ne? Hayır! Neden incitsin ki?"

"Malachi bizim gibi değil, Olivia. Onun gibi biriyle başa çıkabileceğimizi neden düşündük bilmiyorum. Çok sorunlu ve çok... Bilmiyorum. Senin üzerindeki kontrolcü ve sahiplenici eğilimleri tehlikeli. Baban seni alnından öptüğünde bile Malachi ona boğazını kesmek ister gibi bakıyor. Bir terapistle konuşmuyor ve ilaç tedavisine yanaşmıyor ve korkarım her ikisine de gerçekten ihtiyacı var."

"Neden onlara ihtiyacı olsun ki?"

Dudağını ısırıyor ve dudaklarını düzleştiriyor. "Malachi'nin... sorunları var. Buraya gelmeden önceki hayatında yaşadığı ve mutizmini tetikleyen tüm travmaların yanı sıra, zihinsel olarak normal değil. Hiç ASPD diye bir şey duydunuz mu?"

"Elbette, ama Malachi psikopat falan değil. Sadece sessiz ve sinirli biri."

Annem başını sallar. "On beş yaşında teşhis kondu, tatlım. Ve... baban ve ben, artık on dokuz

yaşında ve kendi geçimini sağlayabilecek bir yaşta olduğu için belki de ondan ayrılmasını istememiz gerektiğini düşünüyoruz."

Yorganı üzerimden atarken dişlerim birbirine çarpıyor. "Hayır," diye zorluyorum. "O giderse, ben de giderim."

"Aptal olma, Olivia. Bunu neden yapasın ki? Malachi'nin alana ve kısıtlamalara ihtiyacı var ve eğer bizim çatımız altında yaşıyorsa, bizim kurallarımıza uymak zorunda. Baban kendini rahatsız hissetmeden onunla aynı odada bile kalamaz. Ayrılamazsın, ailemizle bağların var. Sen bir Vize'sin."

"Sana söz veriyorum anne, Malachi giderse ben de onunla gideceğim."

"Pekâlâ." Omuzları kamburlaşıyor ve uzun bir süre yere bakıyor. "Eğer bir kez daha işleri berbat ederse, sonuçlarının ne olacağı umurumda değil. Malachi'ye gitmesi söylenecek. Onu biz büyüttük, sırtına giysi giydirdik ve karnını doyurduk. Biz zaten işimizi yaptık. O artık büyüdü ve bu aileye utanç getirmeyecek."

"Sen de mi benim hakkımda böyle hissediyorsun? Beni yetiştirerek işinizi yaptınız, artık bir ebeveyn gibi davranmanıza gerek yok mu? Kendinize daha fazla para sağlamak için beni başkasının oğluyla evlendirmek üzere satacak mısınız?"

"Tanrım, hayır, Olivia. Sen benim kızımsın ve hep öyle kalacaksın. Senden korkmuyorum ve buraya yeni evlatlıklar getirmekten de rahatsızlık duymuyorum. Ama Malachi? Sırf seninle konuştuğu için birine ciddi şekilde saldırdı. Yeni bir koruyucu seninle arkadaş olmak isterse ne olacak?"

Yanaklarımdan sıcak yaşlar süzülüyor. "Malachi senin oğlun."

"Öyle ve onu seviyorum; hepimiz seviyoruz ama o tehlikeli, dengesiz ve ne yapacağı belli olmayan biri. Vicdan azabı çekemez, empati kuramaz, pişmanlık duyamaz ve hatta birini doğru dürüst sevemez. O bir silah."

"Defol," diye bağırdım. "Defol ve *oğlun* hakkında bir daha asla böyle konuşma."

"Ben sadece herkesi kolluyorum, tatlım. Eğer Malachi'yle konuşup ilaç ve terapi hakkında bilgi verebilirsen, hapse girmesine ya da daha kötüsü yanlış biriyle kavga ettiği için ölmesine engel olabiliriz. O zavallı çocuğun kafasını duvara çarparken kameraları ya da tanıkları hesaba katmadı bile."

Elini benimkinin üzerine koymaya çalıştı, ben de geri çektim. "Adam'ın annesiyle telefonda konuşuyordum. Bu hafta sonu seninle yemeğe çıkmak istiyor. Parker'la randevunuzu bir sonraki hafta sonuna ayarlayabilirim."

Dişlerimin arasından, "Ne kadar da düşünceli." diye homurdandım.

"Yarın elbise alışverişine gidebiliriz. Sana güzel ve gururunu okşayacak bir şey seçeriz."

Odadan çıkarken ona bir yanıt vermeye tenezzül etmiyorum ve sözlerini tekrar tekrar duyarak dizlerimi göğsüme çekiyorum. Söylediklerinin bir kısmı doğru: Malachi bazen biraz... dengesiz

olabiliyor, ama onun çizmeye çalıştığı gibi bir canavar değil.

Dizüstü bilgisayarımı çıkarıp "ASPD "yi araştırıyorum, forumlara ve tıbbi raporlara bakıyorum ve okudukça Malachi'ye karşı hissettiğim her şeye rağmen -onu önemsememe, onunla vakit geçirmek istememe ve aynı yatakta uyuduğumuzda içimde kelebekler uçuşmasına rağmen- onun benim için aynı şeyleri hissetmeyebileceğini fark ediyorum.

Ama sonra içten içe kendimi tokatlıyorum, çünkü o benim kardeşim, yani belli ki o benim gibi hissetmeyecek. Beni kız kardeşi olduğum için sahipleniyor, beni gelecek haftaya kadar becermek istediği için değil.

Hayatı nasıl görüyor? Bazı duyguları hissedemiyorsa, onun yerinde yaşamak nasıl bir şey? Yaşamayı umursuyor mu?

Malachi'nin teşhisiyle ilgili özellikler ve tanımlamalar ne olursa olsun, ister psikopat, ister sosyopat ya da başka bir şey olsun, o benim ağabeyim ve ondan *asla* uzaklaşmayacağım.

Saatler sonra, herkes uyuduğunda, penceremden dışarı tırmanıyorum ve malikanenin onun tarafındaki çıkıntısında dengede duruyorum. Bunu yıllar önce ilk yaptığımda, düşmekten çok korkmuştum. Yükseklikle aram pek iyi değildir ama buna alıştım.

Balkonunu hiç kilitlemiyor, ben de kapıdan kayarak içeri giriyorum.

Hoparlöründen MEJKO'nun "Archangel" şarkısı çalıyor, evdeki başka kimsenin duyamayacağı kadar alçak bir sesle. Metal şıngırtıları, ağırlık sehpasına uzanmış halteri başının üzerine her kaldırışında çıkardığı nefesler, göğsünde ve yüzünde parlayan ter - bu kombinasyon içime bir ürperti gönderiyor ve sessiz kalıp izliyorum, tıpkı onun beni bahçede tezahürat yaparken gördüğünde yaptığı gibi.

Halteri tekrar sehpanın üzerine bırakıyor ve ayağa kalkıyor, sessizce nefes alıyor, terliyor ve havluyu sırılsıklam olmuş yüzüne sürüyor. Üzerinde sadece şort olduğu için karın kasları görünüyor, ayağa kalkarken terden parlıyor, havluyu yere atıyor ve parmaklarını zaten dağınık olan saçlarında gezdiriyor.

Yan tarafa bakıyor, gözleri benimkilerle çakışıyor ve ben parmaklarımı arkamda oynatıyorum. "Merhaba. Uyuyamadım."

Üzerimde yükseliyor, aramızdaki mesafeyi kapatırken göğsü inip kalkıyor, önümde duruyor ve saç örgülerimden birine uzanıyor. Saç bağını çözüyor ve saçlarımı çözüyor, telleri parmaklarının arasında ovuşturup burnuna götürüyor, nefes alıyor ve gözlerini kapatıyor.

Bizim için normallik bir süre önce pencereden dışarı çıktı, çünkü bunu yaptığında hoşuma gidiyor. Bu onu sakinleştiriyor ve nedense bunu bilmek beni de sakinleştiriyor. Çilek kokulu şampuanımı değiştirmeye çalıştım.

Bir keresinde yenisini çöpe atmış ve banyo ünitemi sevdiği bir tanesiyle doldurmuştu.

"Bugün bunu neden yaptın?" Fısıldıyorum, kirpiklerimin arasından ona bakarken sesim titriyor. O yüksek boyu, kasları ve gamzeleriyle birleşince... Onun kardeşim olduğu gerçeğinden nefret ediyorum. Neden sadece bir arkadaşımın kardeşi ya da tesadüfen tanıştığım biri olamıyor?

Malachi'ye aşık olabileceğimi fark etmeye başlıyorum - dünyanın beni yiyip bitirmesi ve uzaya tükürmesi gerekiyor çünkü bu da *ne*?

Sessizliği sağır edici, nefesleri yoğun antrenmanından dolayı sakinleşmeye

başlıyor. "Annem seninle bir şey konuşmamı söyledi."

Başının ucu hafifçe kalkıyor ve saçımı bırakıp geri çekiliyor. "Yardıma

ihtiyacın olduğunu düşünüyor. Bir terapiste ve ilaç tedavisine."

Dudaklarındaki tuzlu teri yalıyor ve yeni bir havlu alıp omzuna atıyor. Bana sırtını dönüyor ve gözlerim sırtının genişliğine takılıyor. Güzel bir sırtı var, kaburgalarında sırtına ve omuzlarına doğru uzanan bir dövme var.

Hâlâ taze - birkaç gün önce onunla birlikte yaptırmaya gittim ve yaklaşık altı saat boyunca gözlerini benden ayırmadan kitap okudu. Acıyıp acımadığını sordum ama başını salladı.

Dövme yaptırmaktansa gözbebeklerime iğne batırmayı tercih ederim. Kim tekrar tekrar iğnelerle delinmek ister ki? Hayır, teşekkür ederim.

O gece film izlerken bana bir dövme tabancası bulacağını ve adını kalçama yazacağını söyledi, sonra onu tutmaya devam etti ve beni gıdıklamaya başlarken beni ciyaklattı. Sonunda sinirlendim ve film izlerken kalçalarımı birbirine bastırdım.

Tamamen normal kardeş davranışı.

Ben o oyuncu Malachi'yi istiyorum, benden uzaklaşıp duşu açmak için banyosuna giren Malachi'yi değil. Tekrar içeri giriyor, tarantulasını kontrol etmek için cam tankın üzerine eğiliyor.

Yukarı bakıyor. *Buraya gel.*

Tereddütle ilerliyorum, sekiz bacaklı yaratığın bir yuvaya doğru koşuşturmasını izlerken onun yanında duruyorum. Ama sonra Malachi onu yakalamak için uzanıyor, avucuna sürünmesine izin veriyor ve ben geri adım atmaya çalışıyorum, ama beni yerimde tutmak için bileğimi tutuyor.

Gözlerindeki karanlık beni yerimde tutuyor, elimi avucumu yukarı kaldıracak şekilde manipüle ederken bedenim titriyor.

Bana işaret ederken elinin arkasında örümcek var. *O sik kafalıyla mı çıkıyorsun?*

Dudağımı ısırdım. "Yapmam gerek. Annem hafta sonu için bir yemek randevusu ayarladı."

Burun delikleri açılıyor. Tekrar imzalıyor. Peki *ya diğer adam?*

Öfkem amaçladığımdan daha yüksek. "Yapmak zorunda olduğumu zaten biliyorsun. Görünüşe göre Vize kadınları böyle yapıyor. Hayır diyemem."

Çenesi titriyor ve bileğimi yakaladığında irkiliyorum.

"Lütfen yapma," diye yalvarıyorum, örümcek kolundan aşağı inip ön koluna tırmanırken ve avucuna yerleşirken zar zor hareketsiz kalabiliyorum. "Lütfen, lütfen, lütfen yapma."

Malachi o korkunç şeyi avucuma koymaya çalışıyor. Tam zamanında geri çekiyorum ve yere düşüyor. Ayağıma doğru koşarken çıkardığım çığlık kulaklarımda titreşirken odanın diğer tarafına koşup kendimi yatağına atıyorum.

Malachi üstüme tırmanıp eliyle ağzımı kapattığında hâlâ çığlık atıyorum, parmakları yanağımı deşiyor. Sessiz olmamı söyleyerek parmağını dudaklarına götürüyor ama tek odaklanabildiğim benimkinin üzerinde duran vücudu, iç uyluğuma bastırdığı sertlik.

O... sert. Tahrik olmuş.

Aleti sertleşti ve bana doğru bastırıyor.

Bana. Kız kardeşine.

Yutkunuyorum, hareket etmemek için her yerimi geriyorum, onun seğirdiğini hissettiğimde nefes almıyorum. Çenesi daha da sıkılaşmış, gözlerini dikmiş bana bakıyor.

Avucuna karşı bir şeyler söylemeye çalışıyorum ama içimden sadece boğuk bir inilti dökülüyor. Sertleşiyor mu?

Aman Tanrım.

Bariz olanı belirtmek istemediğimden, çünkü sertleşmek istemeyebilir, aramızdaki ısının yükseldiğini ya da kendi uyarılmam külotumu kaplarken odadaki enerjinin değiştiğini hissetmek istemediğimden - ve ağzım kapalı olduğundan - ellerimi imzalamak için kaldırıyorum.

Çığlık atmayacağım.

Tekrar seğiriyor ve üzerimden kalkmadan önce, siki klitorisime değecek şekilde aşağı itiyor ve bir iniltiyi bastırmak için yanağımı ısırıyorum.

Hastayım, çok hastayım. Bunu yapmak istemiyor, ama işte buradayım, azgınım ve kardeşimin sikini tekrar bacaklarımın arasına sokmasını istiyorum. Peki nasıl hissettirdi? Çok donanımlı olduğu kesin.

Ayağa kalkıp ona isterse kendi odamda uyuyabileceğimi söyleyecek oluyorum ama şortunun üzerinden sikinin kalın hatlarını gördüğümde kelimelerim kayboluyor. Arka planda müzik çalmaya devam ederken saklamaya bile çalışmıyor, tarantulası kolundan omzuna doğru sürünüyor.

Gözlerimi yüzüne kaldırdım ve sanırım beni sikine bakarken yakaladı. Küçük kız kardeşini onun büyüklüğüne salyalarını akıtırken yakaladı. Bu gece daha kötü olabilir mi?

Başını eğiyor, ellerini kaldırmadan önce yumruk yapıyor. *Yatağa gir. Bir dakika içinde orada olacağım.*

Yatağın benim olduğum tarafını işaret edip arkasını dönüyor, örümceğini tankına geri yerleştiriyor ve duşa doğru ilerliyor.

Tenim karıncalanıyor ve kelebekler çıldırıyor, yorganın altına uzanıp beklerken kalçalarım birbirine sürtünüyor. Onun gibi kokuyorlar ve şu anki hislerime göre bu koku beni daha da kötüleştiriyor. Elimi bacaklarımın arasına sokuyorum, ıslaklığımı parmaklarken yumuşak bir inilti çıkarıyorum. Gözlerim onun çıplak ve ıslak olduğu banyonun kapısına yapışmış, iki parmağımı içime sokarken onu tekrar üzerimde hayal ediyorum.

Kapının kolu sallanıyor ve parmaklarımı kurtarıyorum, devam etmek istiyorum ama banyodan yeni bir şortla çıkıp siyah dalgalı saçlarını havluyla ovuşturduktan sonra çamaşır sepetine atarken duruyorum.

Yanımdaki yatağa tırmanıyor, kumandasını alıyor ve televizyonu açıyor. Dizi benimkine çarpıyor ve kalçası benimkine bastırırken onu geri çekmiyor ve parmaklarımın hala ıslak olduğunu ya da amımın bir şeye ihtiyaç duyarak hiçbir şey için sıkılmadığını bilip bilmediğini merak ediyorum.

Onu.

Kendimi tokatlamak istiyorum.

"Başka kimseyi dövmeyeceğine söz ver."

Hayır, imzalıyor.

Kollarımı kavuşturarak ondan uzaklaşıyorum ama dizimden tutup beni geri çektiğinde çığlık atıyorum.

Şımarıklığı bırak.

"Ne zaman birine saldırsan, annem muhtemelen benim için bir randevu ayarlamaya çalışacak. Genç yaşta evlenmem için yanıp tutuşuyor çünkü kendisi evlendi."

Kafasını bana çevirdi. *Kaç tane randevu ayarladı?*

"Şimdiye kadar dört kez gittim. İki tane kaldı. Yaşasın ben."

Doğruldu. *Şimdiye kadar mı? Şimdiden randevulaştınız mı?*

Gözlerimi devirerek ofluyorum. "On sekiz yaşındayım."

Sonra? Onları siktin mi?

Nefesim kesildi. "Bu konuyu seninle konuşmayacağım!"

İmza atmaya çalışıyor ama ben elini tutup parmaklarımızı birleştiriyorum. "Filmi izle Malachi, yoksa odama geri döneceğim."

Bir şekilde uykuya dalıyorum ve birkaç saat sonra uyandığımda Malachi'yi sırtıma yapışmış halde buluyorum. Güçlü kolları beni sarıyor, yumuşak ve nazik nefesleri boynumda esiyor ve bacaklarımın arasında o yasak hislerin geri dönmesine neden oluyor.

Tekrar uyuyamıyorum, özellikle de siki granit gibi sertleşmiş ve kıçıma bastırırken, ben yer değiştirip kıçımı ona sürtüyormuş gibi yaparken kolları etrafımda sıkılaşıyor.

Sonra duruyorum, gözlerim faltaşı gibi açılmış bir halde olduğum yerde donup kalıyorum - az önce... kıçımı uyuyan kardeşimin sikine mi sürtüyordum?

Yer değiştiriyor ve eli iç baldırıma inip onu kavrıyor; parmakları tenime batarken bir iniltiyi bastırıyorum.

Elini yukarı doğru kaydırmak, kalın parmaklarını klitorisime bastırmak, dokunuşunu hissetmek istiyorum - deli miyim ben?

Omzumun üzerinden bakıyorum ve gözlerinin açık olduğunu, bana dik dik baktığını görünce kaskatı kesiliyorum. "Seni uyandırdım mı?" Elini görmezden gelmeye çalışarak soruyorum; dürtme horozu ya da kıçımı tekrar öğüttüğüm gerçeği.

Başını sallıyor.

"İyi misin?"

Sert olduğu gerçeğinden bahsetmemeliyim. Çocukluğumuzdan beri aynı yatakta yatıyoruz ve bunun hiç olduğunu sanmıyorum. Elbette, arada sırada sabah odunu oluyordu ve bir keresinde elim şişkinliğinin üzerindeyken uyandım - o sabah elimi çektiğimden daha hızlı çekmemiştim hiç. Ama şu anda ikimiz de uyanığız ve ikimiz de şu anki pozisyonlarımızdan kıpırdamıyoruz.

Hala omzumun üzerinden bakıyorum, iç uyluğumdaki tutuşunu sıkılaştırırken nefesim kesiliyor, beni ona doğru daha sıkı çekiyor ve horozunun bacaklarımın arasına daha sert basmasına neden oluyor. Onları biraz ayırıyorum, başı klitorisime çok yakın. Bundan bu kadar tahrik olmak delilik. Belki de bir terapiste görünmesi gereken kişi benimdir?

Kalçamı serbest bırakıyor ve parmakları pijamamın üstünü kıvırarak bir düğmenin açılmasına neden oluyor.

Aniden bırakıyor ve sırtüstü yuvarlanıyor, kolu hala altımda. Gözlerini kapatmadan önce bir avucunu yüzüne sürterek bana tekrar bakıyor.

Yüzümü ona dönüyorum, yan tarafına bastırıyorum ve beni uzaklaştırmıyor - ve bacağımı yukarı kaldırıp kalçasına koyduğumda, orada tutuyor.

Uyku şortu giymek kötü bir fikirdi - ya da belki de iyi, ten tene temas ediyor ve havai fişekler patlıyor, sinir uçlarım cızırdıyor ve nefesimi sabit tutmak için savaşmak zorunda kalıyorum. Görünüşe göre

Düşünüyor, kaşlarını çatıyor, dudaklarını aralıyor ve dilinin ucunu alt dudağında gezdirdikten sonra dişleriyle yakalıyor.

Sonra Malachi bacağımı bırakıyor ve elimi tutuyor, beni daha da yakına çekerken bana bakmıyor ve elimi şortunun üzerinden sikinin üzerine koyduğunda gözlerim açılıyor.

"Malachi..." Parmaklarım kalınlığının etrafında kıvrılırken bile tereddüt ediyorum.

Cevap vermiyor, hatta bana bakmıyor bile, ama aleti titriyor ve adını tekrar söylediğimde, bana bakmasını, neler olduğunu onaylamak için benimle konuşmasını istediğimde, kalınlaşıyor, sertleşiyor, elime biraz itiyor.

Onu çekmeye çalışıyorum ama gözleri açılıyor ve beni durduruyor.

"Ben senin kardeşinim," diye karşı çıkıyorum. "Biz... Hayır, Malachi." Bir şeyi yapmayı istemek ve gerçekten yapmak iki farklı şeydir.

Gözlerini kapatıyor ve kalçalarını biraz kaldırıyor, parmaklarımı tekrar etrafında kıvırırken ve kalçalarını bir kez daha sallarken ellerimizin kendisine sürtünmesini sağlıyor.

"Biz kardeşiz," diye ısrar ediyorum, ama elimi bel kemerine doğru sürüklerken dinlemiyor, her iki elimizi de tekrar aşağı kaydırmadan önce karın kaslarının gerginliğine, teninin sıcaklığına bastırıyor.

Her ne kadar ona dokunmak, onu memnun etmek istesem de, kendime bunun yasak olduğunu ve dünyanın böyle bir şeyin olmasına asla izin vermeyeceğini hatırlatıyorum. Ben hastayım ve bunu yaparsak onu da hasta edeceğim.

Pürüzsüz teninin sıcaklığına ulaşmadan önce geri

çekiliyorum. "Yapamayız," diyorum kararlılıkla.

"Bunun yanlış olduğunu biliyorsun."

Kıçını sikime sürtme, ben de daveti kabul etmeyeyim.

Ağzım açık kalıyor ve uzun bir dakika boyunca konuşamıyorum, gözlerini kapatıp kolunu kıvırarak başını elinin üzerine koyuyor ve diğer elini şortunun ön kısmına sokarak bel kemerinin içine sokuyor. Onun dış hatlarını hâlâ görebiliyorum ve ağzım sulanıyor.

Başını eğiyor ve ben yine sikine bakarken yakalanıyorum.

Dudaklarımı düzleştirip arkama yaslanıyorum. "Beni kardeşin olarak görüyor musun?"

Bana bakmadan boştaki elini kaldırıyor ve uykuya dalmadan önce son bir şey imzalıyor.

Sen benimsin.

5

Olivia

O geceden sonra yatakta kucaklaşmaları değişti.

Bana bakışı hala aynı, ama şimdi orada başka bir şey var - derin bir ihtiyaç ya da açlık gibi bir şey, ya da belki de neredeyse yaptığımız şeyden tiksinme? Olanlar yüzünden kızgın mı, kafası mı karışık, yoksa yaptıklarından pişman mı emin değilim.

Yani, kız kardeşinin elini şortuna sokmaya çalıştı. Ama sonra yine ona sürtündüm.

İki ay önceki o geceyi düşündüğümde içten içe yüzümü buruşturuyorum.

Hâlâ sürekli takılıyoruz ve ben hâlâ onun tüylü örümceğine yaklaşmayı reddediyorum ve benim ya da onun yatağında uykuya daldığımızda sarılmalarımız daha sıcak oluyor, bacaklarımız birbirine dolanıyor ve onunla birlikteyken her zaman daha iyi bir uyku çekiyorum.

İkimiz de bunun hoş karşılanmadığını biliyoruz. Ailelerimiz bu kadar yakın olduğumuzu bilselerdi çok utanırlardı.

Malachi de bunu biliyor. Bir sabah annem kapımı çaldı ve sanki ona karşı komplo kuruyormuşuz gibi onu terapiye götürmeye çalışmakla ilgili benimle tekrar konuşurken Malachi yataktan yuvarlanıp altına saklanmak zorunda kaldı. Sonra hem Adam hem de Parker'la çıktığım için teşekkür etti ve hangisine daha uygun hissettiğimi sordu.

Beni onları öperken gördüğünü söylediğinde onu tokatlayabilirdim.

Ondan sonra yaklaşık iki hafta boyunca benimle konuşmadı ve bu korkunç, yalnız ve sıkıcıydı.

Sonra Abbi'lere yatıya gittim ve gecenin bir yarısı uyandığımda Malachi'nin penceresine tırmandığını gördüm. Eliyle ağzımı kapattı ve beni de yanında götürdü. Kendimizi benim yatağımda bulduk ve o uykuya daldı, ama ben saatlerce uyanık kaldım, ona dokunma dürtüsü her zamankinden daha güçlüydü - kulağımda hafifçe horlarken bacaklarımın arasında sert ve nabız gibi atıyordu.

Sadece kendim şahitken, o uyurken yanağını öptüm, parmaklarımızı birleştirdim ve -merakımın galip gelmesine izin verdiğimde- parmaklarımı bel kemerinin altına daldırabilmek için elimin göğsünden, belirgin karın kaslarından aşağı kaymasına izin verdim.

Ona dokunmadım, gerçekten dokunmadım. Parmaklarımı yumuşak teninin üzerinde gezdirdim, parmaklarımı çevresine doladığımda seğirdiğini hissettim ve kıpırdadığında kendimi geri çektim. Ama ona daha fazla dokunmak istiyordum. Ona dokunmak ve sonuçları hakkında endişelenmemek istiyordum.

Bu kötü bir şey mi? Kardeşim uyurken ona dokunmuş olmam? Düzeni bozdum ve ona yapıştım mı? Telefonum çalıyor ve kim olduğunu görünce bir of çekiyorum.

***Parker**: Yolculukta nereye gidiyorsun? Birkaç saatliğine gizlice kaçabileceğini mi düşünüyorsun?*

Ben: Sekiz saat uzaktayım.

***Parker**: Eve ne zaman dönüyorsun?*

***Ben**: Pazartesi. Ama bütün hafta meşgulüm.*

***Parker**: Sanırım seni gördüğümde görüşeceğiz.*

Ekranımı kapatıp başımı sallıyorum, şehir ışıkları ve binalar ağaçlara ve ormanlık alanlara dönüşürken pencereden dışarı bakıyorum.

Malachi yanımda oturuyor, tüm kamp eşyaları bagaja yerleştirilmiş ve uyku tulumları aramıza sarılmış. Hafta sonu için babamın dağlarda ziyaret etmeyi çok istediği bir yere gidiyoruz ve bizim de gitmekten başka seçeneğimiz yok. Aile zamanı falan.

Ailemizin zengin olduğunu, lüks bir evleri ve sayısız arabaları olduğunu düşünürseniz, bir karavanları olacağını ya da en azından tüm eşyaları sığdırmak için bir kamyonet alacaklarını düşünürsünüz, ama hayır-Babam normal şekilde kamp yapmayı denemek istiyor ve bu süreçte bizi arkadaki eşyalarla eziyor.

Çok yorgunum, Malachi arkadaşlarıyla dışarı çıktığı ve sabaha kadar eve dönmediği için dün gece iyi uyuyamadım. Sabahın altısında penceremden içeri girdi, içki ve sigara kokuyordu, yatağıma doğru sendeleyerek yürürken gözleri kan çanağına dönmüştü.

Lambamı yaktı ve bana işaret etti ama o kadar dağınıktı ki onu anlamadım. Odamın ortasında durmuş, sallanıyor ve benimle iletişim kurmaya çalışıp başaramayınca sinirle ellerini saçlarında gezdiriyordu.

Kapüşonunu ve pantolonunu çıkarmasına yardım ettim, ona bir bardak su verdim ve kolları beni sararken göğsünde uyudum. Saatler sonra uyandığımda babam yumruğunu kapıma vuruyor ve uzun bir hafta sonu kampı için toplanmamı istiyordu.

En kötüsü. En kötüsü.

Telefonum tekrar çalıyor ve çenem dönüyor.

Elimi tut.

Üç kez tekrar okudum, sonra ona baktım ama telefonuna bakıyordu.

***Malachi**: Belli etme.*

***Ben**: Neden elimi tutmak istiyorsun?*

***Malachi**: Bir nedene ihtiyacım var mı? Elini ver yoksa anneme ben uyurken sikime dokunduğunu söylerim.*

Nefesim kesiliyor ve babam omzunun üzerinden bakıyor. "İyi misin

meleğim?" "Evet," diye cevap veriyorum. "Çok iyiyim."

***Ben**: Uyanık mıydın?*

Ben her zaman uyanığım. Bana lanet elini ver.

***Ben**: Görebildikleri zaman değil.*

Malachi yanımda kıpırdıyor ve ben onun fanilasını çıkarıp aramıza bıraktığını görmek için bakıyorum ve elimi giysinin altından çekip parmaklarımızı birbirine bağlarken nefesim kesiliyor, yanaklarım ısınırken ve boğazım kururken ailelerimizin bundan haberi yok.

Parmaklarını benimkilere doluyor, ben de karşılık veriyorum ve annem radyoyu kapatınca gözlerimi kaçırıyorum. "Masaya bıraktığım sandviçleri paketledin mi?" diye soruyor.

"Evet. Malachi'nin çantasındalar."

"Peki ya tuvalet kağıdı?"

"Evet," diyor babam. "Her şeyimiz var. Fazla düşünmeyi bırak."

"Ama evden çok uzaktayız. Ya acil bir bakıcımız olursa?"

"Sonra arabayla geri döneriz. Telefonumuz çekecek, o yüzden bu konuda da paniğe kapılma bebeğim."

Ona hep bebek diyor ve bu beni her zaman hazırlıksız yakalıyor. Vizes'e gelmeden önceki hayatımı pek hatırlamıyorum ama *bebek* ismi beni her zaman rahatsız eder ve bunun benim için bir tetikleyici olabileceğini düşünüyorum, bu yüzden karanlıktan ve bağırmaktan korktuğum anılarım olmadığı için mutluyum.

Annem iç geçiriyor, sonra dönüp kardeşime bakıyor. "Dün gece neredeydin?" Elimi bırakmadan annemin gözlerinin içine bakıyor.

Annem yanıt alamayacağını anladığında gözlerini deviriyor ve tekrar ileriye bakıyor. "Bazen bir duvarla konuşmak gibi oluyor. Odasında değildi."

Tekrar dönüyor. "O sarışınla mı çıktın?"

İrkiliyorum ve elini bırakmaya çalışıyorum ama annemi görmezden gelerek beni sıkıca kavrıyor.

"Hayır, onunla hiç çıkmadı, hatırladın mı?" Babam ona hatırlatıyor. "Ondan çok korkuyordu."

İçimi bir rahatlama kaplıyor ve tepkimi inceleyen Malachi'ye bakıyorum.

"Onlara pislik gibi davranmana gerek yok," diyorum içimden. "Dün gece nereye gittin?" Sesimi alçaltıyorum. "Sen yatağıma gelmeden önce."

Elini çekip işaret verir vermez teması özlüyorum. *Arkadaşlarımla dışarıdaydım. Sana bunu zaten söylemiştim.*

Babam radyonun sesini açtığında ben de "*Eğlendin mi?" diye* soruyorum.

Pek eğlenmedim.

Neden? Ben soruyorum.

Sırıtıyor ve tekrar başka tarafa bakıyor, elini aramızdaki fanilanın altına sokup bekliyor. Ben de elimi altına soktuğumda gülümsemesi büyüyor ve sessizce el ele tutuşuyoruz, annem bir Isabel

LaRosa şarkısı söylüyor.

Yine telefonuyla yazıyor ve mayınlar çalıyor.

Kızdın. Neden?

Ben: Neden bahsettiğini bilmiyorum.

Küçük kardeşim kıskandı mı?

Yüzümü buruşturup ekranımı kapatıyorum, sonra bir de bakıyorum ki sessizce gülüyor, gülümsüyor, gamzeleri içeri doğru fırlıyor.

Gözlerimiz birleştiğinde ağzımı açıyorum, *Göt* herif.

Ne zaman uykuya daldığımdan emin değilim, ama araba ıssız bir yerde aniden durduğunda ve Malachi'nin başparmağı elimin üstünden geçerken sıçrayarak uyanıyorum, şimdi kalçasının üstünde, fanila hala ellerimizi annem ve babamdan saklıyor.

Bıraktık ve "*Horladığını duydum"* diye işaret etti. *Annemin saçma sapan şarkısından bile*. Gözlerimi kısıyorum. "Ben horlamam."

"Evet, öyle meleğim," diyor babam kıkırdayarak. Annem, "Bu hiç de kadınsı değil, canım," diye ekliyor.

Bu arabadaki herkesi sikeyim.

"Tamam," diye söze başlıyor babam, kemerini çözüp bize dönüyor ve ben daha dik oturuyorum. "Malachi, benimle mi yoksa kardeşinle mi paylaşmak istersin? İki tane iki kişilik çadırımız var."

Bunu sorması onun için biraz garip. Anlaşamadığı babasıyla neden paylaşsın ki? Çok sık konuşmuyorlar, hatta hiç konuşmuyorlar, bu yüzden imza atmak ya da telefonundan başını kaldırmak yerine beni işaret ediyor ve başparmağıyla yazmaya devam ediyor.

"Tamam. Çocuklar birlikte. Ve sen ve ben."

"Neden büyük bir çadır almadın?" Annem soruyor.

Sonra çadırlar hakkında bir tartışmaya giriyorlar, ben Malachi'nin konuştuğu grup sohbetine bakmaya çalışıyorum ama benim açımdan sadece emojiler ve arkadaşlarından birinin gönderdiği bir meme görüyorum.

Hepsiyle konuşmak oldukça korkutucu. Bir keresinde sarhoşken onu aldım ve heavy metal müzik çalıyordu, saçları diken diken olmuştu ve yüzlerinin her yerinde piercingler vardı.

Amigo üniformamla garaj yolunda durdum ve bana sanki uyum sağlayamayan benmişim gibi baktılar. Hepimizin okulda olduğu ve onların dışlandığı zamanlardaki gibi değil.

Malachi o gece benimle flört etmeye çalışan arkadaşlarından birini yumrukladı-şimdi hepsi benden bir hastalıkmışım gibi uzak duruyorlar. Oldukça vahşi olabiliyor.

Benim için sinirlenip insanları dövmesinden hoşlanmam garip mi? Adam hariç, o yanlış bir şey yapmadı ve randevularımızda çok tatlıydı. Gergin ama tatlı. Malachi'nin ona neden saldırdığını hâlâ bilmiyorum.

Her iki çadırı da kurduktan, aralarında küçük bir ateş yaktıktan ve tuvalet yerlerimizi ayarladıktan sonra alevlerin etrafında ısınıyoruz, yıldızlar parlarken karanlık üzerimize çöküyor. Odunların çatırtısı sessizliği dolduruyor. Annem uyku tulumunu omuzlarına sarmış; beni ve Malachi'yi ateşin üzerinde şekerleme kızartmaya çalışırken ve bunu başaramazken izlerken gülümsüyor.

Kalçasını benimkine bastırıyor ve ben bunun çok farkındayım. Acaba anne babamız da görüyor mu? Ama görüyorlarsa da bir şey söylemiyorlar; Malachi en büyük lokumu seçip benim için çubuğun ucuna koyarken kendi aralarında sohbet ediyorlar.

"Kim yürüyüşe çıkmak ister?" Babam soruyor ve annemin eli havaya kalkıyor. "Hadi gel. Sanırım uçurumun yakınındaki yıldızları daha iyi görebiliriz. Geliyor musunuz çocuklar?"

On sekiz ve on dokuz yaşındayız ve o bize hâlâ *çocuk* diyor. İkimiz de başımızı sallıyoruz.

Onlar gözden kaybolur kaybolmaz Malachi sigarasını çıkarıp bir tane yakıyor ve başımızın üzerinde bir bulut oluşturup dirseklerini ayrık dizlerine dayıyor. Dudaklarının arasındaki sigaraya baktığımı görünce, "*Sana izin yok,* o *yüzden sorma" diye* işaret ediyor.

"İstemiyorum. Sigara içmek senin için kötü," diyorum, sanki son iki yıldır sigara içmiyormuş gibi. "Ölmek için para ödemek gibi bir şey."

Sessizce gülüyor ve uzun bir nefes alıyor.

Sessizlik ve sonra sanki içinde bir şey değişmiş gibi, yarım içilmiş sigarasını bir kenara atıp ayağa kalkıyor. Gözlerim onu takip ediyor ve elimi tutup beni ayağa kaldırmadan önce düşünmem ya da hareket etmem için bana bir saniye bile vermiyor, beni paylaştığımız çadıra doğru çekiyor.

Neredeyse ayağım takılıyordu ama beni tutuşu, koşuşturan ayaklarımın üzerinde durmamı sağladı.

Çadırın fermuarını açarken elimi tutuyor ve önce benim girmem için açık tutuyor. "Neler oluyor?" Ailelerimizin geri gelip gelmediğini görmek için etrafa bakarak soruyorum. *İçeri gir, diye* işaret ediyor, *yoksa seni sürüklerim.*

Öfkelendim ve kollarımı kavuşturdum, tehdidine karşı kaşlarımı kaldırdım. "Hayır, yapmayacaksın."

Kazağımın önünü kaptığı gibi tehdidini yerine getiriyor ve beni içeri fırlatıp uyku tulumunun üzerine bırakıyor.

"Tanrım, Malachi! Bu kadar sert olmana gerek var mı?"

Evet, imzalıyor. *Hiç dinlemiyorsun, inatçı göt.*

"Kaba. Burada ne işimiz var? Hala akşamdan kalma mısın ve uyumaya mı ihtiyacın var?"

Belki de sarılmak istiyordur? Uyumak için hep sarılmak ister. Daha önce hiç kimsenin kardeşinin bu kadar muhtaç olduğunu ve sürekli kız kardeşinin yanında uyumak zorunda kaldığını duyduğumu sanmıyorum, ama sonra elimi sikine koyduğunda dinamiğimiz büyük ölçüde değişti, kıçımı

toprakladığım aynı horoz

Elimi etkileyici uzunluğunun üzerinde kavrayışının kuvvetinden *hoşlandığımı* hatırlattı.

Aman Tanrım. Bunun olduğunu unutup duruyorum ve sonra yanaklarım ısınıyor ve karıncalanıyor.

Fener yanıyor, bu yüzden önümde dizlerinin üzerine çöktüğünü ve "*Seni* görebilir *miyim?" diye* işaret ettiğini *görebiliyorum.*

"Beni görebiliyor musun?"

Başını sallıyor ve kazağımın yakasını çekiştirerek yaklaşıyor. *Bu olmadan.* Sonra elini kalçama atıyor, kumaşı ısırıyor. *Ve bunlar.*

Gözlerim büyüdü. "Neden?" Yakınlığından dolayı nefesinin yüzüme çarptığını hissederek soruyorum.

Seni görmek istiyorum, diye imzalıyor. *Sana dokunmayacağıma söz veriyorum.*

"Eminim çıplak bir sürü kız görmüşsündür." İçimden homurdandım. Neden kıskanç bir ucube gibi konuşmam gerekiyordu ki? "Beni görmene gerek yok."

Ama o başını sallayınca

duraksıyorum. *Hayır*. "Yapmadın

mı?"

Hayır, tekrar imzalıyor. *Ayrıca, görmek istediğim senin vücudun. Neden bana göstermiyorsun?*

Uyku tulumunun fermuarıyla oynuyorum. "Ya ailelerimiz bizi yakalarsa? Bunun yanlış olduğunu biliyorsun."

Gelmeyecekler. Geldiklerini duyacağız.

"Ama... Ben... Gerçekten

mi?" Bana boş boş

bakıyor. "Ben senin kız

kardeşinim."

Ve bu da senin savaş çığlığın. Elbiselerini çıkar, Olivia.

Dudağımı çiğniyorum. "Bunu yapacağım, ama bir

şartla." Bana dikkatle bakıyor, bekliyor.

"Bunu bir oyun haline getiriyoruz." Gülümsüyorum ve başımı eğiyorum, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi dirseklerimin üzerine yaslanıyorum. "Sana sorular soruyorum ve dürüstçe cevaplarsan bir şey çıkarıyorum. Cevap vermezsen ya da yalan söylediğini anlarsam, o zaman bir şey çıkarırsın."

Peki, bana bir şey sor.

Dizlerimi kucaklayarak doğruluyorum. "Dün gece uyuşturucu aldın mı?"

Sessizce iç geçiriyor. *Evet. Bazı arkadaşlarım deniyordu, ben de denedim.* Kazağımın kolunu

çekiştiriyor. *Önce bunu çıkar.*

"Sanırım ilk önce hangi kıyafetimi çıkaracağıma ben karar vereceğim, çok teşekkür ederim," diye cevap veriyorum, ayakkabılarımdan birini tekmeleyerek. "Ve uyuşturucu alma. Senin için kötüler, sigara içmekten çok daha kötüler."

Sessizce gülüyor.

Keşke duyabilseydim. Derin ve zengin olacağından eminim. Gülümsemesine bakarak, bunu duymanın kalbimi eriteceğini ya da elimi kalçalarımın arasına sokmak için beni ormana göndereceğini biliyorum.

"Nasıl konuşulduğunu hatırlıyor musun?" diye sordum. "Kelimeleri nasıl telaffuz edeceğini falan biliyor musun?"

Birazcık. Uzun zamandır yüksek sesle konuşmamıştım.

Bir ayakkabımı daha tekmelediğimde

gözlerini deviriyor. "Sesin kalın mı?"

Başını bir o yana bir bu yana eğiyor. *Ben de öyle düşünüyorum.*

Kazağımı çıkarıp dar gömleğimi ortaya çıkarıyorum ve göz bebekleri büyüyor; beni daha önce sadece gömlekle görmemiş gibi bakıyor. Bazen gecelikle uyuyorum, o zaman neden beni yemek istiyormuş gibi bakıyor?

"Duyabilir miyim?" Şansımı deneyerek ekliyorum, "Hatta sadece adımı söyle. Ya da gülmek gibi."

Hayır.

Kıpırdamadan duruyorum, o da eğilip omzuyla beni dürtüyor. *Bir şey çıkarman lazım.*

"Hayır dedin, o yüzden bir şeyler çıkar."

Sorunuza dürüstçe cevap verdim.

Bir kahkaha atıp başımı sallıyorum, bir çorabı çekip çıkarıyorum -gözlerini bana dikiyor ve çorabı fırlatıp atıyorum.

"Beni kardeşin olarak görüyor musun? Çünkü birçok arkadaşımın erkek kardeşi var ve onlar... bizim birlikte olduğumuzdan farklılar. Onları yatakta kucaklaşırken ya da bu oyunu oynarken hayal edemiyorum mesela. Yani, evet, ben senin için gerçek bir kız kardeş miyim?"

Yanağının içini ısırarak yerinde kayıyor ve fanilasını çıkarıp benim kazağımın üstüne bırakıyor. Onun siyahına karşı benim bebek pembemin kontrastı bizim bir sembolümüz gibi - masum amigo kız ve kıyafetleri her zaman siyah saçlarına uyan uzun boylu, gizemli sigara tiryakisi, toplum içindeyken herkesin uzak durduğu ya da baktığı kişi.

Ebeveynlerimiz yanımızdayken, birbirinin tam zıttı olan kardeşler gibi görünüyoruz, ancak yalnız olduğumuzda -sadece ben ve Malachi- birlikte tuhaf görünüyoruz.

Ona kuşkuyla bakıyorum. "Soruma cevap vermeyecek misin?"

Hayır. Yüzüklerini parmaklarının etrafında döndürüyor ve ardından "*Sorularınız sıkıcı"* diye işaret ediyor.

Soruma cevap vermeyi reddettiği için içim lav gibi olsa da gözlerimi deviriyorum. Ya bunun

uygunsuz olduğunu düşünüyor ya da onun da benim gibi bir sırrı var.

"Hiç piercingin var mı?" Aptalca bir soru, yüzünün temiz olduğunu, kulaklarında hiç piercing olmadığını ve meme ucu piercingi olduğunu sanmıyorum.

Evet.

Kaşlarımı çatıyorum, gözlerim onu tarıyor. "Ne? Nerede?"

Ensesine uzanıp gömleğini çıkarıyor ve bu sırada saçlarını karıştırıyor. Gömleği yüzüme fırlatırken düzeltmeye çalışmıyor. Sandal ağacı kolonyasının güçlü kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve beni biraz çılgına çevirdiğini belli etmemeye çalışıyorum, yanaklarım ısınıyor.

Elimde olmadan bakışlarımın göğsüne düşmesine izin veriyorum -oturuş şeklinden kaynaklanan gergin karın kasları, dövmeler.

Neden bakıyorsun?

Ben de. "Değildim."

Yalancı.

"Annem ve babam içeri girip bizi görürlerse çok tuhaf olacaklar." Omuz

silkiyor. *Bana başka bir şey sor.*

Yakalanma ihtimalimizi göz ardı etmesi biraz can sıkıcı. O sonuçları umursamıyor olabilir ama benim bir vicdanım var ve onların ne düşündüğünü önemsiyorum.

Özellikle de annem talibim olarak Adam ve Parker arasında seçim yapmamı isterken. İkisi de *hayır* diyor ama bir seçim yapmalıyım.

"Neden beni görmek istiyorsun?"

Sana daha önce de söyledim. Vücuduna bakmak istiyorum.

Yüzüm, kesinlikle görebileceği bir kızarıklıkla ısınıyor. "Neden? Beni mayoyla görmüştün ve bir keresinde beni duşta basmıştın." Çığlık atmıştım ama o hiç etkilenmiş gibi görünmüyordu, havlularımdan birini kaptı ve lavaboya yaslanıp işimi bitirmemi bekledi. Kendi banyosu vardı ama yeni uyanmıştık, ikimiz de birbirimize bağlı vücut parçalarımızdan ter içinde kalmıştık ve o kendi odasına gitmeye zahmet edememişti.

Hepinizi görmek istiyorum.

Bu yedi kelime vücudumu aşırı hızda harekete geçiriyor ve beynim kısa devre yapıyor, kan kulaklarıma hücum ediyor. Tereddütle tişörtümü çıkarıp onunkinin yanına bırakıyorum, göğüslerimi en azından biraz daha iyi gösteren dantelli kırmızı bir numara değil de spor sutyeni giydiğim için kendimden nefret ediyorum.

Kafasını sallıyor. *Bir tane daha. İki cevap verdim.*

Yapılacak en mantıklı şey pantolonumu çıkarıp iç çamaşırlarımla oturmak olurdu ama spor

sütyenimi başımın üzerine çekip göğsüme doğru tutarken tehlikeli bir yola giriyorum gibi görünüyor.

Ver onu *bana,* diye işaret ediyor ve beni gizleyen kumaşı almaya çalışıyor ama ben daha sıkı tutuyorum.

Meme uçlarım sertleşti ve bunun dağlardaki soğuk havadan mı yoksa kardeşimin önünde soyunduğum için aşırı derecede tahrik olduğumdan mı kaynaklandığından emin değilim. Eğer ona sütyenimi verirsem, meme uçlarımın sertliğini ve göğsümden yukarı doğru süzülen kızarıklığı görecek ve her ne kadar bakmasını *istesem de,* tüm bu oyunu yanlış hesaplıyor olabilirim.

Hemen azgın olduğumu düşünüp garipseyebilir. Evet, beni görmek istiyor ama belki de sadece kadın anatomisini merak ediyordur. Ya da belki benimle kafa bulmaya çalışıyordur.

ASPD'li insanların insanların kafalarıyla oyun oynamayı sevdiklerini okumuştum. Malachi'nin bana yaptığı şey bu mu?

"Gülmeyeceğine söz verir misin?" *Neden güleyim ki?*

"Onlar... küçük."

Göster bana, diye sertçe işaret ediyor. *Ya da ben sana göstertirim.*

Sanırım bu hoşuma giderdi. "Mağara adamı olmayı bırak."

Spor sütyenim kucağıma düşüyor ve bakışlarımı kaçırıp çadırın tepesinden sarkan meşaleye odaklanıyorum, yüzüm büyük ihtimalle çilek ya da domates gibi kırmızının en koyu tonuna bürünüyor.

Tam önümdeydi ve göğüslerim serbestti. Meme uçlarım çakıllı ve titremeye başlıyorum.

-Ama soğuğu suçlayabileceğimi sanmıyorum. Bacaklarımın arası ağrıyor ve gözlerimi tekrar onunkilere çevirdiğimde, aşağı bakıyorum ve pantolonunun üzerinden sertliğinin daha da arttığını görüyorum.

"Bana başka bir şey sor" diye işaret ederken elleri neredeyse benim kadar titriyor.

Kendimi örtmek, bacaklarımı dizlerime sarmak istiyorum - gergin olduğumda çok yaptığım bir şey- ama tırnaklarımı avuçlarıma geçirip düşünmeye çalışıyorum. Zihnim hiç çalışmıyor, özellikle de çıplak göğsünün fener ışığı altında yükselip alçalması yüzünden.

Bana bir şey sor, diye itiyor.

Ona kolay bir şey sorarsam neredeyse çıplak olacağım, bu yüzden cevap vermeyeceğini ve başka bir giysisini -belki de eşofmanını- çıkarması gerekeceğini bilerek derinlere iniyorum.

"Benzin istasyonunda Adam'a neden saldırdın?" diye sorarken sesim bana ihanet ediyor, çatlıyor. Biz sadece konuşuyorduk ve sen içeri dalıp çıldırdın."

Benim olanı almaya çalışıyordu.

"Ben senin değilim," diye cevap veriyorum ve yüzüne bir gölge düştüğünde anında pişman oluyorum.

"Ben senin kız kardeşinim, hepsi bu," diye ekliyorum işleri daha da kötüleştirmek, onu daha da kızdırmak için. "Biz Vize çocuklarıyız."

Hayır. Çocukken de benimdi, şimdi de benimsin. Her zaman benim olacaksın.

"Beni bir kardeş olarak görüyor musun?" Ona tekrar soruyorum.

Kendi kurallarını çiğneme. Ben zaten bir soruya cevap verdim.

Kalbim göğsümde tekliyor. "Tamam," diye fısıldıyorum.

Burun delikleri genişliyor, bakışları pantolonuma kayarken çenesi sıkılıyor ve ben derin bir nefes alıp parmaklarımı bel kemerime geçiriyorum ve birkaç gün önce annemle ağdaya gittiğim için içimden kendimi övüyorum.

Üzerimde sadece soluk pembe tangam var, askıları çıplak tenimde zar zor görünüyor. Kalçalarımı birbirine bastırıyorum -çadırdaki sıcaklık artıyor ve bu oyunu ve ilişkimizi mahvedip kendimi ona atmama saniyeler kaldı.

"Bence soru sormaya başlamalısın," diyorum sinirlerime hakim olamayıp yutkunarak. "Çıplak olmaktan bir cevap uzaktayım ve bu hiç adil değil."

Omzunu kaldırıyor. *Kendine dokunmanı istesem dokunur muydun?*

Gözlerimi kırpıştırarak kalçalarımı birbirine daha çok bastırıyorum, sorusuna tamamen hazırlıksız yakalanıyorum. Eğer doğru cevap vermezsem, tangamı çıkarmam gerekecek ve eğer hiç cevap vermezsem, yine de çıplak kalacağım.

Onun tenini daha fazla görmemin tek yolu dürüst olmam.

Seni daha önce de izledim, sert parmaklarıyla işaret ediyor. *Perdeleriniz açıkken parmaklarınızla kendinizi çok beceriyorsunuz.*

"Beni penceremden mi izledin?"

Ve odanızda kameralar var.

Gözlerim faltaşı gibi açıldı. "Odamda kameralarınız mı var?"

Evet. Konuyu değiştirmeyi bırak. Soruma cevap vermedin. Şu anda kendine dokunmanı istesem dokunur muydun?

"Önce kameraları kaldıracaksınız!"

Başını sallıyor, ben de omzuna vuruyorum.

Cevap ver.

"Sanırım benden istediğin her şeyi yapardım," diye cevap veriyorum, aptalca görünmemeyi umarak yanağımın içini çiğniyorum. "Sır olarak kalması koşuluyla."

Aman Tanrım. Bu yanlış mıydı? Tanrım.

Hiçbir şey söylemiyor, bana bakarken gözünü bile kırpmıyor.

Sessizliği endişemi tavan yaptırıyor. Yanlış bir şey mi söyledim? Onu bir kardeşten daha fazlası olarak isteyip istemediğimi mi kontrol ediyordu? Ya beni test *ediyorsa?* Ya annem haklıysa ve o bir

psikopatsa ve benimle akıl oyunları oynamaya çalışıyorsa?

Ama psikopat az önce odamda kameralar olduğunu ve kendimi tatmin ederken beni izlediğini söyledi, peki tüm bunlar neden bu kadar kafa karıştırıcı?

Kıyafetlerime uzanıyorum, ama elimi geri itiyor ve dizlerinin üzerine çöküyor, eşofmanını külotunda büyüyen şişkinliğin üzerinden çekiştiriyor, arkasına yaslanıp mürekkepli bacaklarından tekmeliyor.

Kardeşimin sikine en sevdiğim yemekmiş gibi bakmalı mıyım? Muhtemelen bakmamalısın.

Dudaklarımı yalıyorum, kalınlığının boğazımdan aşağı kaydığını hayal ediyorum, her itişinde beni öğürtüyor, çığlıklarımı susturuyor, yüzüme tokat atıp her santimini almam için bana hırlarken havamı kesiyor.

Almasını, almasını, almasını

istiyorum. "Giyinelim mi?"

Henüz değil, diye işaret *etti ve bu da cevapladığım başka bir soruydu*. Orta parmağını kalçamdaki kayışın altına soktuğunda irkildim ve iç çamaşırımı vücudumdan sıyırırken amımda bir yanık oluştu.

Nefesim kesildi. "Malachi!"

Odasında çığlık attığımda yaptığı gibi ağzımı kapatıyor ama bu sefer vücudunu bana bastırmıyor, beni sırtüstü yatırıp bacaklarımı ayırıyor.

Kıpırdama, diye işaret ediyor, bacaklarımın arasında diz çöküyor, gözleri sırılsıklam olmuş ve titreşen amıma sabitlenmiş. Bacaklarımı kapatmaya çalışıyorum, ama onları açıp bana bakıyor.

"Bana dokunmayacağını söylemiştin," diyorum yumuşak bir sesle, vücudum bir cehenneme dönüşmesine rağmen. Beni becerecek mi?

Ağabeyim tarafından becerilmek üzere miyim?

O kadar açıkta, muhtaç ve sevgi doluyum ki Malachi dizimin kenarına yumuşak bir öpücük kondururken sarhoş görünüyor ve irkilmeme neden oluyor. *Tadına bakabilir miyim?*

Ağzım açık kalıyor, kalbim damarlarımda dolaşıyor. "Bana dokunmayacağını söylemiştin," diye tekrarlıyorum, bakışlarının yoğunluğundan ayak parmaklarım hafifçe kıvrılıyor, dizimin yanından öptüğü yer içime kadar kıvılcım saçıyor.

O zaman kendine dokun.

Ona bakıyorum, ağzım açılıp kapanıyor ve sonra: "Gerçekten mi?"

Evet.

"Benimle uğraşmaya çalışmıyorsun değil mi?" diye sordum. "Eğer şu anda benimle taşak geçiyorsan, Malachi, sana vururum."

Sırıtıyor. *Sana dokunmama izin verilmiyorsa, bunu kendin yapmalısın.*

"Ya hayır dersem?" Parmaklarını iç baldırlarıma geçiriyor ve ben utanmazca bir inilti çıkarıyorum. "Tamam, tamam, tamam. Ama bana dokunmayacağına söz vermelisin."

Serçe parmağını kaldırıyor, ben de kendi parmağımı onun etrafında kıvırırken sırıtıyorum. "Ve kimseye söyleme. Kardeşler böyle şeyler yapmaz. Başımız büyük belaya girer."

Yapmayacağım. Sırrımız, küçük kardeşim.

Burnumu kıvırıyorum ve ellerini bacaklarımdan çekiyorum. "Lütfen bana şu anda küçük kız kardeşim deme."

Sırıtıyor, gamzesi derinlere giriyor. *Ama sen benim kız kardeşimsin. Benim önümde kendine dokunacak olan pis küçük kız kardeşim. Boşaldığında nasıl ses çıkardığını ağabeyine göster.*

Çadırdaki tüm oksijen kayboluyor ve nefesim göğsümde donuyor. İç duvarlarım sıkıştı ve sanırım sadece onun tabu sözlerinden bile sırılsıklam oldum.

Sinirlerimi yutarak elimi önümden aşağı kaydırıyorum, bacaklarımı biraz daha ayırıyorum - Malachi'nin gözleri elimi takip ediyor, parmak uçlarımın am dudaklarımı özenle ayırışını, orta parmağım ıslaklığıma daldırıp klitorisime getirip daire çizerken sırtımın eğilmesini. Yeni boyanmış kırmızı akrilik tırnak hassasiyetimi kaşıyor ve dudağımı ısırıyorum.

Kendime binlerce kez dokundum, ama onun beni izlemesi daha da yoğunlaştırıyor. İçimde bir sik hissetmek için hiç bu kadar istekli olmamıştım.

Daha hızlı gidiyorum, omurgamın tabanındaki kıvrılma hissi her omurun etrafında kıvrılıyor, kendimi kendi dokunuşumda kaybederken gözlerim kapanıyor ve başka biri olduğunu hayal ediyorum.

Beni izlememesi gereken biri.

Bunu yaptığım için utanması gereken biri.

Göz kapaklarım hafifçe aralanıyor ve Malachi eğilmiş, ben kendimi tatmin ederken beni izliyor. *Sana dokunabilir miyim?*

"Hayır," diye nefes nefese kaldım. "Lütfen yapma."

Neden?

Onu görmezden gelerek iki parmağımı içeri sokuyorum, diğer elimi klitorisimi daire içine almak için bırakıyorum ve onun önünde kendimi parmaklıyorum.

Göz kapaklarım tekrar açıldığında, bakışlarının hala amıma ve kendimi tatmin etme şeklime yapışmış olduğunu gördüğümde nefesim kesiliyor - daha fazlasını ararken kalçalarımı yukarı doğru gıcırdatıyorum, ama eli boxerının içinden sikinin üzerinde. Neredeyse adını inletmek istiyorum, ama kendimi yarı yolda durduruyorum ve boğuk bir çığlık gibi ses çıkarıyorum.

İç duvarlarım parmaklarımı tekrar tekrar kavrıyor ve hızla nefes alıyorum, tenimde hafif bir ter tabakası var. Ona beni becermesini söylersem, yapar mı?

Bunu istiyor muyum? Bana zarar verir mi?

Ona beni kovalamasını, yere sermesini ve benim isteğime karşı olsun ya da olmasın istediği her şeyi almasını istediğimi söylesem yapar mıydı?

Bu noktada damarlarımda delilik dolaşıyor, çünkü kardeşimin beni becermesini istiyorum ve canımı acıtacak kadar sert becermesini istiyorum.

Sadece bu düşünce bile beni orgazma sürüklüyor ve inlerken dişlerimi alt dudağıma gömüyorum, parmaklarımın her yerinde orgazm olurken sırtım uyku tulumundan kalkıyor, onun altında zonkluyor ve sarsılıyorum.

Malachi'nin etrafındaki yıldızları görüyorum, dudaklarını ayırmış, kendini avuçlarken güçlü bir şekilde nefes alıyor. Parmaklarım hâlâ içimdeyken, "Hâlâ beni tatmak istiyor musun?" diye sorarken nefes nefese kalıyorum.

Başını sallıyor ve ben parlayan parmaklarımı dudaklarına götürüp üzerinde gezdirirken gözbebekleri büyüyor. Bileğimi yakalıyor ve ağzına alıyor, parmaklarım dilinin sıcaklığıyla kayarken parmaklarımı boğumlarına kadar alıyor, sertçe emiyor ve hafifçe ısırırken titriyorum. Eğer sesini kullansaydı, şu anda gözleri kapalı, diğer eliyle kendini kavrarken mırıldandığını duyacağımı biliyorum.

Parmaklarım ağzından düşüyor ve bana doğru hamle yapıyor. Dudaklarımı dudaklarıyla yakalamadan önce, vücudu benimkinin üzerinde şekilleniyor, ağzını avucumla kapatıyorum. "Hayır," diye nefes nefese kaldım. "Biz bunu kabul etmedik!"

Kaşları birbirine çarpıyor, sikinin sertliği kalçamı dürtüyor ve bileğimi tutup elimi ağzından çekiyor, sonra yüzümü yakalayıp beni tekrar öpmeye çalışıyor ama dudakları dudaklarımın üzerinde gezinirken başımı yana çeviriyorum. "Hayır, Malachi."

Evet, Malachi.

Devam et, Malachi.

Al, Malachi.

Neden böyleyim?

Ayağa kalkıyor, sinirli ve hala kaya gibi sert, ve tam imzalamaya gittiğinde, ben de oturuyorum ve ondan uzaklaşıyorum. "Hadi uyuyalım," diyorum, feneri kapatıyorum, böylece karanlıkla

yıkanıyoruz. "Belli ki doğru düzgün düşünemiyoruz."

Ama fener tekrar yakılıyor ve Malachi boğazımı tutup beni önünde dizlerimin üzerine çekince donup kalıyorum - hava yolum kesiliyor. Gözlerimin arkasında basınç var ve ciğerlerim

Hava. Beni serbest bırakıyor ama ben olduğum yerde kalıyorum, orgazmdan, korkudan ve onun *almasına* duyduğum ihtiyaçtan titriyorum.

Beni böyle susturma, diye öfkeyle imzalıyor. *Beni asla susturma Olivia*. Kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. "Ben... Ben yapmadım."

Meşaleyi işaret ediyor. *Beni göremezsen seninle konuşamam.*

Yüz ifadem yumuşuyor. "Ah," diyorum boğazımı ovuşturarak. "Özür dilerim. Bunu yaptığımı fark etmemiştim. Sadece... Öpüşemeyiz - kardeşler böyle yapmaz. Az önce olanlardan bağımsız olarak. Lütfen bunu garip hale getirme."

Beni saçlarımdan tutup kendine doğru çekerken, göğüslerim çıplak göğsüne bastırırken kıpırdamıyorum.

Eskiden beni hep öperdin.

"Çocukken ve öpücükler masumken. Hayır, Malachi."

Hayır mı? Sen sadece- Durdu, ellerini bırakırken kafası karışmıştı, başka ne söyleyeceğini bilmiyordu.

"Annem *evlenmem* için *erkeklerle* çıkmamı istiyor, Malachi. Seni öperken yakalanma riskini göze alamam."

Kimseyle evlenmiyorsun.

Onu gerçekten ama gerçekten öpmek istesem de, bu çok büyük bir hata olurdu. Dudaklarım dudaklarıma değen yumuşak fırçadan çatırdıyor, yüzümü ve sonra boğazımı tutuş şeklinden tüm vücudumda elektrik zıplıyor, ama onu durdurmazsam, çok ama *çok büyük bir* hata yapmış oluruz.

"Yapamayız," diye fısıldadım. "Sen Malachi Vize'sin, ben de Olivia Vize. Biz kız ve erkek kardeşiz."

Şunu söylemeyi kes. Kan bağımız yok. Sen benim gerçek kız kardeşim değilsin, o zaman sorun ne?

Nedense bu sözler canımı yakıyor ve uyku tulumunu çıplaklığımın etrafına çekerken gözlerim yanıyor. "Bu bir hataydı."

"Şimdiden uyudular mı?" Annemin sesinin yaklaştığını duyuyorum ve aceleyle kıyafetlerimi alıp üzerime geçiriyorum, Malachi bana bakıyor, ayak sesleri yaklaşırken kendi kıyafetlerini giyme zahmetine girmiyor.

Panik içinde uyku tulumunun içine dalıyorum, bayılmış gibi yaparken kalbim çok hızlı atıyor. "Siz uyuyor musunuz?"

Fermuarı denerken kardeşime bakıyorum - açılmasını engellemek için küçük bir asma kilit koyduğunu fark etmemiştim. Malachi'nin gözleri benim üzerimde; fenerin ışığı en düşük ayardayken ve yakışıklı yüzünün yarısında parlarken bile kızgın olduğunu anlayabiliyorum. Elleri yumruk olmuş, yanakları kızarmış, bacaklarının arasındaki sert uzunluk hâlâ direkte.

Beni öpmeye çalıştı ve ben onu reddettim.

Şimdiden bütün gece için pişmanlık duyuyorum.

Ayak sesleri tekrar ayrılır. "Uyuyor olmalılar. Ne zamandan beri geç saatlere kadar ayakta kalıyoruz? Biraları kapın!"

Babam derin derin kıkırdıyor ve öpüştüklerini duyunca yüzümü buruşturuyorum. Sonra çadırlarının fermuar sesi duyuluyor ve tekrar sessizlik çöküyor.

Malachi'ye bakıyorum; ellerini kaldırıyor, sonra indiriyor ve başını sallayarak benden uzaklaşıyor.

6

Olivia

Malachi haftalardır benimle konuşmuyor.

Bana kızdığında, yanımda kendini susturarak beni cezalandırıyor. Kahvaltı, öğle yemeği ya da akşam yemeği yediğimizde bana bakmıyor ve aile günlerinde ya da gecelerinde dışarı çıktığımızda ya iptal ediyor ya da yüzünü telefonundan ayırmıyor.

Balkon kapısı her gece kilitli ve benim odama hiç gizlice girmiyor. Ne yapacağımı bilmiyorum.

Parker'ı davet ettim, en azından onu boğmak için odama gizlice gireceğini düşündüm, ama Parker'ın yanında garip bir şekilde oturdum ve ukala serseri aile işi hakkında konuşurken ve hala onunla Adam arasında seçim yapmam gerektiğini bildiği için pratikte kendini bana satarken onun arkadaşlığından zevk alıyormuş gibi davrandım.

Malachi gelmedi. Aksine, daha çok ortalıkta yoktu.

Abbi geçen hafta sonu bir partiye gitmemi istedi ama Malachi'nin sarhoş olup bana ihtiyaç duyacağı, yatakta onu kucağıma almamı isteyeceği ya da uyuyormuş gibi yapmamı izleyeceği umuduyla evde kaldım ama dışarı çıkmadığım halde gelmedi.

Zihnim bana oyun oynamayı seviyor. Sesler bana çadırda olanlardan pişmanlık duyduğunu, kız kardeşini öpmeye çalışmadan önce onu mastürbasyon yaparken izlediği için iğrendiğini söylüyor.

Ama bu gece, en kötü kabusum gerçekleşiyor.

Malachi bir randevuda.

Ezelden beri kimseye ilgi duymayan, hiç kız ya da erkek arkadaşı olmayan ve tüm zamanını odasında ya da bisikletinin üzerinde sigara içerek ya da arkadaşlarıyla partilerde uyuşturucu alarak geçiren kardeşim şu anda bir kızla dışarıda.

Sahiplenici bir insan olduğumu söyleyemem ama onun bir başkasına sarılması beni huzursuz ediyor. Başka birinin parmaklarıyla kendini becermesini izlediğini hayal etmeye çalışıyorum ve midem geri tepiyor.

Ne hakkında konuşacaklar ki? İşaret dili biliyor mu? Sohbet edebilecekler mi? Hâlâ okuldayken insanların arkasından konuştuğu gibi, ona iyi davranacak mı?

Belki de fazla konuşma olmaz.

Başımı yastığıma gömüp kardeşimin bir başkasını öptüğü, ona dokunduğu ya da onunla yattığı düşüncesinden kurtulmaya çalışıyorum. Bu tür şeyleri yapabileceği bir yaşta olduğunu biliyorum. Yani, artık lisede değil. Ben mezun olmak üzereyim. Bizim yaşımızdaki insanlar bir şeyler yapar.

Teknik olarak bir şeyler yaptık.

Ailelerimizin bizi kovacağı şeyler.

Kendi kendime homurdanıyorum ve telefonumu elime alıp arkadaşlarımdan gelen mesajları kontrol ediyorum. Herkes ya ders çalışıyor ya da erkek arkadaşlarıyla birlikte. Oysa ben burada, saat dokuzda yatağımdayım ve Malachi için endişeleniyorum.

Mesajlarını açıyorum. Çadırdaki geceden beri gönderdiğim her mesajı görmezden geldi. Uyku tulumunda yanımda yatarken bile özür dilediğimi mesaj attım, beni görmezden geldi.

***Ben**: Randevun nasıl gidiyor?*

Sonra kendimi alnımdan tokatlıyorum. Randevusu var, neden ona mesaj atayım ki? Annem bunu bana güvenerek söyledi, çünkü onu her zamankinden daha şık görmüş ve nereye gittiğini sormuş.

Ona bir randevuya gideceğini söylemiş ve o da çok mutlu olmuş. Bir, çünkü aylardır ilk kez ona cevap vermişti. İkincisi, oğlu ilk randevusuna çıkacağı için.

Yüzünde kocaman bir sırıtışla odama gelip bunu bana söylediğinde kendimi

kötü hissettim. Sanırım ona bilerek söyledi. Benimle dalga geçmek için.

Ama ikiyüzlülük yapıyorum, değil mi? Annem son altı aydır beni ya sikini yalatmak isteyen ya da sevişmek isteyen erkeklerle buluşmaya zorluyor.

Yataktan kalkıp pufluyorum ve odama bakıyorum. Stres temizliği çoktan yapılmış, amigo üniformam hazır ve spor çantam toplanmıştı. Makyaj masam bile mükemmel bir şekilde parlatılmış.

Banyoya giriyorum ve küveti dolduruyorum, ekstra köpüklü olduğundan emin oluyorum. Sonra kitaplığımda buharlı bir şeyler arıyorum ve Malachi'nin bir gece başucumda bulduğunda burun kıvırdığı canavar romantizminde karar kılıyorum.

Kıyafetlerimi çıkarıp sıcaklığa gömülüyorum ve başımı banyo yastığına yaslayıp yanlışlıkla karaladığım sayfayı buluyorum.

Dışarı çıkmadan önce endişelenmemem gereken şeyler hakkında sessizce endişelenerek bir saat geçiyor ve vücuduma bir havlu sarıyorum.

Kitabı rafıma geri koyduğumda, arkamı döndüğümde Malachi'yi açık penceremin yanında oturmuş, kapüşonunu kaldırmış, ağzından bir sigara sarkarken bulduğumda neredeyse elimdeki malzemeyi düşürüyordum. "Ne oluyor be?" Fısıldıyorum. "Beni korkuttun!"

Bacaklarını daha da ayırarak dirseklerini kalçalarına dayıyor ve nefes alırken beni izliyor.

"Annem yan odada yeni bakıcı için hazırlık yapıyor," diye belirtiyorum. "Dumanın kokusunu alır." Malachi ayağa kalkarken beni dinlemiyor. Bir ciğer dolusu dumanı içine çekiyor, gözleri bende,

Turuncu ucu parlak bir şekilde yanarken vücudumdan aşağıya doğru sürükleniyor. Tenim ısınıyor

ve korktuğum için mi yoksa karanlık odamda duran bir gölge gibi olduğu için mi bilmiyorum ama içimi bir heyecan dalgası kaplıyor. Bana nasıl baktığını hatırladım, ben-

Kesinlikle böyle hissedemem. Hayır.

Ona karşı değil.

Çadırdaki gece bir hataydı.

"Bu arada kameralarınızı buldum. Onları çöpe attım. Sapık."

Hepsi değil, işaret ediyor.

"Ne?"

Pencereme yaslanmış, beni görmezden geliyor, dışarıya daha fazla duman üflüyor ve ben yardım edemiyorum ama gecesinin ne içerdiğini düşünüyorum. Onu öptü mü? Ona dokundu mu? Hiçbir sosyal becerisi olmadığını ve benden başka kimseyle nadiren iletişim kurmaya çalıştığını düşünürsek, nasıl yapacağını biliyor mu? Bana yakından dokunmadı ama dokunmak istedi ve beni öpmeye çalıştı. Belki de biliyordur?

Lanet olsun, beyin.

Gözlerimi kapatıyorum ve elimi alnıma bastırıyorum. "Kendi odana gitmen gerekiyor. Benim giyinmem gerek." Sonra elimi bırakıyorum. "Beni haftalarca görmezden gelip sonra tekrar hayatıma giremezsin Malachi. Bu adil değil."

Malachi gitmek yerine bir ciğer dolusu daha soluyor ve bu sefer doğrudan bana üflüyor. Bana doğru bir adım atsa bile irkilmiyorum ama nefesim kesik kesik çıkarken sertçe yutkunuyorum.

"Artık senin itip çekmelerinle ilgilenmiyorum. Benimle ne zaman konuşacağını seçemezsin. Diğer gizli kameralarınızı alın, kendi odanıza gidin ve beni yalnız bırakın."

Başını çok az eğiyor ama bir adım daha atıyor ve benim geri çekilmeme neden oluyor. Bir tane daha, bir tane daha ve dizlerimin arkası yatağıma çarpıyor - gözlerimi onunkilerden ayırmadan şiltenin üzerine oturuyorum.

Bacaklarımın arasındaki sıcaklık uygunsuz - bana bakma şeklini ya da daha da yaklaşmasını sevmemeliyim, kolonyası duyularımı dolduruyor ve düşüncelerimi karmakarışık hale getiriyor.

İmza atmıyor; kapüşonunu indirip dağınık siyah saçlarını ortaya çıkarırken, motosiklet eldivenlerini çıkarıp ağzındaki sigarayla birlikte yere atarken de imzalayacağından emin değilim. Ben sigara içmiyorum, nefret ediyorum ama nedense o içtiğinde hoşuma gidiyor.

Çıkarken giydiği şık kıyafetleri giymiyor.

Sigarasını makyaj masamın üzerinde söndürdükten sonra dudaklarını ıslatıyor ve yatak odasının kapısına bakıyor. Havlumu vücuduma sarıyorum ve nedense, "Kilitli. Kimse içeri giremez."

Göğüs uçlarım havlunun altında sertleşiyor. Giysilerindeki sandal ağacının kokusunu alabiliyorum, sigara dumanı ve dışarıdaki havayla karışmış. Dışarısı soğuk olduğu için yanakları

biraz kızarmış ve onu ısıtmak için vücudumu ona sarmak için ani bir dürtü duyuyorum.

Kendime ihanet ediyorum, çünkü beni balonundan kovduğu için ona kızgınım, ancak hayatıma geri dönmesini istiyorum - onu kollarımı açarak karşılayacağım ve...

Ama sonra kapüşonunu çıkarıp başını yastıklarıma doğru eğiyor.

"Uzanmamı ister misin?"

Malachi botlarını çıkarırken yavaşça başını sallıyor, ben dudağımı çiğneyip onunla yastık arasına bakarken gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Havlunun içindeyim."

Çıkarabilir misin?

Yutkunarak başımı sallıyorum.

Tek yaptığı omuz silkmek ve sanki son zamanlarda hayatımda bir hayalet değilmiş gibi yatağın karşı tarafına geçmek - eskiden beni kucaklamak için odama gizlice girdiğinde hep yattığı tarafa. Bazen kabus görüyormuşum gibi davranırdım; ya ona mesaj atıp uyuyana kadar bana sarılmasını isterdim ya da onun odasına gidip göğsüne yaslanarak uyurdum, o da saçlarımı uyuşturucu gibi koklardı.

Beni dışlamadan önce.

O randevuya giderek bana ihanet etmiş gibi hissetmem yanlış mı? Hiçbir arkadaşımın kardeşleriyle böyle bir şey yaptığını sanmıyorum.

Onları sikmeyi kesinlikle hayal etmiyorlar.

Ama nedense umurumda değil. Kollarına uzanıp vücudunun sıcaklığını hissetmek istemenin yasak olması umurumda değil; bana bakmadığı zamanlarda onu izlemek, penceremin açıldığını ya da kapımın gıcırdadığını duyduğumda içimde kelebekler uçuşması umurumda değil.

Kardeşimi istediğim için hastayım.

Malachi yorganı indiriyor ve ben de havluyu etrafımda tutarak yorganın altına giriyorum. Çıplak bacaklarım kumaşın altında pürüzsüz ve o kemerini çıkarıp motorcu pantolonunu indirdiğinde kalbim güm güm atıyor, sadece külotuyla duruyor.

Annem yan odada müzik çalıyor - Kurdele Kopana Kadar'ın "One Way or Another" şarkısı gereğinden fazla yüksek sesle çalıyor ve muhtemelen bir boya fırçasını mikrofon olarak kullanarak şarkıyı tekrarlayıp duruyor.

Bazen çok şapşal oluyor. Annemi seviyorum.

Gözlerim Malachi'de kalıyor, onun büyük varlığı odadaki enerjiyi değiştiriyor.

Umarım beni ne kadar kötü etkilediğini görmüyordur - nabzım hızla atıyor ve sessizce yutkunmaya çalışırken ağzım sulanıyor. Sanırım bacaklarımın arasında bir su birikintisi var.

Kızgın olmalıyım ama şu anda biraz gafil avlanmış durumdayım. Yarın yine kızgın olacağım ve

haftalardır bana pislik gibi davrandığı için özür dileteceğim.

Vücudunun hareketini izlerken klitorisim ağrıyor. Her gün üzerinde çalıştığı karın kaslarını, göğsündeki ve omzundaki yeni mürekkep desenlerini, pazılarından aşağıya doğru inen ve penceremden içeri süzülen ay ışığıyla yaldızlanan yontulmuş gövdesini ortaya çıkarmak için tişörtünü de çıkarıyor.

Yorganın altına girip üzerimize çekiyor, ben de önden açılıp beni ortaya çıkarmasına rağmen havlumu sıkıca tutuyorum ama çıplak tenimi göremiyor. Her yerimdeki tüyleri göremiyor ve umarım bir tür lycanthrope değildir ve aşk kitaplarında olduğu gibi uyarılmamın kokusunu alabiliyordur.

"Randevun nasıldı?" Ses tonumda bir parça kıskançlık olmamasını umarak soruyorum.

Elleriyle cevap veremeden, başımı kızgınlıkla sallıyorum ve daha fazla kelime söylemeye zorluyorum. "Ve seninle konuşmamla bir pislik olduğun için seni affettiğimi düşünme. Eğer benim yatağımda uyumak istiyorsan, tamam, ama bu konuyu yarın daha fazla konuşuruz. Evet, randevun nasıldı?"

Bana kızgınsın, diye işaret ediyor, lanet olası bariz olanı belirterek. "Hiç de değil," diyorum alaycı bir şekilde. "Randevun nasıldı?"

Başlar başlamaz bitti, diye işaret ediyor, pozisyonu göz önüne alındığında çok dağınık bir şekilde. *Bana neden kızgınsın?*

O gerçek mi? "Çünkü çadırda olanlardan sonra beni dışladın," diyorum, boynum ve yanaklarım kızarıyor. "Bana dokunmayacağını söyledin ve beni öpmeye çalıştın!" Ellerimi yukarı doğru kaldırıp havlumu unutarak tıslıyorum. "Ve sonra, *puf*, gittin. Tek kelime bile etmedin. Odama gelmedin ve bu gerçekten çok yalnız hissettirdi."

Ona bakıyorum, sırıtırken sessiz kıkırdamasını görüyorum. "Neden bana gülüyorsun?"

Kızdığında çok tatlı oluyorsun.

Öfkelendim ve kollarımı yorganın üzerinde kavuşturdum. "'Başlar başlamaz bitti' derken ne demek istiyorsun?"

Ben... Elleri donuyor, devam etmeden önce gözleri yüzümü arıyor. *Tecrübeliyim.*

"Yalancı," diye çıkıştım. "Çadırda benimleyken deneyimsiz görünmüyordun. Hatta tam olarak ne istediğini biliyor gibiydin."

Senden, evet, imzalıyor. *Bunu sadece seninle yaparken rahat hissediyorum.*

"Oh," diyorum, kaşlarım birbirine çarpıyor. "En azından onu öptün mü?" Kelimeler dilimde zehir gibi ve içten içe yalvarıyorum - hayır... yapmaması için yalvarıyorum. Ama öpmüşse de

sinirlenmem için bir neden yok. Yine ikiyüzlülük, çünkü Parker ve Adam'la çıkmak zorunda kaldım.

Hayır, imzalıyor. *Ben de bu konuda tecrübeli değilim.*

"Daha önce birini öpmedin mi?"

Başını sallıyor ve ben de yorganı göğsüme çekerek doğruluyorum. "Ama sen beni öpmeye çalıştın."

Senin yanında rahat hissetmemin neresini anlamıyorsun? Daha önce birini öptün mü?

Doğru cevap verip vermemeyi tartışırken, dürüstlüğün anahtar olduğuna karar veriyorum. Başımı sallıyorum ve gözlerinin ardında tehlikeli bir şey parlıyor. "Bunun senin için neden bir şok olduğunu anlamıyorum. Annemin beni aylardır randevulara gönderdiğini unuttun mu?"

Çenesi sertleşiyor ve ifadesi yumuşamadan önce bir saniyeliğine kızgın göründüğüne yemin edebilirim. *Bana nasıl olduğunu gösterebilir misin?*

Ona göz kırpıyorum. "Sana nasıl öpüşüleceğini göstereyim mi?"

Başını sallayarak çenesini yavaşça göğsüne indiriyor.

"Çadır meselesi hakkında ne dediğimi duymadın mı? Ben senin kardeşinim," diye fısıldıyorum, annemin yan odada şarkının sessiz bir bölümünü hazırladığını hatırlıyorum. "Ailelerimizle başımız çok derde girerdi."

Kimsenin bilmesine gerek yok. Çadırda olanlar ve yatakta birlikte uyuduğumuz onca zaman hakkında sessiz kaldım.

"Ama bu yanlış."

Ne olmuş yani?

Buna karşı savaşıyor olsam da bedenim beklentiyle yanıyor. Çok yakınımda ve bu yakınlık ciğerlerimde bir ağırlık yaratıyor, bakışları ağzıma iniyor, sonra yavaş yavaş gözlerime geri dönüyor.

Sadece bana nasıl yapılacağını öğretirsen rahat ederim.

"Şu anda benimle taşak mı
geçiyorsun?" Sırıtarak başını sallar.

"Kimseye söylemeyeceğine söz veriyor musun?"

Serçe parmağını aramızdan kaldırıyor ve serçe parmağım onunkine dolanırken bir gülümsemeyi bastırmak için dişlerimi alt dudağıma gömüyorum. Tenimizin dokunuşu kolumdan göğsüme, bacaklarımın arasına elektrik şokları gönderiyor ve serçe parmağımızı tutup öne doğru kayarken nefeslerimi sabitlemeye çalışıyorum, kendimi örtmek için boştaki elimle havlumu sabitlediğimden emin oluyorum.

Malachi hem kas hem de boy olarak benden çok daha iri, bu yüzden yatakta kucaklaştığımızda her zaman bana hükmediyor - mükemmel bir büyük kaşık. Ama bu farklı. Bu onun kollarında yatıp şeytanlarımla savaşmak ya da onun dizi rastgele benimkine çarparken film izlemek ya da tatilde havuzda veya plajda suyun etrafında zıplarken beni sırtında taşımak değil.

Bu daha fazlası, ondan daha fazlasına ihtiyacım olduğunu hiç bilmiyordum.

O sırt üstü uzanırken ben de tek kolumla yukarı doğru eğiliyorum, böylece bedenim yarı yarıya onun üzerinde duruyor. "Emin misin? Kardeş olmamız seni rahatsız etmiyor mu?"

Aptalca bir soru. Cevap olarak kaşlarını kaldırıyor. *Şunu söylemeyi kes.*

Saçlarım yüzümün etrafına düşüyor, bir tutamı parmağına dolayıp biraz çekiştirerek beni ona yaklaştırmasına yetecek kadar uzun; çıplak bacaklarımı onunkilere bastırıyor, omurgamda karıncalanma hissi uyandırıyor ve yanaklarımı ısıtıyor.

"Annemin küçükken dudaktan öpüşmememizi söylediğini hatırlıyor musun? Kardeş olduğumuz için buna iznimiz olduğunu söylemiştin ama başımız belaya girmişti. Bu, hiç şüphesiz, başımızı daha da fazla belaya sokacak."

Piyanonun başında otururken beni öperdi, yumuşak bir öpücüktü ve bu her zaman yaptığımız bir şeydi, özellikle de geceleri uyumadan önce. Bunun her zaman normal olduğunu düşünürdüm, ta ki bir gün annem ve babamla masa oyunu oynarken, kazandığımız için sevinç çığlıkları atarken ağzımı onunkine bastırana ve ailemiz çılgına dönene kadar.

Yine de Malachi bana herhangi bir cevap vermiyor; sadece saçlarımla oynuyor, her zaman yaptığı gibi çilek kokusunu içine çekmek için burnuna götürüyor. Saçlarıma karşı bir hayranlığı var; her zaman dokunmak, koklamak, oynamak istiyor.

Bu küçük etkileşimlerin yanlış olduğunu biliyorum ama bu onlardan zevk almamı engellemiyor.

Saçlarımı biraz daha sert çekerek bedenimi onunkine yaklaştırıyor, sinirlerim tepeme çıkarken ikimiz de aynı havayı soluyoruz. Kurumadıklarından emin olmak için dudaklarımı yalıyorum. "Malachi," diye fısıldıyorum, vücudum titremeye başlıyor. "Emin misin?"

Elini ağzının önüne götürüp parmaklarını birbirine kenetliyor. İşaret dilinde "kapa çeneni" demek.

Annemizin gölgesinin gizlenip bizi izlemediğinden emin olmak için tekrar kapıma bakıyorum, kalçalarımı ona yaklaştırıyorum, yüzümü indiriyorum ve bunu fazla düşünmemeye çalışıyorum.

Malachi'nin parmağı saçlarımı döndürmeyi bırakıyor ve nefesini tutuyor, an sürükleniyor, zihnim aynı anda hem durmam hem de gitmem için bana bağırıyor.

Biraz daha alçalıyorum, burunlarımız çarpışıyor, sonra başımı hafifçe eğiyorum ve ağzımı onunkine bastırıyorum.

Dudaklarımız birbirine değdiği anda dünya dönmeyi bırakıyor, kalbim atmayı kesiyor ve bana çarpık, çarpık, çarpık olduğumu söyleyen düşünceler durma noktasına geliyor.

Çocukken yaptığımız öpücüklere benzemeyen, iffetli öpücüklerin nasıl verileceğini göstererek usulca ağzına yapışıyorum. O da beni taklit ediyor. Ben onun alt dudağını öptüğümde, o da benim

üst dudağımı nazikçe öpüyor. Emiyorum

Alt dudağının dolgun etine dokunuyor, sakızının ve sigarasının belli belirsiz tadını alıyor, ona bakmak için geri çekildiğimde dişlerimi dudağına sürtüyorum. Gözbebekleri mavinin tüm izlerini üzerinden atmış.

"Devam edecek miyim?"

Henüz durmana izin yok, diye işaret ediyor, uykulu, kapüşonlu bakışları ağzıma kayıyor. *Devam et, küçük kardeşim.*

Yüzlerimiz bir kez daha milimetrelerce ayrılıyor, hava almak için savaşırken burunlarımız birbirine değiyor ve parmaklarımı bileğine doluyorum. "Elini buraya koy," diyorum, yanağımın üzerine koyarak. "Ya da ellerini kalçalarına veya saçlarına koyabilirsin. İnsanlar dokunmayı sever, özellikle de öpülürken."

Elini geri çekiyor ve yanlış bir şey yaptığımı düşünerek duruyorum, ama sonra benimle iletişim kurmak için her ikisini de hareket ettiriyor. *Neyi seversin?*

Dudaklarım kıpırdıyor ama ses çıkmıyor; o andan beri hâlâ bulutların üzerindeyim.

Şu anda aklımdan geçen ahlaksızlık... Hoş karşılanmayan şeylerden hoşlanıyorum. Tekrar tekrar döndüğüm fantezilerim var ve takipçim hep aynı yüze sahip.

Tam ona bakıyorum.

Ama sonra kendime geliyorum ve elini tekrar tutuyorum, boynuma yerleştirirken gözleri hareketlerimi takip ediyor, parmaklarına baskı uygulayarak ince boğazımın etrafına kenetlenmelerini sağlıyorum. Elinin büyüklüğü ve gözbebeklerinin genişleme şekli, çenesini sıkması ve tutuşunu daraltması kalçalarımı birbirine bastırmama yetiyor.

"Boğulmayı severim," diye itiraf ediyorum, onun yanında kendimi herkesten çok daha rahat hissediyorum. "Acıtan sert öpücükleri severim."

Beni sırtüstü yatırıp ağzını ağzıma dayadığında bir çığlık atıyorum; boğazımı nefes almamı engelleyecek ve göz kapaklarımın arkasında yıldızlar görmeme neden olacak kadar sert kavrıyor.

Dudaklarım ayrılıyor ve dilini ağzıma nasıl sokacağı ya da benimkini nasıl emip beni nasıl yiyip bitireceği konusunda derse ihtiyacı yok. Beni sanki ben yedi, o sekiz yaşından beri ona aitmişim gibi öpüyor. Ağzının içinde mırıldanıyorum, nane, duman ve *onun* tadını alıyorum. Dişleri dudaklarımı ısırıyor, acıtıyor ve kavrayışı daha da sıkılaşıyor.

Daha fazlasına ihtiyaç duyarak bacaklarımı kalçalarına doluyorum; havlum aramızda sinir bozucu bir bariyer oluşturuyor ama yine de iç uyluğuma bastıran sert uzunluğunu hissedebiliyorum.

Dudaklarımı daha fazla ısırıyor, dilimi emiyor ve boştaki eliyle ellerimi başımın üzerinde tutup yastığa bastırıyor. İkisini birden kavrıyor, diğeri havamı kesiyor ve başımın dönmesine neden oluyor.

Başka biriyle birlikteyken Malachi'nin bunu yaptığını kaç kez hayal ettiğim utanç verici. Birini öpmek ama zihnimi onun kardeşim olduğuna inandırmak, her dokunuş, yalama ve emme ve orgazmımın içimden hızla geçmesi - hepsi onun içindi.

Bir hastalığım var. Ve genellikle birileri bunu tedavi etmeye çalışır ya da yardım etmenin yollarını bulurdu, ama istediğim tek şey Malachi'nin külotunu çıkarması ve böylece onu içimde hissedebilmek.

Bunun onun için sadece bir alıştırma olduğunu düşünürsek, bu delilik.

Aletinin alt tarafı ağrıyan amımın üzerinde gezinir gezinmez inliyorum ve ellerimi yumrukluyorum, dişlerimi dudağına batırıyorum, sertçe ve onu kanatıyorum - bakır tadı ağzımı dolduruyor.

Tekrar inliyorum ve Malachi geri çekiliyor, sikini göbeğime doğru kaydırmaya devam ederken bana bakıyor. Çenesinden ince bir kan çizgisi damlıyor ve bir psikopat gibi görünüyor, daha sert iterken gözleri yanıyor, bana sürtünüyor.

Anneme, oğlunun şu anda kızını lanet bir havlunun içinden kuru bir şekilde becererek orgazma sürüklediğini söylememi engellemek için boğazımı bırakıp avucuyla ağzımı kapatması gerekiyor.

O devam ettikçe gözlerim dönüyor ve eline doğru inliyorum, kalçalarının her sallanışını karşılıyorum ve kafam yükseldikçe, omurgam büküldükçe ve sarmal hissi içimin derinliklerini yaktıkça her tarafım geriliyor. Dişlerini boynuma geçirdiğinde neredeyse çığlık atacağım, tavanım acı, zevk ve sıkı kavrayışından neredeyse bayılmak üzere olmanın karışımıyla bulanıklaşıyor ve odaktan çıkıyor.

Orgazmıma ulaşamadan bizi tekrar çeviriyor, havlu vücudumdan tamamen kayıyor. Çıplak ve sırılsıklam bir halde kucağına oturduğumda, siyah saçlarını avuçluyorum ve dudaklarımı tekrar dudaklarına bastırıyorum, bu sırada elleri vücudumu keşfediyor; dokunuyor, kavrıyor, kalçalarımı okşuyor ve ben onları dalgınca öne doğru sallıyorum.

Deneyimsiz olmasına rağmen, sadece beni öperek, boxer'ının içinden sertliğini hissederek, saniyeler önce patlamaya çok yakın olmamı sağlayan sürtünmeyi arayarak beni lanet olası bir uçurumdan düşüyormuşum gibi hissettirmeyi kesinlikle biliyor.

Sesini kendine saklamayı tercih etmemiş olsaydı nefes alış verişleri duyulabilirdi. Kalçamın her sallanışında sessiz iniltileri, kavrayan elleri ve kalınlaşan siki hissediyorum.

Bana karşı çok tepkili; ona yaptığım her şeye o da karşılık veriyor, ağzının içine nefesimi verirken ve dalgalı saç tellerini çekiştirirken beni takip ediyor. Başımın arkasındaki saçlarımı yumrukluyor, beni kendisine doğru çekmek için kullanıyor, parmakları enseme kayıyor ve beni orada tutuyor.

Durmalıyım. Ben onun kardeşiyim. Biz kardeşiz, kan bağımız olsun ya da olmasın, Vize'nin çocuklarıyız ve dillerimiz birbirine dolanırken, birbirimizin en sevdiği yemekmişiz gibi tadına bakıp yerken kuru kuru sevişmemeliyiz.

Ama kafamda çalan tüm alarm zillerine rağmen daha fazlasına ihtiyacım var, daha fazlasını *istiyorum.* Ağzı, elinin yerini alarak boğazımla birleşiyor ve inliyorum.

"Sana bunu nasıl yapacağını gösterebilirim," diyorum, elini tutup aramıza çekiyor, parmaklarını açıyor, sonra ikisini klitorisime bastırıyor ve daireler çiziyor. Boynumu öpmeye ara veriyor, ağzını çiğ tenimden ayırıyor ve aşağı bakıp hassas noktamı ovma şeklini izliyor.

"Bunu daha önce yaptın mı?" Tekniği çok hızlı kavradığı için soruyorum ama parmaklarını izleyerek başını sallıyor.

"Kızlar buna bayılır," diye nefes alıyorum. "Onları öperken yap. Eğer doğru yaparsan, bir kızı parmaklarına boşaltabilirsin." Ağzımdan bir inilti dökülüyor. "Siktir, evet. Aynen böyle, Malachi."

Bir, iki kez başını sallıyor, parmaklarını izlerken dudaklarını ıslatıyor. Malachi diğer eliyle boğazımı kavrıyor ve beni öne doğru çekiyor, dili dilimin üzerinde gezinirken havasız bırakıyor. Dokunuşu nazik değil, hafif bile değil. Daha fazla baskı uyguluyor, daha hızlı dönüyor ve ben ağzının içinde ağlarken onun üzerinde titriyorum.

"Daha hızlı," diye inliyorum. "Çok iyi gidiyorsun."

Ağzımızdan salyalar akıyor, tam parmaklarının beni çıldırttığı yere düşüyor, beni sırılsıklam ediyor ve daha hızlı dönmemi sağlıyor.

"Malachi," diye soluyorum dudaklarına karşı. "Beni çok ıslatıyorsun."

Sırılsıklam, muhtaç ve dokunulmak için çaresiz bir halde, parmakları giriş yerimden aşağı ve yukarı doğru kayarken parmaklarına sürtünüyorum. Malachi sert bir nefes veriyor, sesini kullansaydı derin bir inilti olacağını tahmin edebiliyorum, ben ona doğru batarken parmaklarını içeri sokuyor. Aleti hâlâ boxer'ının içinde saklı ama bir parmağını daha içeri sokup sikinin başını kıçımın çatlağına doğru iterken tamamen gergin, kaya gibi sağlam.

Ona dokunmak istiyorum, ama nasıl dokunulacağına dair bir derse ihtiyacı yok - ona başka birine nasıl bir şeyler yapacağını öğretmemi istiyor.

Çıkardığım boğuk inilti çatlıyor ve bir başkası dışarı dökülmekle tehdit ederken, Malachi boğazımı o kadar sert kavrıyor ki, ses çıkmıyor. Annemin müziği en yüksek sesle çalıyor ve ben kardeşimin dilini emerken o beni parmaklarıyla beceriyor, siki kıçıma sürtünüyor.

Geri çekiliyor, elleri dolu ve bana bir şey söylemek ister gibi görünüyor ama boğazımı bıraktığında tek eliyle işaret etmekte zorlanıyor, bu yüzden dişlerini sıkıyor ve başımın arkasından tutarak ağzımı kendine doğru çekiyor. Avuç içim başının üstündeki bölme duvarına çarparak yüzeyin sallanmasına ve resim çerçevelerimden birinin yere düşmesine neden oldu.

"Siktir," diye nefes nefese kaldım. "Devam et."

Bir dakika sonra kapı çalındığında donup kalıyorum. "Tatlım? Orada iyi misin?"

Malachi'nin üstünden kalkmaya çalışıyorum, ama o beni saçlarımdan tutup geriye doğru itiyor, böylece meme uçlarımdan birini ağzına alabiliyor ve parmaklarını parmak boğumlarına batırıp onları sertçe emerken kıvırıyor.

Tek yapabildiğim dudağımı ısırmak, ağlamamak için derimi yarmak.

Kapıyı tekrar çalıyor ve kolu sallıyor, diğer meme ucuma geçip dişlerini batırdığında kalbim göğsümde tekliyor -ancak acı beni daha da ıslatıyor, ağzımdaki kendi kanımın tadı beni beceren parmaklarıyla karışıyor, siki kıçıma sürtünüyor- patlıyorum.

Omurgamın dibindeki kıvrım patlarken parmaklarının üzerine boşalıyorum, amım parmaklarını tekrar tekrar kavrarken gözlerimin arkasında siyah noktalar oluşuyor, meme uçlarım ıslak ağzında sert, sıkı ve orgazmımı zirveye taşırken acı veriyor.

Malachi meme ucumu ağzından çıkarıyor ve beni usulca öpüyor, ben parmaklarının etrafında kasılırken parmaklarını içeride bırakıyor, her nabızda onları kavrıyorum. Dili ağzıma kayıyor ve ben de onu öpüyorum. Yavaş, şehvetli ve nefes almaya çalışmak için duraklayıp duruyorum.

Göğsüne bastırıyorum ve arkama yaslanıyorum, nefes nefese kaldığımda aramıza biraz mesafe koyuyorum - sarhoş bakışları ve beni öpmekten şişmiş dudaklarıyla beni izliyor.

"Hayır, sanırım Parker'la kaçtı. Ailesini arayıp onları görücü usulü bir evliliğe hazırladığımızı söyleyeceğim, sabahtan akşama kadar sevişmelerini değil. Ayrıca, geçen hafta sonu Adam'la birlikteydi, hatırladın mı? Ona ertesi gün hapı almak zorunda kaldım." Sessizlik ve sonra... "Malachi odasında mı?"

"Gidip kontrol edeyim," diyor babam ve gözlerim açılıyor.

Ondan uzaklaşıyorum ve havlumu kaptığım gibi yataktan fırlıyorum. "Git!" Ağzımla penceremi işaret ediyorum. "Babam odana gelmeden acele et."

Malachi yataktan kalkıp bana doğru yürürken parmaklarını ağzına götürdüğünde içimdeki her şey yeniden ısınıyor.

Ertesi gün hapına neden ihtiyaç duydun*?* İmzalıyor.

Sessiz kaldığımda, sırtım duvara çarpana kadar beni itiyor. *Cevap ver lan bana!*

Kendime sarılıp göğüslerimi kapatırken vücudum sarsılıyor. Haftalardır benimle konuşmuyordu, peki ona Adam'la yatmam için ailemin beni ayarladığını ne zaman söyleyecektim. Ya da bunu kabul etmekten başka seçeneğim olmadığını?

Reddetmedim, yapabileceğimi sanmıyordum. Bunu yapmak bile istemedi -beni o şekilde sevmiyordu, ama rol yapacağımızı söylediğimizde, hizmetçisi kulak misafiri oldu ve bizi

ispiyonladı, bu yüzden

bir izleyici kitlesi var.

O benim ilkim değildi.

Parker'dı. Babamın iş ortağının hak sahibi, baş belası oğlu, birlikte odaya gitmemizi söylediklerinde hiç itiraz etmedi. Aslında önce para istedi ve annem de annem olduğu için bekâretimi alması için ona para verdi.

Malachi'nin bu konuda hiçbir fikri yok; tek bildiği ailelerimiz tarafından kurulan bir evliliğin içine itileceğim.

Ailemi seviyorum ama onlardan nefret de ediyorum.

Geri çekilir ve gömleğini yerden alıp üzerine geçirdikten sonra işaret eder: "*Şimdi oraya gidip neden bir B planına ihtiyaç duyduğunuzu sorabilir miyim?*

Derin bir nefes alıyorum. "Sadakatimi kanıtlamak için onunla yatmamı istediler."

Ne?

Parker'a da aynısını yaptıklarından bahsedersem, dışarı çıkıp kendini kaybedebilir. "Bana öyle bakma. Konu zengin bir pislikle ortak olmama gelince nasıl olduklarını biliyorsun. Onlara hayır demeyecektim Malachi," diye tısladım. "Benim öyle bir lüksüm yok."

Çenesi deriyi kesecek kadar keskin bir şekilde geriliyor. Dudağının kenarı ısırdığım için şişmiş ve onun benimkini ısırmasından dolayı kendi şişliğimi hissedebiliyorum ve iki dakika öncesine geri dönmek istiyorum, çünkü şimdi kızgın. Gözleri kapıya kayıyor, parmak eklemleri çatırdıyor.

Adam senin ilk sevgilin miydi? Boğulmaktan hoşlandığını fark etmeni sağlayan kişi?

Ağzım açık kaldı. "Hayır," diye cevap veriyorum.

Hangi kısmına hayır, Olivia?

Malachi beni öldürmek istiyormuş gibi görünüyor.

Onu ya da bir başkasını bir daha becerirsen, onları öldürürüm.

"Onlardan biriyle evlenmem gerekiyor," diye itiraz ediyorum.

Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve ben ilk kez bana vurmasını bekleyerek irkiliyorum, ama o sadece saç tellerini kulaklarımın arkasına sıkıştırıyor ve kıyafetlerinin geri kalanını alıp pencereden kaybolmadan önce dudaklarıma sert bir öpücük konduruyor.

Nefes almak için bir saniye duruyorum, sinir uçlarım hala yanıyor, motosiklet eldivenlerini yatağımın altına tekmeleyip havluyu etrafımda tutarken zar zor düz yürüyebiliyorum.

Kapının kilidini açarak kafamı dışarı çıkaracak kadar açıyorum ve kimsenin ailesini aramamasını sağlamak için kendimi tanıtmaya dikkat ediyorum. "Sorun nedir?" Gözlerimi ovuşturarak soruyorum.

Annem dönüyor ve elini göğsüne bastırıyor, süslemeden yüzüne boya sıçramış. "Bir sorun olduğunu sandım. Bir patlama sesi duydum."

Gözlerimi biraz daha ovuşturuyorum. "Daha yeni uyandım."

Gülümsüyor ve ona yalan söylediğim için -iki dakika önce oğlunun parmaklarına boşalmış olduğum için- kendimi kötü hissediyorum. "Yatağına dön tatlım. Sabah antrenmanından önce sana kahvaltı hazırlayacağım."

Başımı salladım. "İyi geceler anne." "İyi geceler."

7

Olivia

Kahvaltı sakin geçiyor, babam bizimle çalışma haftası hakkında konuşmaya çalışıyor ve Malachi'ye hukuk firmasının başına geçebilmek için işlerini yoluna koyması gerektiğini söylüyor. Kardeşim onu görmezden geliyor ve

Ben yemek yerken.

Parker ve Adam iki kez gündeme geldi, çünkü henüz seçim yapmadım ve her ikisinde de Malachi ellerini yumruk yaptı ve mısır gevreğine ters ters baktı.

Parmaklarını hâlâ içimde hissedebiliyorum. Ellerine, damarlarına, kollarını yukarı doğru uzatıp boynunu kırarkenki kaslarına bakmaya devam ediyorum.

Annem yine benimkinin yanındaki odada çalışmaya başladı ve babam ofisine giderek beni ve Malachi'yi kahvaltı masasında yalnız bıraktı.

Ben boğazımı temizlemeden önce kaşığıyla kâsesine vurarak sessizliği dolduruyor. "Söyleyeceğim şeye kızma."

Kardeşim başını kaldırıp bana bakıyor ve elindeki kaşığı kâsesine bırakıp kollarını önünde kavuşturarak kaşlarını hafifçe çatıyor.

"Bu gece Parker'ın evinde kalacağım."

Neden?

"Annem ayarladı." Öfkeyle elimi yüzüme sürüyorum. "Bana mısır gevreğine sıçmışım gibi bakman için de bir neden yok. Dün gece sana sadece randevularına gittiğinde ne yapacağını bilmen ve bunu yaparken kendini rahat hissetmen için öğretiyordum. Dersler burada bitiyor çünkü sen doğuştan yeteneklisin."

Ben bitti dediğimde *bitiyor,* imzalıyor.

Gözlerimi deviriyorum.

"İnanılmazsın." *Odama gel.*

"Hayır," diye alay ediyorum. "Bunu neden yapayım ki?"

Çünkü bana göstermeni istiyorum... Durdu ve sırıttı. *Seninki gibi dudakların sikimin etrafında olmasının nasıl bir şey olduğunu bana öğretmeni istiyorum.*

Kekeliyorum, neredeyse mısır gevreğim boğazıma takılıyor ve kuruyor. "Tanrım, Malachi."

"Bu sefer ne yaptı?" Annem soruyor ve omurgam sertleşiyor. "Yine ablanı mı kızdırıyorsun? Dün gece kaza yaptığın ve kimseye söylemediğin bisikleti tamir etmen gerekmiyor mu?"

Gözlerim ona kayıyor ama o annemi görmezden geliyor. *Söylediklerimde ciddiydim,* diye işaret ediyor, sandalyesini geriye atıp ayağa kalkıyor ve kaseyi lavaboya fırlatıp uzaklaşıyor.

Malikanede çalışanlarımız var ama kendilerini meşgul tutuyorlar. Temizlikçi - ona hizmetçi

demeyi reddediyorum

-Lavaboda bir şeyler bırakmamızdan nefret eder.

Annem ellerini kalçalarına götürdü. "Bu da neydi şimdi?"

Omuz silkiyorum, ağzıma bir kaşık mısır gevreği atıyorum. "Oda neredeyse hazır mı?"

Dekorla ve mobilyaların nasıl düzenlenmesini istediğiyle ilgili bir konuşma yapıyor ve bana telefonundaki resimleri göstermeye başlıyor.

Vazgeçip resim yapmaya geri döndüğünde, kendi telefonumu kontrol ediyorum.

Bekliyorum. Isır

beni.

Yaptım bile. Çekil yoksa aşağı inip seni buraya sürüklerim.

Telefonuma bakıyorum, onun sıcak ve soğuk tavrından bıkmış durumdayım. Haftalardır beni görmezden geliyordu, o da aynı muameleyi görebilsin diye. Abbi'yi arayıp alışveriş merkezine gitmesini istiyorum, sonra odama koşup giyiniyorum ve garaja gidiyorum ama arabama binemeden Malachi saç örgümü tutup beni arabaya çarpıyor.

Beni öpmeden önce düşünecek bir saniyem bile yok. Romantizm yok, sevimlilik yok, sadece saçlarımı neredeyse köklerinden çekerken açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni tahrip ediyor. Dilini dudaklarımın arasından geçirip benimkine değdiriyor, dizlerimin arkasından tutup beni kollarının arasına alıyor ve tekrar arabama çarptırıyor.

Göbeğime sürtünüyor, zaten sert, parmakları kıçımı kazıyor. Saçlarımı

tekrar çekiştirirken "Malachi," diye nefes alıyorum. "Kameralar."

Eğer babam güvenlik sistemine baksaydı, çocuklarının öpüştüğünü ve açlıktan ölmek üzere olan hayvanlar gibi birbirlerini yediğini görürdü.

Ağzımdan ayrılıyor ve saçlarımı yana doğru çekiyor, başımı eğiyor ve kulağımın altındaki nabzımı öyle sert emiyor ki iz bırakacağını biliyorum.

Bacaklarımı tekmeleyerek göğsüne doğru itiyorum ve onunla uzun bir dakika mücadele ettikten sonra ağzını göğsümden aşağı indiriyor, meme ucumu ağzına almak için tişörtümü aşağı çekiyor.

Gözlerim yuvarlandı ve savaşmayı bıraktım, kollarında rahatlarken, kalçalarımı onun horozuna karşı sallamak için hareket ettirirken amım tekrar dokunuşu için ağrıyor. Onu ittiğimde durmaması hoşuma gitti; sadece tenimi daha sert emdi ve beni daha acı verici bir şekilde kavradı ve bu beni... heyecanlandırdı.

Hasta, hasta, hasta.

Telefonum çaldı ve nefesi kesilmiş bir şekilde geri çekildi.

"Öpüşme konusunda daha fazla derse ihtiyacın yok," diyorum nefes nefese, içime bastırdığını hissederek. "Ya da bir meme ucunun nasıl emileceği. Beni yere bırak."

İstemeye istemeye yapıyor ve ben de kendimi dengelerken elimin tersiyle ağzımı siliyorum.

Bana daha fazlasını öğret.

Gözlerimi deviriyorum ve arabamın kapısını açıyorum. "Tamam. Ama bana karşı sik kafalı olmayı bırak."

Parker'ın beni almasına iki saat kala, altıma sütyen giymeme gerek olmayan küçük bir elbise giyerek penceremden gizlice çıkıyorum. Yağmur yağıyor, bu yüzden balkonunun çıkıntısı kaygan.

Düşüp ölmeden balkona ulaşıyorum ve onu elinde sigarasıyla balkona yaslanmış beni izlerken buluyorum. Tırmanmaya çalışıp ayağım kayınca sırıtıyor ve tutmam için elini uzatıyor. Bacağımı atıyorum ve beni yakalayıp kalçalarımdan taş balkona sabitliyor.

Etrafa bakıyorum ama her yer karanlık.

"Fazla vaktim yok," diyorum. "Sana ne öğretmemi istiyorsun?"

Omuz silkiyor. *Sen nasıl istersen*. Dumanı başımın üzerine üflüyor ve sigarasının kalanını balkondan aşağı savuruyor.

Gülüyorum. "Eğer nelerden hoşlandığımı öğrenmek istiyorsan, yatak odasında olmak o değil. Beni mezarlıkta mı kovalamak istiyorsun? Ormanda? Beni becerirken korkutmak mı?"

Göz bebekleri büyüyor. *Eğer istediğin buysa.*

"Ama herkes bundan hoşlanmaz," diyorum parmaklarımı şortunun bel bandına sokarak. "Bazı insanlar serenat yapılmasından, sevgiyle ve anlam dolu sözlerle tatmin edilmekten hoşlanır."

Şortunun içine, külotunun altına uzanıyorum ve parmaklarımı sikinin etrafına doladığımda çenesi geriliyor. "Bazı insanlar işleri yavaştan almayı sever, Malachi, çünkü bu güven oluşturur." Onu okşuyorum ve avucumun içinde büyüyor. "Sana yavaş yavaş öğretmemi ister misin?"

Başını sallıyor, göğsü kabararak elimi itiyor. "Sana dizlerimin üzerinde nasıl göründüğümü göstermemi ister misin?"

Başını sallıyor, ben de mırıldanıyorum, bileğimi bükerek şişmiş kafasına ulaşıyorum ve oradaki hafif delici darbeyi hissedince duraksıyorum. Aslında birden fazla.

"Acıdı mı?" Parmak ucumla sikinin alt tarafındaki metal parmaklıkların üzerinde gezinerek

soruyorum. Ucuna giden bir merdiven gibi.

Hayır, imzalıyor. *Dizler. Şimdi.*

Şişirilmiş bir kahkaha atarken gülümsüyorum. "Yap beni."

Dişlerini gıcırdatıyor, parmaklarımı tekrar sikinin başında gezdirirken gözleri yüzümü arıyor, sonra boğazımı yakalıyor, kısa bir öpücük için ağzını ağzıma çarpıyor ve beni dizlerimin üzerine itiyor. Balkon ıslak, yağmur şakır şakır yağıyor, saçlarımı ve elbisemi ıslatıyor ama umurumda değil.

Kıçımı ayak bileklerimin üzerine yerleştirip ona bakarken, bu güç amımın ihtiyaçla zonklamasına neden oluyor. Sırılsıklam saçları yüzüme damlıyor, parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor ve bir eliyle çenemi tutup diğer eliyle sikini çıkarırken saçlarımın her yöne doğru uzamasını sağlıyor.

"Seni tatmak istiyorum," diyorum, ses tonum nefes nefese ve erotik. "Parker'ın evine gitmek istiyorum ve onu öptüğümde dilimde senin tadına bakmasını istiyorum."

Onu kızdırmak aptalca ama gözlerini ele geçiren karanlığı, saçlarımı tutup ağzımı açmamı sağlayan sertliği görmeyi seviyorum. Dilimi dışarı çıkarıyorum, aletinin ucunu yalıyorum ve önümde sarsılmasını sağlıyorum.

Dudaklarımı başının etrafına saracak kadar dizlerimin üzerinde doğruluyorum, onu tadıyorum, metalin alt dudağıma sürtündüğünü hissediyorum - hafifçe emerken parmakları saçlarımı sıkarken bir inilti çıkarıyorum.

Ağzımdan geri çıkarıp ellerimi kalçalarında gezdiriyorum. "İyi hissettiriyor mu?"

Bir eliyle "*Evet"* diye işaret ederken geriliyor.

"Çok büyüksün. Hepsini ağzıma alabileceğimi sanmıyorum." Dilimi tabandan uca sürüklüyorum, piercing'inin çıkıntılarını hissediyorum ve beni sikerse nasıl hissedeceklerini merak ediyorum.

Saçımı bıraktı. *Onu uyduracağım. Acıtsa bile.*

Saçımdan tutup sikini ağzıma sokmadan ve neredeyse beni devirmeden önce aldığım tek uyarı bu. Boğazımın arkasındaki keskinlik neredeyse boğulmama, öğürmeme neden oluyor, ama boğazımı ayarlıyorum ve deli gibi ağzıma sokmaya başladığında onu yutuyorum.

Canım yanıyor, ama ne kadar sert davrandığı için içimde bir sıcaklık oluşmaya başlıyor - havamı kesiyor, saçlarımı tuttuğu için kafa derim yanıyor, gözlerim sulanıyor.

Ağzımı sikerken başını geriye atıyor, kalınlaşıyor ve neredeyse boğazımı eziyor.

İtiyor, boğazımdan daha da aşağı itiyor, daha da fazla precum sızarken nabız atıyor.

Tırnaklarımı kalçalarının arkasına geçiriyorum, nefes almak için alana ihtiyacım olsa da onu kendime çekiyorum. Duyulmayacak şekilde pantolonunu indiriyor, başını eğip beni izliyor, bir elini saçımdan çekip burnumu sıkıyor.

Gözlerim açılıyor, ciğerlerim sıkışmaya başladığında klitorisim zonkluyor. Nefes alamıyorum. Ağzımı sikmesine izin vermekten başka bir şey yapamıyorum.

"Malachi!" Babam bağırıyor ve ben öğürürken sikini boğazımın derinliklerinde tutarak hareketsiz kalıyor. Balkona doğru eğiliyor ama ben göremiyorum. "Her kimse onu lanet olası yatak odana götür! Aman Tanrım!"

Malachi bana bakıyor, sırıtarak biraz çekip nefes almamı sağlıyor, sonra tekrar ağzıma sokuyor. Biricik *kızının, oğlunun sikini pis bir orospu gibi yaladığını bilse ne düşünürdü merak ediyorum.*

Bir itiş daha ve gözleri başının arkasına yuvarlanırken siki şişiyor, babam hala avluda bağırıyor, ama durana kadar devam ediyor, siki ağzımda seğirirken ılık sıvı boğazımın arkasına çarpıyor.

Tamamen çekiliyor ve çenemi yakalayarak ağzımı açık tutuyor. Dilim dışarıdayken ağzımın içinde biriken döllerine bakıyor, köşeden dökülen bir kısmını başparmağıyla yakalayıp dudaklarıma sürüyor.

İki parmağını ağzıma sokup boğazımın arkasına doğru zorlayarak her damlasını öğürerek yutmamı sağlayınca gözlerim açılıyor.

Öne düşüyorum, yağmurda nefes nefese kalıyorum, o uzaklaşırken ciğerlerimi dolduruyorum. Kafamı kaldırıp sikini kaldırdığını gördüm. *Git müstakbel kocanı öp, küçük kardeşim. Ve bunu yaparken beni ve seni onun kanıyla nasıl becereceğimi düşünsen iyi edersin.*

Parker yanımda oturuyor, arkadaşları etrafımızdaki kanepelerde gülüyor ve içiyorlar. Onların bodrum katlarından birindeyiz ve bir randevu olması gereken şey, güzel bir geceyi kaçırmasına neden olduğum için burada olmam konusunda beni suçluluk duygusuna sürüklemesine dönüştü.

Eve gitmeyi denedim, ama onunla gitmemde ısrar etti, beni bir parti için becerirse babasının ona kızacağından bahsetti.

Şimdiye kadar dört replik aldı ve arkadaşlarının hepsi aptal.

Kolu arkamda, parmakları omzumu sıyırıyor ve niyetinin çok farkındayım. O bir fuckboy, etrafta yatıp kalkan ve bunun için övgü alan bir adam olarak biliniyor. Dağınık sarı saçları gözlerinin üzerine düşüyor, bu yüzden görmek için sürekli sopayla uzaklaştırması gerekiyor ve sirke gibi kokuyor. Antrenmandan sonra duş aldığını bile sanmıyorum.

Bu ukala tavrıyla, en azından yatakta iyi olacağını düşünürsünüz, ama ben ölümüne sıkılmıştım, tüm zaman boyunca tavana bakarken uyumamaya çalışıyordum.

Annemin beni sikmesi için para verdiği adam bu. Babamın iş ortağının aptal oğlu. Gelecekteki potansiyel kocam.

Yack.

Onunla ilgilenmiyorum. Zehirli bir kurbağayı öpmeyi tercih ederim. Ya da belki Malachi'nin örümceği Spikey'i? Hayır.

Dürüst olmak gerekirse, beni bu düzenlemelere zorladıkları için aileme bağırmak istiyorum. Benden beş yaş büyük olmasının yanı sıra, içimdeyken bile bana "çocuk" demeye devam ediyor. Beni iki kez öptü ve kendimi bir abajurla öpüşüyormuş gibi hissettim.

Kıvılcım falan yok. Ama yine de Malachi'yi öpüyordum. Parker'ın sesi kulağıma yaklaşıyor. "Odalardan birine gitmek ister misin?"

Hayır demeliyim ama aileme işbirliği yapmadığımı söyleyebilir, bu yüzden hevessiz bir şekilde başımı sallıyorum. Arkadaşlarından biri ayağa kalktı. "Parks!" diye tezahürat yapıyor. "Sence senin kız bana sakso çeker mi?"

Gülüyor. "Muhtemelen. O yeterince kolay."

Yüzüm düşüyor ve ondan uzaklaşıyorum. "Ne oluyor lan?"

Surat asıyormuş gibi yapıp çenemi ısırıyor. "Masum gibi davranma. Bahse girerim sana söylesem, her birimize sakso çekersin."

Alay ediyorum ve kollarımı kavuşturuyorum, kemiklerim korkudan titriyor olsa da kendime güveniyormuş gibi davranmaya çalışıyorum. "Hiç sanmıyorum." Sonra dönüp bodrum kapısına yöneliyorum. "Ben eve gidiyorum."

Saçımda düğümlenen bir el beni durduruyor. "Seninle üç saatim daha var, o yüzden sana söyleneni yap."

Parker beni döndürüyor ve elinin tersiyle yüzüme bir tokat atarak yanağımda yakıcı bir yanık oluşturuyor. Saçlarım yüzüme düşüyor ve ona bakıyorum.

O sadece... bana vurdu.

Endişemi bastırıyorum, ona bir şey fırlatmaya cesaret edemiyorum. Aptal değilim. O çok daha uzun boylu ve diğerleri -on tanesi birden- bana gülmeye başladı. Hepsi uyuşturulmuş ve sarhoş, sanki sikmek için para ödedikleri bir fahişeymişim gibi beni izliyorlar.

Parker kulağıma doğru fısıldıyor: "Annenin bekaretini bana beş bin dolara sattığını tüm dünyanın bilmesini istemiyorsan, o küçük güzel dudaklarını açıp dilini çıkarmanı öneririm." "Ben bize içki

getirirken o güzel kıçını oturt."

Gözlerim sulanıyor ve Parker ile arkadaşları içki almaya gittiklerinde ben de kanepeye geri dönüp telefonumu çıkarıyorum ve Malachi'nin iletişim bilgilerini açıp ona konumumu gönderiyorum.

Sonuçlarını siktir et.

Konum alındı ve Parker tekrar yanıma oturmadan önce başka bir şey gönderecek, hatta burada onlardan bir sürü olduğuna dair bir uyarı bile gönderecek zamanım yok.

"O küçük ruh halinden çıktın mı?"

Birayı kabul ediyorum ama içmiyorum. "Az önce beni tüm arkadaşlarına

önerdin." "Evet, teklif ettim. Bu bir sorun mu?"

Dişlerimi sıkıp öne doğru bakıyorum, omzumdaki saçları tararken irkiliyorum. "Sana bir soru sordum, Olive."

"Benim adım Olivia."

"Adının ne olduğu gerçekten önemli değil, değil mi?"

Saati izlerken göğsüm kabarıyor. Malachi, Parker'la çıktığımı biliyordu; ben çıkmadan önce döllerinin ağzımı ve boğazımı kapladığından emin oldu ve bunu kanıtlamak için beni her zamankinden daha sert öptü. Parker'ın evine gittiğimde ağzını zorla ağzıma dayadı ve tek olumlu yanı dilinde kardeşimin tadının olmasıydı.

Pislik.

Bodrum kapısının dışında bir gürültü duyulur ve Parker görmek için doğrulur, ancak biri kapıyı kırarak içeri girer, kapıyı menteşelerinden söker ve beş maskeli adam ellerinde sopalarla içeri girerken herkes ayağa fırlar.

Ortadaki, yüzü kar maskesiyle örtülü kişi gümüş sopayı parmaklarının arasında çevirirken gülümsediğimi hissediyorum. Malachi'nin gözleri beni buluyor ve başını kırık kapıya doğru eğerek bana sessizce dışarı çıkmamı söylüyor.

Hiç düşünmeden koşuyorum, Parker bana uzandığında elini silkiyorum.

Bakışları Parker'a sabitlenmiş olan Malachi'nin yanında duruyorum. "Teşekkür ederim," diyorum. "Bana onu ve arkadaşlarını patlattıracaktı."

Malachi sopayı kaldırıp ona doğru fırlarken Parker ellerini kaldırır. "Hey, adamım. O lanet olası bir yalancı! O-"

Sopanın yüzünün yan tarafına çarpıp onu yana savurmasıyla susturulur.

Kardeşimin Parker'ı saçından tutup burnuna sert bir yumruk attığını ve burnunu anında kırdığını gördüğümde oradan koşarak çıkıyorum.

"Olivia? Malachi?" Ön kapı açıldığında annemin panik içindeki sesi kulaklarıma ulaşıyor, kardeşim beni içeri sokarken nazik, kanlı eller omuzlarımda. "Jamieson! Jamieson! Malachi kanlar içinde!"

Ağır ayak sesleri, sonra babamı duyuyorum. "Ne oldu lan?"

"Bir dahaki sefere beni biriyle eşleştirdiğinde, onun bir pislik olmadığından emin ol," diye çıkıştım ona. "Parker ve arkadaşları bana saldıracaklardı. Eğer kabul etmezsem, bekâretimi alması için ona para verdiğini tüm dünyaya anlatacağını söyledi."

Annem elini göğsüne bastırıyor. "Sana zarar verdi mi?"

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken çenem titriyor ve başımı sallıyorum. "Malachi'ye yerimi bildirdim ve onlar bir şey yapamadan bana ulaştı. O ve on arkadaşı-" Duruyorum, midem bulanıyor. "Beni bir daha asla onun gibi biriyle eşleştirme."

"*On tane* mi?" Babam bağırıyor. "O bok parçası."

Ama sonra Malachi'nin yanan, öfkeli bakışları anneme yöneliyor, sanki söylediklerimi yeni anlamış gibi. *Kız kardeşimi sikmesi için birine para mı verdin?*

Onunla iletişim kurduğunu anlaması bir saniyesini alır. "Böyle konuşma," diye azarlar. "Ve bunu sana yardım etmek için yaptım, Olivia. Sana saldırmasını asla istemedim."

Babam onun yanına yaklaşıp ters ters bakıyor. "Bir dakika. Doğru mu duydum? Parker Melrose'a kızımla yatması için para mı verdin?"

"Anlaşmaya hayır dedi! Ona evet dedirtmek zorundaydım! Kız bakireydi ve masum birini istemiyordu!"

Babamın çenesi kasılıyor, burun delikleri tıpkı ağabeyimin sinirlendiğinde yaptığı gibi açılıyor. "Bu konuyu seninle sonra konuşacağım."

Bana sıcak bir gülümseme veriyor. "Bunu düzelteceğim meleğim. Kimse çocuğumu incitmeye çalışmayacak ve bu yanına kâr kalmayacak." Omzunun üzerinden bağırarak uzaklaşıyor, "Malachi, beyzbol sopanı al ve benimle garajda buluş."

"Oh, onları çoktan aldı."

Babam durdu, döndü. "Ne oldu?" "Hepsi halledildi."

Anladım baba, Malachi işaret ediyor ve gözlerim açılıyor. Onunla hiç konuşmuyor. Asla. Ona baba demeyi boş ver. Babama çarpıyor ve kardeşime sarılmak istediğini söyleyebiliyorum ama sarılmıyor.

"İyiydi, evlat. Eğer polisler gelirse, onlarla ben ilgilenirim." Merdivenleri işaret ediyor. "Git duş al. Üstünüz başınız kan içinde ve annenizin halılarını kirletiyor."

Kısa bir süre sonra duşa girip suyun vücudumdan aşağı akmasına izin veriyorum ve küçük hoparlörümden Digital Daggers'ın "In Flames" şarkısını dinliyorum.

Malachi lavabomun karşısında oturmuş, sessizce beni izliyor. Parmak eklemleri yarılmış ve kanıyor, ellerini yumruk yapıyor ve başını sallarken yüzünü ovuşturuyor. Sopasıyla Parker'ın bacaklarını kırdı ve sopanın sapını diğerlerinden birinin boğazına sokarak çenesini yerinden çıkardı ve kan kusmasına neden oldu.

Gerisini arkadaşları aldı.

Hiçbirinin beni bir daha rahatsız edeceğini sanmıyorum.

Parker'ın yakın zamanda elini uzatmayacağı kesin. Babam bile annem ağlayıp özür dileyene kadar gizli para makbuzu yüzünden annemle uğraştı.

Parker'ın ailesiyle anlaşma bitti. Muhtemelen Adam'la evlenmeye zorlanacağım.

Aptal.

En azından Adam'ın bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum. O çok narin ve yumuşak; onunla yatmak zorunda kaldığımda bile çok kötü titriyor ve sertleşemediği için defalarca özür diliyordu.

Evlenmek istemiyorum, asla.

Kardeşim duşun kapısını kaydırarak açıyor ve içeri giriyor. Saçlarını suyun altında ıslatırken gözlerim onu takip ediyor ve siyah saçlarından akan kanı görünce nefesim kesiliyor.

Benim değil, diye imzalıyor. *Kimin kanı olduğundan emin değilim. Burası kan gölüne dönmüştü.*

"Biliyorsun..." Duştan sırılsıklam olmuş şortuna bakarken boğazımı temizleyerek başlıyorum. "Genelde insanlar çıplak duş alır."

Gözlerini kırpıştırıyor ve saçındaki ve ensesindeki kanı ovuşturmaya devam ederken bana bakıyor.

"Saçına tam olarak nasıl bu kadar çok başkasının kanı bulaştı?"

İşler *karıştı*, imzaladı. *İyi misin?*

Omuz silkiyorum. "Olur böyle şeyler. Oraya gitmemem gerektiğini bilmeliydim."

Başını eğiyor, kaşlarını çatıyor. *Bunların hiçbirinin senin hatan olmadığını biliyorsun, değil mi?*

"Oraya giderek kendimi bu duruma soktum. Eğer yerimi sana bildirmemiş olsaydım..."

Sessizce iç geçiriyor. *Sürekli kendini suçluyorsun. Ve başka kimseyle çıkmıyorsun. Diğer adama siktirip gitmesini söyle.*

"Korkarım bu senin kararın değil, ağabey."

İnliyor ve gözlerini kapatıyor, "B*ana şimdi öyle deme"* diye işaret ediyor.

"Neden?" Gözlerini kapalı tuttuğunda soruyorum.

Çünkü sana bir şeyler yapmak istiyorum ve senin bana böyle seslenmen ağzını daha da kirletmemi sağlıyor.

Ağzım kapanıyor ve nefesim kesiliyor. Ona kardeşim dememden tahrik mi oluyor? Buna izin var mı? Yanlış mı?

Gerçekten umurumda olduğunu sanmıyorum.

"Artık derse ihtiyacın var mı? Doğuştan yetenekli görünüyorsun."

Cevap vermiyor, göğsüne sabun sürüyor ve kaşlarını çatarak bana bakarken dudaklarını yalıyor.

"Ya da..." Duruyorum, elimi göğsünde gezdiriyorum, onunkinin üzerine koyuyorum ve çarpan kalbini hissediyorum. "Bana yapmanı gerçekten istediğim bir şeyi sana öğretebilirim."

Başını sallıyor ve elimi omzuna doğru kaydırıyorum, baskı uygularken gözlerimi ondan ayırmıyorum, aşağı doğru itiyorum ve başını eğdiğinde, "Küçük kız kardeşin için dizlerinin üzerine çök Malachi," diyorum.

Aleti aramızda sarsılıyor, göbeğime çarpıyor ve sessizliği karşısında kaşlarımı çatıyorum.

Teker teker dizlerinin üzerine çöküyor, elim hâlâ güçlü omzunda, on altı yaşından beri geliştirdiği kaslarla gergin. Çenesini tutarak çenesini kavrıyorum, sonra eğilip ağzına bir öpücük konduruyorum. "Beni tatmanı istiyorum," diyorum dudaklarına karşı. "Ağzını üzerimde istiyorum. Sana öğretmemi ister misin?"

Dudakları aralanıyor, başını sallarken göz bebekleri büyüyor. Nefes aldığını bile sanmıyorum.

Doğruluyorum ve kararan gözleri üzerimde, avuçları kalçalarımdan yukarı kayarken göbeğime kadar iniyor, su bir fıskiye gibi tüm vücudumda akıyor.

Talimatları bekliyor, gözlerindeki bilgisiz bakış beni sersemletiyor-Malachi Vize, sadece benim için masum, kız kardeşi için diz çökmüş, ona sahipmişim gibi bakıyor.

Ona sahibim.

"Önce dilini kullan," diyorum, klitorisimi göstermek için parmaklarımla kendimi ayırıyorum. "Tam burası. Yala beni."

Yüzünü ayrılmış amıma yaklaştırırken kardeşimin mavi gözleri ruhumu yakıyor, sıcak nefesi bana çarpıyor ve her yerimi geriyor. Dilini klitorisime doğru düzleştiriyor ve avuçlarımı her iki

yanımdaki duvara çarpmak için dudaklarımı serbest bırakıyorum.

Titreyen bacaklarımın üzerinde kendimi dik tutarak, dilini kıvrımlarıma sürtüp hafifçe emerken aşağıya bakıyorum. Girişten klitorise doğru yavaşça yalayarak, dilinin her hareketinde beni geriyor, ucu girişime doğru kayıyor.

Geri çekiliyor ve ben şimdiden amımın üzerindeki ağzını özlüyorum. *Doğru mu yapıyorum?*

"Evet," diye nefes alıyorum. "Tanrım, evet. Çok iyi, Malachi. Bunu yapmaya devam et ve klitorisimi de em," diye fısıldıyorum, elimi başının arkasına koyuyorum ve onu amıma geri yönlendiriyorum.

Yüzünü bacaklarımın arasına gömüp klitorisime sadece yalayarak, emerek ve dişlerinin hafif sıyrıklarıyla ilgi gösterdiğinde mutluluğa geri dönüyorum. Klitorisimi ağzına alıp dilini etrafında döndürürken parmakları kalçalarımın arkasına giriyor ve büyük ihtimalle onları morartıyor.

Bacaklarımı daha da açıyorum, ağzım sessiz çığlıklarla aralanıyor, sırtım duş duvarına dayanıyor, dilinin sıcaklığını amımın derinliklerine itmek için çaresizce sürüyorum. Ayağa kalkıp beni becermesi için.

Parmaklarımı siyah saçlarının arasından geçirip çekiyorum, tutuşumu yüzünü sikmek için kaldıraç olarak kullanıyorum, dili neredeyse içime girerken inliyorum - ama o sadece klitorisime odaklanmaya devam ediyor ve ben daha fazlasını istiyorum.

"Dilini dışarı çıkar," diye emrediyorum ve o da uzun ve kalın siyah kirpiklerinin arasından bana bakarak dediğimi yapıyor. Sert dile karşı hareket ediyorum ve dil hafifçe içime girdiğinde, Malachi ne istediğimi anlıyor ve dilini içime sokuyor, emiyor, yutuyor ve iki eliyle kıçımı kavrayıp amımı diğer açıdan ayırırken içeri ve dışarı itiyor.

"Beni boşaltacaksın," diye inliyorum. "Devam et. Çok iyi gidiyorsun, Malachi."

Bu beni daha fazla zorluyor ve parmak uçları arka deliğimi ayırırken, klitorisimi emmek ve diliyle beni becermek arasında gidip geliyor.

Arkama, ellerinin olduğu kıçıma uzanıyorum ve vücudum aydınlanmaya başladığında nefesim kesiliyor, sinir uçlarım kıvılcımlanıyor, gözlerim dönüyor.

"Parmaklarını kullan," diye emrediyorum ve parmak uçlarından birini amım yerine arka deliğime soktuğunda neredeyse çığlık atacaktım ama onu durdurmuyorum.

Yüzüne ve parmağına hafifçe girip çıkarken, elinin arkasına doğru iterken daha derine iniyorum, yüksek sesle inliyorum ve ailelerimizin bizi duyup duymadığını umursamıyorum.

"Çok iyi gidiyorsun Malachi," diye övüyorum, diğer elini tutup parmaklarımı onun iki elinin etrafına doluyorum. "Klitorisimi emerken bunları amımın içine it. Parmaklarınla iki deliğimi de sik."

İki parmağını içeri sokarken dişleri klitorisimi sıyırıyor, tam o sırada diğer parmağı kıçıma geri giriyor

-Ve her şey bana çarparken bir çığlık atarak ağzımı kapatıyorum.

Kardeşimin benden çıkardığı orgazm gözlerimi devirmeme neden oluyor, dizlerim yoğunluğun etkisiyle bükülürken zar zor ayakta durabiliyorum. İkimizi de duvara doğru iterek beni ayakta tutuyor, hala parmaklarıyla iki ucumu da beceriyor ve klitorisimi o kadar sert emiyor ki, sanırım onu da zedeleyebilir.

Her nabız atışında, iç duvarlarımın parmaklarının etrafındaki her kavrayışında ağzına karşı öğürüyorum ve parmaklarını yavaşça serbest bırakırken sularımı yalıyor. Dilini tekrar içime sokup beni emip yutarken irkiliyorum, gözlerini bir kez olsun benden ayırmıyor.

Alt dudağı giriş yerimden yukarıya, klitorisimin üzerinden geçerek göbeğimde durdu. *İyi mi?*

Bana gülümsediğinde kızarıyorum, gözlerindeki ışık geri dönüyor, elleri beni yukarıda tutmak için uyluklarımı nazikçe sıkıştırmak için alçalıyor, su onu ıslatırken hala dizlerinin üzerinde. Dudakları çiğ ve ben başımı sallayıp sırıtarak onu öpmek için eğildiğimde, beni duşun zeminine sürükleyip öperken irkiliyorum

daha da nefessiz kalana kadar.

Tekrar dizlerimin üzerine çöküyorum, sikini yutarken dilimin düz kısmıyla piercinglerini hissediyorum ve saçlarımı acı verici bir şekilde kavrayarak ağzıma giriyor.

Ağzıma değil, boğazıma dökülüyor ve duştan çıkmadan önce her damlasını yutuyorum, havlulara sarılmış lavaboya karşı öpüşüyoruz, beni daha derin, daha aç öpmek için başımı eğerken elleri yüzümü tutuyor, ikimiz de kuruyana kadar dudaklarımı ve dilimi ısırıyor. Sonra beni yatağa taşıyor ve yatağın üzerine bırakıyor, ben de kıkırdıyorum.

Beni öpmek için eğildi. Beynimin sinir bozucu kısmı onu durdurmak için elimi kaldırmamı ve parmaklarımı dudaklarına bastırmamı istiyor.

Kaşları birbirine çatıldı. *Ne oldu?*

"Bunu yapmaya devam edersek, sana aşık olmaya başlayacağımdan korkuyorum. Ve biz... ben ve sen... bu imkansız."

Yatağımın kenarına oturdu. *Bunlar sadece senin için derslerdi.*

Bir soru değil, bir ifade. Aylar önce ona nasıl öpüşüleceğini göstermemi istediğinde bu doğru olabilirdi, ama şimdi? Onun yüzü, elleri, vücudu zihnime sızmadan başka birini düşünemiyorum bile.

"Senin için daha fazlası mıydı?"

Bilmiyorum, diye işaret *ediyor* ve gerçekten şaşkın görünüyor. *Nasıl hissettiğimi anlamıyorum. Bu farklı bir şey. Sanki hiç kontrolüm yokmuş gibi.*

Teşhisi aklıma geliyor ve elini tutuyorum. "Belki de daha fazla kafa karıştırmadan durmalıyız. Artık bir şeyler... yaptığımıza göre başka biriyle rahat eder misin, yoksa hâlâ ders almak istiyor musun?"

Seninle rahat edemez miyim?

"Ben senin kız kardeşinim."

Ve?

Bir kahkaha attım. "Babama kalp krizi geçirtmek mi istiyorsun?"

Bana bunu kesinlikle yapmak istediğini belirten bir bakış atıyor - sonra onu yatağa çekiyorum ve tekrar öpüşüyoruz, ikimiz de uykuya dalarken tamamen bitkin düşüyoruz.

8

Olivia

Ben tezahürat yapmaya gitmeden önce, annem yeni evlatlık için mobilya almak üzere onunla alışverişe gitmemi istiyor.

-Molly adında beş yaşında bir kız çocuğu. Doktorlar küçük kızın vücudunda uyuşturucu bulduktan sonra annesinden alındı. Ebeveynlere pek çok uyarıda bulunuldu, ancak çocuklarının iyiliği için bunu denemediler bile.

Babası karısına tecavüz etmekle suçlandığında babama onun davası verildi ve Jamieson Vize, Jamieson Vize olarak, neredeyse benimkine benzer bir hikayesi olan kızı kurtarması gerektiğini biliyordu.

Önümüzdeki hafta aileye katılacak.

Malachi'nin umurunda değil - çocuklardan nefret ediyor ve muhtemelen ondan uzak duracak. Geçtiğimiz üç ay çok eğlenceliydi. Yatağa gizlice girip "derslerimize" devam etmediğimiz zamanlarda, birimiz oral becerilerimizi uygularken ya da tatmin olana kadar öpüşürken evin çeşitli yerlerinde saklanıyoruz.

Ki bu asla olmaz.

Annem bana biraz özgürlük verdi, tabii buna özgürlük denebilirse. Parker artık ortalıkta olmadığına göre evlenmemi istediği kişi Adam, ama bu anlaşmayı yapmadan önce bir yıl beklememi söyledi. Böylece kaçınılmaz olarak Bayan Adam Peckham olana kadar "bekâr hayatının" tadını çıkarabilirim.

Ben de büyük bir kız çocuğu olarak kabul ettim.

Malachi bu durumdan hiç memnun değil; annem ne zaman yanında olsa ona ters ters bakmasından bu anlaşılıyor ve babam bile Parker'a verdiği gizli parayı öğrendiğinden beri onunla arasına mesafe koyuyor.

Benden özür dilemekten başka bir şey yapmadı. Bana kızının bekaretini asla satmayacağını ve annemi yaptıklarından dolayı boşamayı düşündüğünü ama onu hala sevdiğini, bu yüzden boşanmayacağını söyledi. Ayrılmalarını istediğimden değil.

"Bu gece Abbi'lere gidiyorum," diye duyuruyorum. "On dokuzuncu yaş günü için küçük bir parti veriyor." Ağabeyimin gözleri yavaşça bana kayıyor ve başını sallıyor. *Hayır*.

Burnumu kıvırıyorum. *Sakın bana ne* yapacağımı *söylemeye* kalkma, annemin arkası dönükken imzamı atıyorum.

Orada kalacağım ve beni durduramayacaksın.

Yapacağım.

Alay ediyorum ve başımı sallıyorum.

Siktir git. Onu da yapacağım.

Yanaklarımdaki kızarıklık beni ele veriyor ve onu masanın altından tekmeliyorum, mısır gevreğini yerken kahkahalar atarak öksürmesine neden oluyorum. *Sadece dürüst oluyorum, küçük kardeşim.*

Herkesin hayatımı yönetmesinden bıktım, bu yüzden ona ters ters bakıyorum ve anneme sırıtıyorum. "Beni bırakabilir misin? Daha sonra eve sarhoş bir şekilde dönmek istemiyorum."

Malachi doğruldu. İçmeye gitmemden hoşlanmıyor. Yirmi bir yaşında olmadığımız ve şu anda sahte kimliklerimiz olmadığı için dışarı çıkmıyoruz ama ev partileri için içki bulmak çok kolay.

"Elbette, tatlım. On dokuzuncu yaş gününde nereye gitmek istediğine karar verdin mi? Yine kampa gidebiliriz, ya da belki Florida? Bekle, Avrupa'yı ziyaret etmek istediğini söylememiş miydin?"

"Belki Paris," diyorum başımı iki yana eğerek. "Abbi'den bizimle gelmesini isteyeceğim."

Yemeğimi bitirdikten sonra ikinci kata çıkıp annemin gömme dolabını karıştırıyor ve benden çaldığı ayakkabıları arıyorum. Işığı açıyorum ve aynanın yansımasında arkamda duran birini görünce sıçrıyorum.

"Kahretsin, seni aptal! Bana böyle sinsice yaklaşma!"

Malachi omzunu kapı çerçevesine yaslıyor. *Daha fazla ders yapmalıyız. Aylardır aynı derse takılıp kaldık.*

Kalçamı çıkarıp kollarımı kavuşturuyorum. "Çünkü *ekstra pratik* için bir süre daha oralde kalmak istediğini söylemiştin. Dürüst olmak gerekirse, daha fazla derse ihtiyacın yok. Gerisini kendi başına halledebileceğinden eminim." Gözlerini ele geçiren öfkeye sırıtıyorum. "Bundan sonrası daha çok içgüdüsel bir şey. Cinsel becerilerin gayet iyi."

Gözlerini kısarak gömme dolaba doğru bir adım atıyor ve sinirlerimi geriyor. *İyi, diye* kaşlarını kaldırarak işaret ediyor. *Sadece iyi mi?*

Pislik olmak için gülümsüyorum. "Evet. Şimdi siktir git. Meşgulüm ve bana bu gece Abbi'ye gitmememi söyledikten sonra sohbet etmek isteyeceğim son kişi sensin. Bu da neyin nesi? Beni dizlerimin üstüne çöktürüp sonra da hayatımda ne yapacağımı söyleyebileceğini mi sanıyorsun?"

Malachi aramızdaki mesafeyi hızla tüketiyor ve sırtım duvara çarptıkça duruşum bozuluyor, onu olabildiğince uzak tutmaya çalışıyorum. Annem ve babam evde, merdivenlerden yukarı çıkıp bizi kolayca görebilirler. Yakalanmanın heyecanını sevmek bizi daha önce durdurmayabilirdi ama ona kızmaya çalışıyorum ve kızgın kalmak istiyorum.

Bu onu durduruyor mu? Hayır, tabii ki durdurmuyor. Burnunu kulağımın hemen üzerine getirip saçımın kokusunu içine çekerken kolonyası dikkatimi dağıtıyor. Her zaman saçlarımı kokluyor, her zaman parmaklarının arasında ovuşturuyor. Burnunun ucu kulağımın kabuğunu sıyırıyor ve dişlerinin arasında lobumu ısırırken her tarafım geriliyor. Amım zonkluyor ve ruh halimin kaybolmak üzere olduğunu ve bir sonraki dersin her an başlayabileceğini biliyorum.

Hafifçe ısırıyor ve ona daha fazla erişim sağlamak için başımı yana eğiyorum, boğazımı uzatıyorum, böylece genişliğini öpebiliyor ve beni titreten, bacaklarımın arasında sıcak zevk dalgaları zonklayan şekilde tenimi emebiliyor.

Dili nabzımı yalıyor ve eli kalçamı tutup beni yerimde sabitlerken, diğer eli amigo üniformamın altından kayıyor, sırılsıklam malzemeye nazik dokunuşlar yapıyor. Gözlerindeki kelimeleri görebiliyorum. *Çok ıslaksın, küçük kardeşim.*

Klitorisime baskı uygularken dudaklarım bir iniltiyle ayrılıyor, ama bunu yapar yapmaz elini çekip avucunu göğsüme, göğüslerimin arasına, kalbimin üzerine koyuyor, muhtemelen kaburgalarımdan neredeyse fırladığını hissediyor. Kalbim onun için davul gibi çalıyor. Sert gümbürtüler, nabzımla eşleşiyor ve ağzımı yakıcı bir öpücükle yakalarken orada tutuyor.

Ayrılıyor ve alnını benimkine bastırdığında nefesim kesiliyor, kalçamı tutuyor, diğer eli hala çarpan kalbimin üzerinde. Korkarım o kalp çoktan kardeşime ait olabilir.

Bunun farkına varmak beni yıkıyor ve ona bakarken gözlerim sulanmaya başlıyor. Kaşları çatılıyor ve yanağımdan bir damla gözyaşı süzülürken başını sorgulayıcı bir şekilde eğiyor.

"Seninle evlenemem," diye fısıldadım. "Annem beni bir pislikle evlendirecek ve sana asla sahip olamayacağım."

Bunu ona söylemek yanlış mı? Büyük olasılıkla o da aynı şekilde hissetmiyor. O bu tür duygulara sahip değil-ama bir kez bile olsa kendime karşı dürüst olmalıyım, bu ona biriyle nasıl cinsel ilişkiye gireceğini öğretmemden daha fazlası olabilir ya da öyle.

Farklı hissettiğini, kontrol edemediği bir şey olduğunu itiraf etti. Yani öğretmen kardeşi olmanın ötesinde beni önemseme ihtimali var.

Aptalca duygular. Neden Adam'a karşı bir şeyler hissedemiyorum? Neden Malachi? Neden kardeşime?

Sözsüzce elini kalbimden göğsüme doğru kaydırıyor ve ağzını ağzıma yapıştırmadan önce parmaklarını boğazıma doluyor.

Öpücük acımasız, sert ve sert, eli eteğimin altına geri dönüyor, böylece parmaklarını külotumun ıslak noktasının üzerinde gezdirebiliyor.

Babam, "Olivia'ya gelmek isteyip istemediğini soracağım," diyor ama Malachi kumaşı kenara kaydırıp iki parmağını ağzına sokarak şiddetli bir nefes çekmeme neden olurken ne konuştuklarını umursamayacak kadar o anın içine çekilmiş durumdayım. "Nerede o?"

"Sanırım ana dolapta bir çift ayakkabı alıyor."

Tam sıcaklık artmaya başladığında, babamın ağır ayak sesleri kulaklarıma ulaşıyor ve nefes

nefese kalıp kardeşimi kendimden uzaklaştırıyorum, dolaptan aceleyle çıkarken külotumu tekrar yerine yerleştiriyorum ve kapağını kapatıyorum.

Malachi hâlâ içeride. "Hey!" diyorum, oğlunun beni az önce duvara yapıştırdığını ve parmakları amımda beni öptüğünü düşününce fazla heyecanlı bir şekilde. Kalçalarım hala titriyor, sırılsıklam, serbest bırakılma ihtiyacımla. Sanırım gözlerim şaşı ve kesinlikle kırmızı.

Bu dersleri aylardır yapıyoruz ama Malachi öpüşme ve parmaklarını kullanma konusunda en başından beri doğuştan yetenekliydi.

Malachi Vize'nin aşırı başarılı olması tipik bir durumdur, iş küçük kız kardeşiyle oynaşmaya ve onu yerken adını inletip kendisini övdürmeye geldiğinde bile.

Babam kravatını düzeltirken şöyle diyor: "Gelecek hafta şirkette bir açık gün var. Kardeşinle birlikte gelmek isteyip istemediğini soracaktım."

Oh, şu kelimeler.

Evet, kardeşimle boşalmayı çok isterim. Belki beni motosikletiyle bir yere götürür ve üzerinde yer. Ya da daha iyisi, beni üzerine yatırır?

Hasta değil. Hasta, hasta, hasta.

Lanet olsun.

"Elbette," diye cevap verdim. "Pratik yapmadığımdan emin olacağım."

"Harika, meleğim. Sen her zaman iyi bir kız oldun. Annenin canı sıkılmadan ve başka bir pasta pişirmeye çalışırken evi yakmadan önce acele et."

Yemek yapmayı ne kadar sevse de, kendini kurtarmak için yemek pişiremiyor.

Merdivenlerden koşarak iniyorum, giyeceğim ayakkabıları arkamda bıraktığım için kendi kendime küfrediyorum. Ayağımdakilerle yetinip çantamı alıyorum, tam çıkmak üzereyken Malachi ana lobiye giriyor, alt dudağını yalarken gözleri üzerimde.

"Tarantulanın yatağını temizledin mi?" Örtü olarak sordum.

Başını sallıyor ve ben ürperiyorum. Örümceklerden hâlâ nefret ediyorum; ne zaman tüylü canavarla oynamaya karar verse odasından kaçıyorum.

Kim lanet bir örümcekle oynar ve bunu eğlenceli

bulur ki? Delinin teki.

Önce annem gidiyor ve Malachi'nin göğsü hâlâ sert bir şekilde inip kalkıyor, aç gözleri amigo üniformamı tarıyor ve ben annemin peşinden gidemeden bileğimi tutuyor. *Eve döndüğünde odama gel.*

Gülümsemem göz kamaştırıyor ve lisedeki aşkım benimle flört ediyormuş gibi dudağımı ısırıyorum. Kimsenin görmediğinden emin olmak için etrafıma bakıyorum ve parmak uçlarıma kalkarak ona iffetli bir öpücük veriyorum. "Biz de kendi

Bir sonraki ders," diye fısıldıyorum. "Ve ben senin sikinin üzerinde zıplarken sesini duymak istiyorum, ağabey."

Burun delikleri alevleniyor ve geri adım atıyorum, malikaneden çıkarken aletinin çoktan sertleştiğinden eminim, telefonumun ondan geldiğini bildiğim bir mesajla titreştiğini duyduğumda kıkırdıyorum.

***Malachi**: Madem bana her şeyi öğretiyorsun, adını nasıl söyleyeceğimi de öğretir misin? Telaffuzunu birkaç kez karıştırabilirim ama nasıl söyleneceğini bilmek istiyorum.*

Ondan kirli bir şey bekliyordum ama mesajı tekrar okurken kaşlarım çatıldı, kalbim göğsümde hızla çarptı. İçime gönderdiği sıcaklık yüzümün kızarmasına ve sırıtmama neden oluyor. Bizimle yaşamaya başladığından beri tek kelime etmedi ama adımı söylemek *istiyor.* Bu ne anlama geliyor?

"Elbette" diye cevap veriyorum ve annem SUV'unun radyosunu açıp alışveriş merkezine doğru yola çıkarken ekranımı kapatıyorum.

Annem beni bir sürü mağazadan geçirdikten ve bütün çantalarını taşıttıktan sonra Abigail'in evine bırakıyor. On üç yaşımızdan beri birlikte tezahürat yapıyoruz. Aramızdaki komik kişi o. Her kötü durumda ışığı gören kişi. Ayrıca bana kıyasla oldukça kısa ve kişiliğine uygun olarak mor, küt saçları var. Birbirimizin zıttı sayılırız ama belki de bu yüzden en iyi arkadaşızdır?

Sürekli saçlarının hiçbir zaman benim kahverengi buklelerim kadar uzamadığından şikayet ediyor ama sonra iki haftada bir gidip açıyor, ne bekliyor ki?

Kapı kapandığında oflayıp puflayarak ve babasına orta parmağını göstererek ön kapıdan çıkıyor. "Pislik herif," diye mırıldanıyor. "Bu gece hâlâ burada mı kalacaksın?"

"Elbette," diye yanıtlıyorum, hayır demek istememe rağmen. Fikrimi değiştirdiğimi. Malachi'nin penceremden gizlice girmesini, yüzünü bacaklarımın arasına gömerken beni uyandırmasını ya da belki uyandırmamasını istiyorum.

O sahnenin ortasında uyanma düşüncesi kafamda mükemmel bir görüntü yarattı - Malachi'ye anlatacağım bir şey. Belki ilgisini çeker, belki çekmez, ama çekmesini istiyorum.

benimle fantezi yaşayacak kişi.

Bunun bir anlamı var mı bilmiyorum ama her zaman sertliği sevmişimdir. Abbi benim BDSM fahişesi olduğumu düşünüyor ama değilim. Şalları ve kırbaçları sevmiyorum ama kovalanma fikri? Aşağılanmak? İsteğim dışında alınmak?

Vahşice becerilme düşüncesi hoşuma gidiyor. Onlardan kaçmayı. Orgazm olurken dehşete düşmek. Malachi beni parmaklarıyla sikerken görüşüm bulanıklaşana kadar boğulmak istiyorum - sikini her iki deliğime de sokup beni kanatırken, ağlatırken ve Tanrı için çığlık attırırken.

Bende bir sorun mu var?

Belki de geldiğim aile beni kurtarılmadan önce küçük yaşta aşağılık bir hayata maruz bıraktı. Ama kesinlikle böyle bir şey böyle fanteziler kurmama neden olamaz, değil mi?

Benzer geçmişlere sahip olduğumuz için kardeşime de aynı şeyleri hissedip hissetmediğini sormalı mıyım?

Hayır. Sanırım Malachi'ye aklımdan geçenleri söyleseydim çok utanırdı - elini boğazıma dayaması yeterince kötü hissettirdi, beni havasız bırakması daha da ıslanmama neden olsa bile. Ama yine de, onun amacı memnun etmek ve beni cinsel olarak yok etmesi beni memnun etmekten çok daha fazlası olurdu.

Antrenman saati uzuyor. Eve gidip yatağıma uzanmak, film izlemek ve abur cubur yemek istiyorum, bir sürü üniversiteli çocuğun yanında sarhoş olmak değil. Benim uçucu olduğum sayısız piramit duruşu deniyoruz, burada öne doğru fırlatılıp sırtüstü dönüyorum. Anna neredeyse beni düşürüyordu ve defalarca özür diledi ama omzunu okşadım. "Sorun değil. Sadece biraz daha odaklan."

Yanakları kızarıyor.

Anna, Malachi'nin aylar önce çıktığı sarışın. Şey, ben randevu demezdim, çünkü çıldırdı ve gitti, ama yine de... randevuyu kabul etti. Bu ondan etkilendiği anlamına mı geliyor? Hala onunla konuşuyor mu?

Anna çok güzel ve kıskanılacak şeyler listeme eklemek gerekirse, aynı zamanda çok hoş bir insan. Her iki dünyanın da en iyisi - süper model olmak için doğmuş gibi görünen harika bir ruha sahip biri.

Zayıf ve bronz tenli. Zeki. Aynı zamanda balo kraliçesiydi, bu yüzden Malachi'nin hala bir ucube olarak görüldüğü düşünüldüğünde onunla çıkmak istemesi hiç mantıklı değil. Okuldan ayrılana kadar hiç arkadaşı olmayan tuhaf bir çocuk; motosikletle dolaşan ve kız kardeşinin ona nasıl öpüşüleceğini göstermesine ihtiyaç duyan bir sigara tiryakisi.

İşimizi bitirip duş almak ve üstümüzü değiştirmek için soyunma odasına gidiyoruz - odanın arka tarafındaki, herkesten uzak dolabıma yöneliyorum, sonra eşyalarımı alıp bankın üzerine koyuyorum, onlar dolabın karşısında konuşurken saçlarımı tarıyorum.

"Bu gece Abbi'nin partisine geliyor musun?" Kızlardan birinin sorduğunu duydum. "Bir sürü erkek davet ettiğini duydum."

"Gözüm birinin üzerinde," diye yanıtlıyor bir başkası. "Sence Malachi Vize orada olacak mı?" "Şu seksi dilsiz adam mı? Büyük penis enerjisi yayarken herkesi öldürmek istiyor gibi görünüyor?"

Spor çantamı karıştırırken duraksıyorum, dedikodu dinler gibi kulak misafiri oluyorum. Kalp atışlarım hızlansa da onların boğuk kelimelerine odaklanıyorum.

"Evet, o. Birkaç ay önce Anna'nın odada birlikte olduğu kişiydi. Sanırım ona kafa falan atmıştı."

"Gerçekten mi? Seviştiklerini sanıyordum?"

Kaşlarımı çatıyorum ve tişörtümü indiriyorum, sanki duymama yardımcı olacakmış gibi saçlarımı kulağımın üzerine kıvırıyorum.

"Bunu Anna mı söyledi? Belki de söylemişlerdir. Hey, sence inliyor mudur? Yoksa sadece nefes mi alıyor? Dedikodular doğruysa ve penisi delinmişse ona soralım mı?"

Dişlerimi sıkıp kalan eşyalarımı çantama tıkıştırıyorum, gözlerim şimdiden yanıyor. Ben varlığımı hissettiremeden kapı açılıyor ve daha fazla kız içeri giriyor.

"Ah, Anna! Dilsiz hakkında bir sorum var. Birkaç ay önce partide onu siktin mi? Eğer öyleyse, inledi mi?"

"Şşşşt! Olivia onun kız kardeşi," diye tıslıyor Anna. "Kardeşini becerdiğimi öğrenirse takımda işlerin tuhaflaşmasını istemiyorum."

"Yani *hala* onunla yatıyor musun? Bize detayları ver! Büyük mü? Baskın mı? Seni sikerken vücuduna koyun kanıyla şeytani bir işaret mi kazıyor?"

"Lanet olsun, Danara, sakin ol."

"Ne düşündüğünüzü soruyorum."

Eşyalarımı çantama doldurmayı bitiriyorum, saçlarımı arkadan bağlıyorum, dolaplardan fırlıyorum ve kızların -özellikle de Danara'nın- yanından geçiyorum. Soyunma odasından çıkarken onları görmezden geliyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülmeye başlıyor.

İhanet acıtır.

Birinin adımı söylediğini duyuyorum ama siktir et onları. Kardeşim hakkında tuhaf biriymiş gibi konuştukları için hepsinin canı cehenneme. Ve bana yalan söylediği için kardeşimi de sikeyim.

Anna'yla randevusunda çıldırdığı için odama gizlice girip ona ders vermemi istemişti ama başından beri onu beceriyordu? Hâlâ beceriyor muydu?

Bu yüzden mi bana yaptığı her şeyde bu kadar doğaldı?

Abbi'yle birlikte araba kullanmayı reddederek otobüs durağına doğru koşarken telefonumu çıkarıyorum, iletişim bilgilerini görüntülemek için adını yazarken parmaklarım titriyor. Asla aramıyorum - konuşmadığı için aramanın bir anlamı yok. Muhtemelen cevap vermeyecektir. Ama tek kelime etmesine gerek yok, sadece dinlemesi yeterli.

Üç kez çaldıktan sonra sessizlik oldu, arama her zamanki karşılama olmadan bağlandı. Ağlamak istemiyorum, ama gözyaşlarım yanaklarımı ıslatıyor, ciğerlerimden küçük hava pufları kaçıyor, üzgün olduğumu anlayacağı kadar duyulabilir.

"Bu ne cüret, Malachi. *Bu* ne *cüret*? Bana yalan söyledin. Sen... Yalan söyledin. Yalan söyledin ve sana her şeyi öğretmem için beni kandırdın, seni lanet olası *ucube*. Sana yardım ettiğimi sanıyordum ve bu süreçte sana aşık oluyordum, ama sen başından beri ne yapacağını çok iyi biliyordun! Ne tür bir sapık bunu yapar? Ben senin kız kardeşinim! Ve ben... Ben..."

Elimin tersiyle ağzımı kapatıyorum ve otoparkta çömelip elime hıçkırarak ağlıyorum. "Umarım Anna'yı becermek, aramızdaki berbat ilişkiyi mahvetmeye değmiştir. Bir daha asla bana yaklaşamayacaksın, Malachi." Başımı sallıyorum, çenem titriyor. "Asla. Senden nefret ediyorum. Senden o kadar nefret ediyorum ki."

Diğer uçta nefes nefese kaldığını duyabiliyorum, bir mesaj geliyor.

Neredesin?

"Siktir git," diye tükürdüm telefonu kapatmadan önce.

9

Olivia

"A "İyi olduğuna emin misin meleğim?"

İçimi çekerek büyük merdivenlerden yukarı çıkıyorum. "Evet. Zor bir gündü. Sadece zor bir gün geçirdim. Seni endişelendirmek istememiştim." Malachi'nin telefonunu kapatır kapatmaz onu aramıştım, gözyaşları içinde, kalbim parçalanarak, ama cevap verdiğinde donup kalmıştım, ne diyeceğimi bilemiyordum.

Babamın beni hayal kırıklığına uğratmasını istemiyorum ve Malachi'den ne kadar nefret etsem de, küçük kız kardeşini kendisiyle cinsel ilişkiye girmeye yönlendirdiği için başının derde girmesini istemiyorum.

Burnumu çekiyorum, o da ofluyor. "Bana yalan söylüyorsun, ama eve geldiğimde konuşuruz." "Tamam," diye fısıldıyorum. "Seni seviyorum baba."

"Ben de seni seviyorum meleğim. Git biraz dinlen. Sana ve kardeşine eve yemek getireceğim."

Çenem dönüyor ve yüzüme sahte bir gülümseme yerleştiriyorum. "Teşekkür ederim."

Telefonu kapatıyor ve ben gözlerimi kapatıyorum, kapımın önünde durup alnımı tahtaya bastırıyorum. Kalbim ağrıyor - böyle bir şey var mı? Sanki uzun süreli bir erkek arkadaşım tarafından aldatılmışım ya da biri karnıma yumruk atıp kalbimi sökmüş gibi hissediyorum.

Odama girdiğimde Malachi yatağımda oturmuş, sırtı bana dönük, kapüşonunu kaldırmış, çakmağını çakıyor, böylece karanlık odam -perdeleri çekmiş- ışıldıyor.

Kapı aralığında donup kalıyorum, kenara çekiliyorum. "Çık dışarı," diye homurdanıyorum. "Sana bakmak bile istemiyorum."

Bana dönüyor ama ben bakışlarımı kaçırıyorum, gözlerinin içine bakmayı reddediyorum. "Git, Malachi." Bir hışım ve ağlamaktan bitap düşmüş bir halde kapıya yaslanıyorum. "Her ne yapıyorsak bitti. Odamı terk etmeni ve bir daha asla yanıma yaklaşmamanı istiyorum."

İmzalıyor ama ben ona bakmıyorum.

Motosiklet botları hızla bana doğru geliyor, çenemi kavrayarak beni ona bakmaya zorluyor ama gözlerimi yana çeviriyorum. Yüzünü görmek ya da ne tür saçma bir bahaneyle çıkageleceğini öğrenmek istemiyorum. Hayatımdan ya da en azından odamdan gitmesini istiyorum.

"Lütfen gider misin?" Sesim kırılarak, kalbim gibi ikiye bölünerek soruyorum. "Beni incittin ve sana bakamıyorum."

Yüzümü ellerinin arasına alıyor, alnını alnıma bastırıyor, ağır ağır nefes alıyor, ama beni öpmeye çalıştığında geri çekiliyorum, elim düşünemeden hareket ediyor ve yüzüne bir tokat atıyor. "Defol git buradan!"

Yine elleriyle iletişim kurmaya çalışıyor, ama onu durduruyorum, söyleyeceği her şeyi durdurmak için parmaklarını tutuyorum. Ona davranmanın, tek konuşma yolunu susturmanın en kötü, en aşağılayıcı yolu bu ama umurumda değil. O beni incitti ve ben onun tarafını duymak istemiyorum.

Onu göğsünden itip makyaj masama doğru yürüyorum, oradaki en büyük parfüm şişesini alıp ona fırlatıyorum ve omzuna çarpıyorum. "Git buradan!"

Kafasını sallıyor ve bana doğru geliyor, "*Açıklamama izin ver"* diye işaret *ediyor.*

"Siktir git," diye öfkelendim, yeterince yaklaştığında yüzüne bir tokat daha attım, yanağı kızarmıştı. "Senden nefret ediyorum; bunu anlıyor musun, seni lanet olası ucube? Beni kandırdığın için senden nefret ediyorum. Senin için bir şeyler yapmam için beni manipüle ettiğin için."

Malachi tekrar imza atmaya çalışıyor ama parmaklarını kavrayıp büküyorum, rahatsızlıktan dişlerini gıcırdatmasına neden oluyorum ama beni durdurmuyor. Sanki acıdan, ona vuruş şeklimden, ona bağırırken kullandığım sesten zevk alıyor gibi.

Ve kafamın içindeki o karanlık ses de bundan hoşlanıyor.

Bileklerimi tutup beni duvara doğru itene kadar göğsünü tekrar tekrar itiyorum. Ağzı açılıyor, sanki bir şey söylemeye çalışıyormuş gibi, dudakları şekilleniyor, "Ol... Ol... N-N..." diye fısıldayana kadar onlardan ses çıkmıyor.

Başımı sallıyorum ve kolunun altına girip kapının kolunu tutuyorum. "Git," diyorum sertçe. "Sadece... sadece git, Malachi. Burada çözülecek bir şey yok."

Birbirimizin ilkleri olacaktık, diye işaret ediyor, gözleri düzensiz bir şekilde yüzümü arıyor. *Biz-*

Ondan uzaklaşıyorum ve gülüyorum, yatak odamdan çıkıyorum ve koridorda hızlı adımlarla yürüyorum, başımı sallıyorum. "Ben lanet bir bakire değilim, Malachi. On altı yaşımdan beri bakir değilim!" Dönüp yüzüme bakıyorum

Yenilgiye uğramış ellerini yanlarında görmek için tekrar yanına gitti. "Ve görünüşe göre sen de değilsin!"

Ben yalancı değilim, o imzalıyor. *İnanın bana.*

"Sana bir daha asla inanmayacağım."

Ona doğru dönüyorum ama saçlarımdan tutup beni geri döndürüyor ve ağzını ağzıma yapıştırıyor. Onu uzaklaştırmak için göğsüne vuruyorum ama dili dudaklarımın arasında gezinirken, beni öpmeye çalışırken kolu sırtımın küçük kısmına dolanırken duvara yapışıyorum.

Tırnaklarım yanağından aşağı iniyor ve ağzımın içine doğru tıslıyor.

Ona diz çökmeye çalışıyorum, ama bacağımı tutup kalçasına doğru kaldırıyor ve ellerimin ne zaman saçlarını karıştırmaya başladığından ya da onu ne zaman öpmeye başladığımdan emin değilim, ama bu akıl almaz bir şey ve çıkardığım uğultuyu durduramıyorum.

Malachi ağzımı yalayıp yutarken beni sinsi büyüsüne hapsediyor, muhtemelen bunun beni öpmesine son kez izin verişim olduğunu biliyor. Farklı hissettiriyor. Öptüğü tek kişi ben değilim ve

yalan söyledi. Yalan söyledi, beni kandırdı ve ondan nefret etmeliyim.

Zevkin içime hücum ettiğini hissederek ona sürtünmemeliyim ya da dilinin benimkine kuvvetle çarpmasının tadını çıkarmamalıyım.

Dilimi ısırıp emiyor, eliyle kıçımı avuçlarken sırtımı sıkıca kavrıyor.

Dişlerimi dudağına batırırken ağzımdan küçük hava nefesleri çıkıyor - onu incittiğimden emin olarak. "Senden nefret ediyorum," diye nefes alıyorum, gözlerinin içine bakmak için geri çekiliyorum. Bir damla gözyaşının yanağımdan aşağı süzülüşünü izliyor, diliyle yakalıyor ve başını boğazıma daldırıp nabzımı emerek beni inletiyor.

Elim aramızda, bel kemerinin altına düşüyor ve parmaklarımı sikinin etrafına sararak alt tarafındaki piercingleri hissediyorum. Boynumu işaretlerken onu okşuyorum, elime doğru iterken kıçımdaki tutuşu acı verici hale geliyor.

Prekumu elimin her tarafına sızıyor ve göğsünü dizlerimin üzerine düşecek kadar itiyorum, giderken motorcu kıyafetlerini aşağı çekiyorum. Aleti serbest kalıyor, sert, uzun ve kalın, tam önümde.

Malachi'ye bakarak tabanı kavrıyorum. "Umarım başkalarının senin için diz çöktüğünü gördüğünde, beni, masum küçük kız kardeşini ağzında sikinle görürsün. Umarım hayatından çıktığımda bu manzarayı özlersin, çünkü gırtlağımdaki işin biter bitmez ve ben senin tüm ağabeylik döllerini yuttuğumda, her şeyini toplayıp gideceksin."

Yutkunuyor, avucunu başımın üstündeki duvara bastırıyor. "Anlıyor musun?" Tırnaklarımı sikine batırarak ürkmesini ve daha da sertleşmesini sağlıyorum.

Başını sallayarak iki eliyle saçlarımı tutuyor ve ağzıma sokuyor, piercingler dilime doğru kayarken ağzımı tıkıyor, ucundaki halka boğazımın arkasına çarpıyor.

Alnını duvara yaslamış, nefes nefese, ter içinde, saçlarımı neredeyse dayanılmaz bir şekilde kavrarken, dilimi ucunun etrafında döndürerek onun döllerini emiyorum.

Birkaç dakika gırtlağıma vurduktan sonra nefes nefese kaldım ve daha da şiştiğinde, dudaklarımı sikine bağlayan salyasıyla çekildi. Bana bakıyor, gözlerinde öfke ve yüzüme tükürüyor.

"Bu da ne-"

Bildiğim bir sonraki şey, Malachi'nin beni sırtüstü yatırıp üstüme uzanması, dilini ağzıma sokmaya zorlaması ve sertliğini kotuma bastırması.

Duyulmayacak şekilde inliyor ve aşağı uzanıp düğmelerini açıyor ve sertçe aşağı çekiyor. Bacaklarımdan çekip çıkarıyor ve arkasına fırlatarak tepesinde bulunduğumuz büyük merdivenden aşağı uçmalarını sağlıyor.

Yarı çıplak *bedenimin* üzerine eğilerek, "*Bana aşık olduğunu söyle, küçük kardeşim"* diye işaret

etti.

"Hayır," diye homurdandım.

Başımın yanındaki yere yumruk atıyor ve vücudum tutuluyor. *Beni sevdiğini söyle. Senin için hissettiklerimin aynısını hissettiğini söyle!*

Çenemi yukarı kaldırıyorum. "Seni sevmiyorum, Malachi. Senin gibi birini asla sevemem."

Çenesi gerildi. *Konuşamadığım için mi? Sana her gün her saniye ne kadar nefes kesici olduğunu söyleyemediğim için mi? Senin yanında olmadan nefes alamadığım için mi? Benim gibi biri... Ben farklıyım, senin için normal olamam. Yumruklarımı ya da sopamı kullanmadan seni savunamam ve benim her şeyim olduğunu söylerken aynı zamanda sana dokunamam. Ağzına tatlı sözler fısıldayamam ve seninle evlenemem çünkü sadece kardeşin değilim, aynı zamanda kusurluyum.*

Dizlerinin üzerine çöküyor, elleriyle hızlıca işaretler yapıyor, gözleri kalp kırıklığı ve öfke karışımıyla kıpkırmızı, onu nasıl zapt edeceğimi bilemiyorum.

İster inan ister inanma ama hayatımdaki tek insan sensin ve her zaman da öyle oldun. Ve sen son nefesini verdiğinde ya da ben son nefesimi verdiğimde bu değişmeyecek. Sen. Benimsin. Benimsin. Benim malımsın, anlıyor musun?

Bir ritim geçer. Bir tane daha. Ve bir tane daha ve ben yumuşak bir hıçkırıkla inlerken yutkunuyorum. "Sen aşkı bile hissedemiyorsun, bu yüzden söylediğin her şey başka bir yalan." Her ağlayışımda bedenim sarsılırken yüzümü kapatıyorum, kalbim asla sahip olamayacağım kardeşim için kırılıyor.

Ona bakmıyorum, bu yüzden ne imzaladığını göremiyorum, sonra bakmam için kollarıma vuruyor, ama reddediyorum ve biraz daha ağlıyorum.

Ta ki bu çığlık bir iniltiye dönüşene ve Malachi ağzını amımın tümseğine dayayıp dilini girişime doğru kaydırana kadar. Geri çekildiğinde ağzını kovalarken bile ellerimi yüzümden çekmiyorum, klitorisime tükürürken ve kıvrımlarımın hassas etini emerken irkiliyorum. Parmaklarıyla dudaklarımı ayırıyor ve yüzünü bacaklarımın arasına sokarak oksijenini kesiyor.

Sırtım eğiliyor ve haykırıyorum, beni diliyle sikerken sularımı dilinin üzerine sızdırıyorum, eli beni ona daha fazla açmak için bacaklarımı ayırıyor.

"Oh Tanrım," diye inliyorum, orgazmım artarken titriyorum. "Beni boşaltacaksın, Malachi. Siktir. Siktir, siktir, siktir," diye inliyorum, kalçalarımı yukarı kaldırmaya çalışıyorum, ama beni yerimde tutuyor, klitorisimi dişlerinin arasına alıyor ve tükürüyor, emiyor, iki parmağını amıma sokarken aynı anda bir parmağını kıçıma batırırken gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Parmaklarını serbest bırakıp kalçalarımı kavradığında her yerim geriliyor, dili girişime giriyor, iç

duvarlarım çırpınırken tüm sularımı yalıyor.

"Angel?"

Babamın sesi merdivenlerin dibinden geliyor ve Malachi kavrayışıyla kalçalarımı morartırken bir şekilde dirseklerimin üzerine tünemeyi başarıyorum, babam elinde atılmış kot pantolonumla dururken ter tenimi kaplıyor, tüm yüzü utanç içinde.

"Baba?" Fısıldıyorum, gözlerim dönüyor, omurgam karıncalanırken geriye düşüyor, babam orada olmasına rağmen kardeşim beni yemeye devam ederken göğüslerim yumuşuyor.

Merdivenleri koşarak çıkar ve küçük kızının amını kimin parçaladığını görünce durur. "Malachi!"

Babam omzundan tutup onu benden uzaklaştırmaya çalışıyor ama ağabeyimin tutuşu hiç gevşemiyor; dilinin darbeleri de öyle ve babam onu üzerimden almaya çalışırken ikimiz de yerde sürükleniyoruz.

Ağabeyim durmuyor ve babam tekrar denerken gözlerim kapanıyor. Ağzı amcığımdan ayrılıyor ve ben kaybettiğim için inliyorum ve bir sonraki şey, Malachi üzerimden sürükleniyor ve babam onu yumrukluyor.

Ayağa kalktığında Malachi'nin burnu kanıyor, babamın çenesini tutup yüzüne tükürmeden önce ağzına bir şey alıyor. *Kızının tadı çok lezzetli, diye* işaret ediyor. Tamamen *benim olması çok kötü.*

Farkına varır ve babam yüzünü buruşturup yüzünü siler. "Seni iğrenç pislik!" Yumruğunu babamızın suratına defalarca indirirken sırıtan Malachi'nin üzerine atılıyor.

Kendimi saklamak için dizlerimi büküyorum, babamın takım elbise ceketinin yakalarını tutup kafasını yüzüne öyle sert çarpıyor ki babam geriye düşüyor.

"O senin lanet olası kız kardeşin!" Babam ayağa kalkmaya çalışırken yüzüne kan bulaştırarak bağırıyor ve Malachi sessizce gülerek elinin tersiyle ağzını siliyor, burnundan damlayan kanı yayıyor ve sonra yüzüne tekme atıyor.

"Dur," diye bağırdım. "Sakın ona bir daha vurayım deme." Gözlerini bana dikiyor ve olduğum yerde büzülüyorum.

Ama sonra ellerini yumruk yapıyor, sanki damarlarına sıvı öfke enjekte edilmiş gibi çenesi geriliyor. Babamı saçlarından yakalıyor ve yüzüne diz çökerek onu geriye savuruyor, sonra üzerine tırmanıyor, yumruk üstüne yumruk indiriyor, yüzüne yumruk üstüne yumruk indiriyor.

"Dur!" Bağırıyorum, Malachi'yi ondan çekmeye çalışıyorum, ama o beni omuz silkiyor ve babamızı merdivenlere sürüklüyor, sonra onu kaldırıp her basamakta tekmeliyor.

Yolda başını çarpıyor ve ben ona doğru koşmaya çalışırken, Malachi beni başımın arkasındaki saçlarımdan tutuyor ve onun yerine beni peşinden aşağı inmeye zorluyor. Kollarını tokatlıyorum, tırmalıyorum, beni bırakması için bağırıyorum ama merdivenin dibine geldiğimizde babam yerde yatıyor, kafasından kan sızıyor.

"Hayır!" Ona doğru koşuyorum ve Malachi de bana izin veriyor. Babamın yanaklarını ellerimin arasına alıyorum, kan yüzünü ıslatıyor. "Baba? Baba, beni duyabiliyor musun?"

Arkamdaki bir varlık donup kalmama neden oluyor ve omzumun üzerinden baktığımda Malachi'nin arkamda dizlerinin üzerine çöktüğünü, sikini dibinden, tüm piercinglerinin üzerinden yukarı doğru okşadığını ve ucunu kıvırdığını görüyorum. Alt dudağı dişlerinin arasında sıkışmış ve gömleğimi yukarı ve kıçımın üzerine iterken nefesim kesiliyor.

Doğrulmaya çalışıyorum ama ensemden tutup beni dört ayak üzerinde tutuyor ve başımı babamın göğsüne bastırıyor. Malachi sikinin başını girişime doğru yaklaştırırken kalbi davul gibi hızlı atıyor.

O gitmiyor.

İçimdeki kargaşaya ve babamın ölüyor olabileceği korkusuna rağmen, amım onun için ağrıyor. Bu iğrenç, yanlış ve hastalıklı bir şey ama ona içimde ihtiyacım var.

Piercinglerini göbeğime sürtüyor, uyarılmamı yayıyor, başını santim santim içeri sokarken parmakları ensemin derinliklerine giriyor ve nefesim kalınlıktan, vücudumun onun büyüklüğünü kaldıramamasından, kabzasına kadar batarken çevresinin neredeyse beni yarmasından dolayı kesiliyor.

Nefesleri kesik kesik ve bahse girerim sesini kullansa derin, zevkli iniltiler çıkarırdı. O kadar yoğun hissediyorum ki nefes almakta zorlanıyorum. Dizlerimin etrafında ılık bir sıvı toplanıyor ve bunun babamın kanı olduğunu biliyorum.

Malachi içime her girdiğinde vücudum öne doğru atılıyor ve bundan zevk aldığım için kendimi çok kirli hissediyorum. Babamın gevşek vücudunun üstünde ağabeyimin beni becermesinden zevk alıyorum. Kalbi atıyor, ama kan hala etrafımda birikiyor ve Malachi kıçıma tokat atıp daha sert, daha hızlı girip beni ve babamı yerde sarsarken, saçlarımı yumruğunun etrafına sarıp başımı geri çekmek için kullandığında inliyorum.

Kalçalarım benimkine yapışıyor, pantolonunu çıkarıyor, itişleri daha da güçlenirken kalçamı tutuyor. Sikini kaplayan metal, tatlı noktama sürtünüyor ve gözlerim yuvarlanıyor, inlerken sinir uçlarım cızırdıyor.

"Daha sert," diye inliyorum, sikinin içimi doldurmasından hoşlandığım için utanıyorum. "Daha sert, Malachi."

Öyle de yapıyor. Kalçalarına attığı her yumruk ciğerlerimi alev alma tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor ve saçlarımı çekiştirirken kafa derimde oluşan acı, omurgamı öyle hoş bir şekilde büküyor ki, görüşümde yıldızların oluştuğunu görüyorum.

Kardeşim öne doğru eğiliyor, önünü sırtıma yapıştırıyor ve beni öpebilmek için başımı eğiyor. Acımasız, morartıcı ve inlemelerimi, daha hızlı, daha derine gitmesi, beni sikinin her tarafına boşaltması için soluklarımı yutarken içime giriyor.

Hareketlerini yavaşlatıp derinlere inerken ve metali her yerimi geren o noktaya doğru sürüklerken ağzıma doğru ağır ağır nefes alıyor.

"Beni ağabeyimin sikine mi boşaltacaksın?" Fısıldıyorum.

Başını sallıyor, duyulmayacak şekilde inlerken ağzı açık kalıyor ve saçlarımı bırakıyor, elini kaburgalarımdan yukarı, göğüslerimin arasına kaydırıyor, böylece boğazımı sıkabiliyor.

Kelimelerim havayla birlikte kesiliyor ve Malachi içime girerken gözlerim baskıyı hissediyor. İç duvarlarım onun aletini kavrıyor ve ben sessizce çığlık atıp aletinin üzerine boşalırken, kıvrılan ayak parmaklarımdan çekirdeğime kadar zevkli bir sıcaklık yayılıyor.

Kalınlığının etrafında tekrar tekrar kenetleniyorum, sırtım kamburlaşıyor ve o hareketsiz kalıyor, beni yasak dölünün her damlasıyla doldururken kendi salınımını buluyor.

Sadece bir saniye yerinde durduktan sonra çekiliyor ve kendini benden uzaklaştırıyor. Yüzüme, ellerime ve göğsüme bulaştığını fark etmediğim tüm kanı görerek avuçlarımın üzerine doğru ittiğimde ayakta duruyordu.

Ellerim titriyor ama kalçalarımın üzerinde otururken bacaklarımın titrediği kadar titremiyor ve Malachi'ye bakıyorum, sikini kaldırmış, yüzünü siliyor, göğsü inip kalkıyor. Babamın kanayan ve seğiren bedenine bakıyorum, iri gözlerim tekrar Malachi'ye kayıyor. Babamın zayıf ama mevcut olan nabzını kontrol etmek için uzandığımda umursamıyor gibi görünüyor.

"Baba, benimle kal. Seni hastaneye götüreceğim," diyorum titrek bir sesle, külotumu ve kot pantolonumu çekerken, Malachi'nin dölleri çoktan içimden sızmaya başlamıştı.

Malachi'nin yanından geçip mutfağa koşuyorum ve duvardaki acil durum düğmesine yumruğumu vurarak en yakın polis arabasına ve ambulansa sinyal gönderiyorum.

Beni babamın cesedine kadar takip eden Malachi'ye bakıyorum. "Sana bir avans vereceğim," diye hırlıyorum, titriyorum, sirenler çoktan yakınlarda çalmaya başlamıştı. "Koş, Malachi."

İkinci Bölüm

Malaki - 8 yıl sonra

10

Malachi

My güzel Olivia.

Benim güzel, akıllı ve sapkın Olivia'm. Nezaketinle, sıcak gülümsemelerinle ve yumuşak sesinle herkesi kandırabilirsin, hayatta istediklerini elde etmek için bunları kullanabilirsin ama ben seni tanıyorum. Gerçek seni tanıyorum. Sana yakın olanlara gösterdiğin bu sahte cepheyi değil - duruşunu, giyim tarzını, kendi elini sürerken, bana karşı tanıklık etmeseydin neler yaşayabileceğimizi düşünürken o narin iniltilerin serbest kalmasına izin verme şeklini.

Ahlaksızlığının derinliklerini ve aklının nasıl çalıştığını biliyorum. Seni senden daha iyi tanıyorum, seni küçük sürtük.

Üvey kız kardeşimin dokunuşu, bunca yıl sonra bile tenimde bir dövme gibi. Dudaklarıma karşı adımı mırıldanışı, ölmekte olan babamızın kanla kaplı bedeninin üzerinde onu becerdiğimde amının sikimi nasıl sıkıca kavrayışı.

Ben sadece zamanımı bekliyorum. Gölgelerde bekliyorum ve ona bıraktığım tüm hediyeleri almasını izliyorum. Onu sinirlendiriyorlar. Çikolatalardan, çiçeklerden ve mücevherlerden nefret eder, ben de onu bunlarla doldururum. Gergin ama sanırım korkmayı seviyor. Hayır, korkunun heyecanını sevdiğini biliyorum. Günlüğünde karanlık arzuları hakkında çok detaylı bilgiler var; takip edilmeyi, kovalanmayı, kaçırılmayı ve alınmayı ne kadar arzuladığını anlatıyor.

Bu yüzden, her zaman sevdiğim bir ağabey olarak, affedilmem için yalvarırken tüm berbat fantezilerini hayata geçirmeye niyetliyim.

Beni bekliyor - altı ay önce hapisten çıkan kardeşimi. Beni arıyor ve günde beş kez internette adımı arıyor, nerede olduğumu bulmaya çalışıyor, arkadaşlarına onun için gelecek olsaydım bunu çoktan yapmış olacağıma dair mesajlar atıyor.

Telefonumda hala bıraktığı sesli mesajlar var. Sarhoş olanlar. Üzgün olanlar. Kızgın olanlar. Hepsini dinledim, bilgisayarıma kaydettim, böylece benden nefret ettiğini ama beni özlediğini, gençken her şeyin böyle gittiği için üzgün olduğunu söyleyerek ağladığını duyabiliyorum.

Özür dilerim. Üzgünüm,

üzgünüm, üzgünüm. Çok

özür dilerim.

Bu lanet kelime zihnimde yankılanıyor; bir türlü defolup gitmeyen bir lanet.

Özür dilemek sadece bir şeyden kurtulmaya çalışmak, yakalandığınızda beladan kaçmak için kullanılan bir kelimedir. Özür, kullanılmasına bile gerek olmayan beş harfli bir rezalettir. Lanet olası sözlükten kaldırılmalı. Eylemler kelimelerden daha yüksek sesle konuşur ve eğer sesli mesajlarında belirttiği kadar üzgünse, o zaman neden bazen mutlu görünüyor? Neden arkadaşlarıyla

partilere gidiyor? Günler sonra şok edici bir şekilde ortadan kaybolan erkeklerle öpüşüyor?

Neden dairesinin etrafında aşk hakkında saçma sapan şarkılar söyleyerek dans ediyor? Neden hayatını bensiz yaşıyor?

Eğer o sürtük üzgünse, neden beni sadece internette arıyor ve beni avlamıyor? Neden beni aramıyor?

Beni bir kez bile ziyaret etmemiş olması beni çok rahatsız ediyor. Başkalarından gelen her türlü ziyareti reddettim ama ondan gelip beni görmesini istedim. İlk iki yıl ona yazdım, sabırla yazılı bir cevap, bir varlık, lanet yüzüme hiç gelmeyen bir gülümseme bekledim.

Beni orada çürümeye bıraktı.

Pekala, küçük kardeşim, artık beni aramana gerek yok. Buradayım ve seni kırana kadar burada kalmaya niyetliyim.

Onun beni kırdığı gibi ben de onu kıracağım. Onu dehşete düşüreceğim, dar kıçını sikerken yardım için çığlık *atmasını sağlayacağım* ve onu üzgün olduğunu *göstermeye* zorlayacağım.

Bu sekiz yıl boyunca tek bir kişiyle bile iletişim kurmadım. Beş yaşımdan beri sesimi kendime sakladım, kimsenin alamayacağı bir yerde. Sesimi kullanmayı denediğim ilk seferde, onun adını telaffuz etmekte zorlandım ve Olivia bana yalancı olduğumu, benden nefret ettiğini, işimizin bittiğini haykırdı ve adını dudaklarımdan çıkaramadan yüzüme bir tokat attı.

Doğduğumdan beri kendi arafımda sıkışıp kaldım - farklı olan, kara koyun, küçük kız kardeşine yoğun bir hayranlık duyan lanet olası dilsiz ucube.

Yani, kim onu büyüleyici bulmaz ki?

Arkasında durarak -çok uzakta değil, ama o dar, penis sertleştirici elbisenin içindeki kıçının şeftali gibi hatlarını görebileceğim kadar yakın- ellerimi ceplerime sokuyorum ve gözlerimi ondan ayırmıyorum.

Porselen teni güneşte parlarken, sanki yanından yüzlerce insan geçmiyormuş gibi dış dünyayı görmezden gelerek yüzü telefonuna dönük yürüyor.

Her sabah aynı rutin. Ben fark edilmeden arkadan takip ediyorum. O gülünç derecede yüksek topuklu ayakkabılarıyla sola dönüyor ve her zamanki sabah kahvesi için küçük kafeye giriyor. Ben yolun karşısında sigara içerken, o siparişini verecek, yeni bir şey var mı diye dergileri kontrol edecek ve sonra baristaya gülümseyecek. Doğranmış ve küçük poşetlerde derin dondurucumda hayal ettiğim baristaya.

O kişinin ölmemiş olmasının tek nedeni, kız kardeşimin gülümsemesinin ayrılır ayrılmaz düşecek olması ve sonra sola dönüp adliyeye gidecek olması. Yaşadığımız yere çok uzak değil. Topuklarının kaldırımda çıkardığı sesleri dinlerken onunla aynı patikada olmak bana keyif veren kısa bir yürüyüş.

Kapüşonum yukarıda, şapkam yüzümün büyük bir kısmını gizliyor ve başım aşağıda, onu işe götürdüğümü asla fark etmiyor.

Kız kardeşim annemizle birlikte çalışıyor. Bir asistan. Ne zaman içeri girse tüm sik kafalıların peşinden koştuğu ateşli bir parça. Nişanlı olması umurlarında değil -benim de dehşete kapılmama rağmen- annemin onu biriyle evlendirmesinin bu kadar uzun sürmesine şaşırıyorum. Adam eşcinsel çıktı, Parker hâlâ doğru düzgün yürüyemiyor ve son altı ayda karşısına çıkan diğer tüm talipler gizemli bir şekilde ortadan kayboldu.

Bir şey değil Olivia.

Onlar senin için yeterli değildi. Benden başka kimse değil.

Evleneceği adam ailemizle anlaşma yapmış bir işadamı. Birlikte yatırım yapacaklar, bir imparatorluk kuracaklardı ama Olivia Vize oğulları Xander'la evlenirse.

O herifle tanışmadı bile. Annem düğünden önce ona biraz zaman tanıyor gibi görünüyor. Eğer gerçekleşirse havaya uçuracağım bir düğün. Bu sefer babamı öldüreceğimden emin olacağım ve annemi bağırsaklarıyla boğacağım ve Olivia'yı benimle evlenmeye zorlayacağım, sonra kaltağı kafese koyacağım ve acıktığında onu horozumla besleyeceğim.

O binanın içinde kaybolduğunda, her gün yaptığım gibi onun dairesine doğru yola çıkıyorum. Aynı rutin, aynı yolculuk. Dairemde uyanacağım - tesadüfen onunkinin karşısında - ve o yıkanırken, giyinirken, kahvaltı ederken kameraları izleyeceğim, sonra evden çıkarken ceketimi alacağım.

Ben ve kız kardeşim birlikte çok zaman geçiriyoruz; sadece onun bundan haberi yok.

En sevdiğim zaman buzdolabındaki alkollü içkiyi içtiği zaman. Yanına gelip onunla ilgileniyorum. Bazen saçlarını yıkar ve yatağında ona sarılırım, bazen de karanlıkta, gölgemin kabuslarının bir parçası olduğunu düşünerek evinde tökezlemesini izlerim.

Uyuşturucu etkisindeyken kıyafetlerini çıkarmaya başladığında her zaman ihtiyaç duyduğum lanet kontrol... Sikimi amına ya da ağzına sokmadığım için lanet olası bir madalyayı hak ediyorum.

Kapısını aralayıp derin derin içime çekiyorum, dairenin her yerine sinmiş kokusunun tadını çıkarıyorum. Bilinçsiz haliyle uğraştığım zamanlar dışında onu koklayabildiğim tek zaman bu.

Benim dairem de onunkiyle aynı katta ama caddenin karşısında. Bizim büyüdüğümüz gibi bir malikanede yaşamamasına şaşırdım, sanki bağlı olduğu zengin puştun hayatına girmeden önce biraz normallik istiyor. Hâlâ onunla uğraşmam gerekiyor ama sahip olduğu ağır koruma biraz baş ağrıtıyor.

Tüm kameraların hala gizli olup olmadığını kontrol ediyorum, kendime bir kahve koyuyorum - onun yaptığı gibi - ve koltuğuna oturuyorum. Ayaklarımı uzatıp iç geçiriyorum ve duvarını kaplayan resimlere bakıyorum.

Üniversiteden mezun oluyor, ama diplomasını kullanmıyor. Bir yıl önce ölen köpeğiyle birlikte. O ve ben sekiz yıl boyunca hapisteyken sahip olduğu erkek arkadaşı - bu arada onun lanet olası işi. Arkadaşlarıyla çekilmiş birkaç fotoğraf.

Ve en sevdiğim, duvardaki en büyük fotoğraf, ikimizin fotoğrafı. On altı ve on yedi yaşlarındayken, kız kardeşime her baktığımda neden ereksiyon olduğuma dair bir kafa karışıklığı içindeyken yanağımı öpüyordu.

Çerçevenin üzerinde bir kolye var. Onun içinde de bizim daha küçük bir resmimiz var. Daha genç. Ben sahilde onun sırtındayım. Ben zayıf bir sik kafalıyım - mürekkep yok, kas yok - ve üzerimde köpekbalıklarıyla ilgili bir şeyler yazan mavi bir tişört var.

Annem köpekbalıklarından nefret ettiğimi biliyordu ama yine de bana almıştı.

Onu da sikeyim. Resmine bıyık çizdim ama Olivia henüz fark etmedi. Tüm

ailenin canı cehenneme.

Kızı hariç. Çok seksi ve beynime kazınmış gibi.

Benim sevgili, tatlı, masum kız kardeşim. Kelepçeli bir şekilde karşısına oturduğumda yüzündeki perişan ifade, aleyhimde ifade verirken bana bakamayışı ve nihayetinde biricik babasını öldürmeye teşebbüs suçundan beni hapse gönderişi hala gözlerimin önünde.

Babamın beyni hasar görmüş, hafızasını ve bazı vücut parçalarını kullanamaz hale gelmiş. Böylece Vize statüsünü kaybetmeden kurtuldu, çünkü babamız kavganın neden çıktığını hatırlamıyor.

Yemeğimi böldü - belki şimdi yemeğimi almaması gerektiğini daha iyi anlar, lanet olası pislik.

Ölmesi gerekirdi. Ölmesini istedim. Hâlâ da istiyorum. Olivia'nın dikkatini o kadar çok çekiyor ki, sürekli onu sandalyesinde gezdiriyor, yemeğini açıyor, onu besliyor. Malikaneden her çıkışında onun yanağını öpüyor. Bunu biliyorum çünkü orada da kameralarım var. Gittiği her yerde kameralarım var.

Kızımın kimsenin ona zarar vermesinden endişe etmesine gerek yok, çünkü harika, eski mahkum, görünüşe göre psikotik erkek kardeşi özgür ve onu tehlikeden uzak tutuyor.

Ne yazık ki onu kendimden koruyamıyorum. Onun ihaneti, diğer her şey gibi omuz silkebileceğim bir şey değil. Ben kilit altındayken, ilişkiler yaşarken, mutluyken insanlarla yatması kabul edilemezdi, ama her unsuru ezdikten sonra hepsine izin verdim. Ama benim affımı kazanmak kolay olmayacak. Fahişe bana karşı işlediği tüm günahları affetmem için dizlerinin üzerinde yalvaracak.

Dizüstü bilgisayarı çalıyor ve ben ayaklarımı indirip küçük masasına doğru yürüyorum. Ekran aydınlanıyor ve bir grup sohbetinde o ve arkadaşları arasında gidip gelen mesajları izliyorum. Bu hafta sonu gitmek istedikleri bir festival olan Cadılar Bayramı'nı tartışıyorlar. Arkadaşlarından biri, Anna, tüm bu devasa rezalete neden olan kişi, ikizlere hamileyken partiye gitmeyeceğini söylüyor ve bir diğeri parti için çok mu yaşlı olduklarını soruyor.

Yalan söylemeyeceğim, Anna arkadaşını ve benim hakkımdaki düşüncelerini önemsediğim için şanslı, çünkü dışarı çıktığımda onu boğmaya niyetliydim. Hatta gecenin bir yarısı adresine gidip cesedini nereye saklayacağıma dair bir plan bile yaptım ama tabii ki gidip hamile kalması gerekiyordu, değil mi? Onu öldürseydim Olivia beni asla affetmezdi. Kız kardeşime kızgınım ama benden nefret etmesi için ona daha fazla sebep vermek istemiyorum.

Henüz adil bir oyun değil.

Olivia ona orta parmak emojisi veriyor ve ben de This Princess Loves Hugs kupasında kahvemi yudumlarken kıkırdıyorum.

***Abigail**: 26 yaşındayız, seni pislik! Sen yuva kurdun diye bizim de kurmamız gerekmiyor. Parti bozan olmayı bırak ve bir kostüm seç.*

Benim zaten kostümüm var. Poison Ivy kıyafetini aldın mı?

***Abigail**: Evet! Seninkini görmek için sabırsızlanıyorum. Ailene siktir git demek için hala gotik bir gelin olarak mı gidiyorsun?*

***Olivia**: *Göz kırpma emojisi* Ben çok olgunum.*

Yatak odasına bakarak doğruluyorum. Düzenli. Evin her yeri derli toplu, o küçük temizlik manyağı. Süpürürken müzik açmasını ve külotuyla dans etmesini izlemek hoşuma gidiyor. Elimde sikimle en sevdiğim eğlencelerden biri.

Gardırobunu açıyorum ve dün orada olmayan kostümü görüyorum ve siyahlar içinde bir gelin gibi giyinmiş olduğu düşüncesi, kafamdaki lanet görüntü karşısında aletim sertleşiyor - siyah tütü ve korse, siyah ağlı tayt ve jartiyer... Duvağın malzemesini ovuyorum, evlendiğinde onu başka bir pisliğe kaptırma olasılığı karşısında yutkunuyorum.

Gardırobun kapısını gereğinden sert çarpıyorum, ellerimi yumrukluyorum ve gözlerimi kapatıyorum. *Nefes al, Malachi. Nefes al ve burayı mahvetme.*

Odaklan. Bastır.

Gözlerimi açıyorum ve silkiniyorum.

Eğer kızım Cadılar Bayramı için dışarı çıkıyorsa, görünüşe göre ben de çıkıyorum. Sikimi onun amcığıyla yeniden tanıştırmak için sabırsızlanıyorum - babamın yüzükoyun yatan vücudunun

üzerinde onunla geçirdiğim o an aklımda tekrarlanıyor, ama yeterli değil.

Günlüğünde bilinci yerinde değilken alınmaktan hoşlanacağını okuduktan sonra, onu uyuşturulmuş haldeyken becermek, sikimi götüne de sokmak istedim, ama gözlerinin üzerimde olmasını istiyorum - onun aklı başında olmasını, benden aldığı şeyi almamı izlemesini istiyorum.

Boğazını sikimle yeniden tanıştırırken ve merhamet için ağlarken hem korku hem de zevk içinde çığlık attığını duymak istiyorum.

Ona hiç göstermeyeceğim. O küçük pislik benden sekiz yılımı aldı. Ve bu hafta sonu, o sürtük bir gelin gibi giyinirken, ben de ona bunu ödeteceğim.

Elmalarından birini yiyip çekirdeğini bir kenara attıktan sonra, çamaşır sepetini kasten devirip klozet kapağını açık bırakıyorum, ardından çikolataları masasına koyuyorum. Evden çıkmadan önce bir kez daha etrafına bakıyorum, sonra motosiklet kaskımı takıp eldivenlerimi ellerime geçiriyorum ve sokağın karşısındaki motoruma doğru ilerliyorum.

En yakın kostüm dükkânı çok uzakta değil ve heyecanlanmadan edemiyorum; tahrik olurken korkmayı seviyor ve ben onu kovalayıp canını çıkarırken dehşete düşecek.

11

Malachi

Kostüm dükkanı kötü kokuyor.

Her yerde kafatasları. Hokey maskeleri. Bazı boş yüzler. Örümcek efektli siyah olanı düşünüyorum ama daha fazlasını istiyorum. Jason maskesi yılların tozuyla kaplanmış gibi görünüyor ve gözümü kısarak mağazanın köşesine bakıyorum, orada üç sıra başka maske var.

Ağır botlar beni oraya götürüyor, üzerimdeki ışık sanki oraya musallat olan kötü bir varlıkmışım gibi titriyor.

Bakışlarım siyah bir gaz maskesine takılıyor; her iki yanında iki oda var, paslı görünümlü, gözleri ağla kaplı. Dudaklarım köşeden kıvrılıyor ve ona uzanıyorum, ellerimdeki ağırlığını, tasarımın kaba dokusunu hissediyorum, onu taktığımı hayal ediyorum, sevgilim Olivia sikimi emerken maskenin arkasında benim olduğumu bilmiyor.

Burada beni çağıran başka bir şey yok, bu yüzden parasını ödeyip daireme geri dönüyorum. Duş alıp yemek pişirdikten sonra masama oturuyorum. Ekranlar önümdeki duvarı kaplıyor, Olivia'nın gittiği her yeri gösteriyor ve onu bulmak için her birini arıyorum.

Arkadaşının mutfağında duruyor, bir kupadan yudumluyor ve Anna'nın kocasının söylediği bir şeye gülüyor. Arkadaşı hamile karnını okşuyor ve Olivia elini karnına bastırıyor, gözleri açılıyor. Burada mutlu olmak için hiçbir neden göremiyorum. Neden öyle gülümsüyor?

Bana göre bebekler şeytanın reenkarnasyonlarıdır, bu yüzden baba olmak gibi bir arzum yok. Zaten berbat olurdum. Kendimin minyatür bir versiyonunun dikkatimi kız kardeşimden çalmasını asla istemem. Ben bir pisliğim, neden kendimden bir tane daha isteyeyim ki?

Olivia'yı döllerimle doldurduğumda, amından damlamasına bayıldım. Bir damlasını bile boşa harcamak istemediğimden, amının üzerine yaymak ve tekrar içine sokmak istedim. Ama onu asla hamile bırakmak istemedim, bu tam bir felaket olurdu.

Hapis cezamın ilk yılında, Olivia'nın sessizliğinin hamile olmasından kaynaklandığını düşündüm - onu bir keresinde hamile bırakmıştım ve hatta mektuplarda ona çocuğun benden olup olmadığını sormaya başladım, kendimi dışarıda onun tüm ilgisini benden alan bir çocuğum olduğuna inandırarak kandırdım.

Beni ziyaret etmiyordu çünkü ona zincirlenmiş bir piç vardı.

Neyse ki hâlâ çocuksuz ve doğum kontrol hapı kullanıyor, yani hamilelik, bebek ya da boktan bebek bezleri yok.

Kahretsin, bekle. Ya müstakbel kocası onu hamile bırakmak isterse?

Öne doğru oturup arama çubuğumu açıyorum, evde güvenli bir şekilde histerektomi yapmanın bir yolu var mı diye bakıyorum ama tek bir makale bile bulamıyorum. Oflayıp dirseğimi masaya

dayıyorum, yumruğumu şakağıma dayıyorum ve adama ilaç verip onu kesmesi için bir doktor tutabilir miyim diye düşünüyorum.

Olivia'ya yapmaktan daha az invaziv. Bu bir kazan-kazan. Benim kızım zaten anne olmak istemiyor.

Olivia arkadaşının yanağını öpüyor, mama sandalyesindeki küçük kıza el sallıyor, sonra arabasına gidiyor. İçimi çekerek arabasını sürmesini izliyorum ve başka bir ekrana geçene kadar bekliyorum. On dakika sonra her zamanki benzin istasyonuna giriyor, benzin ve cips parasını ödüyor, sonra tekrar arabasına biniyor.

Eve geldiğinde hava kararmıştı. Pencerenin kenarında durup onun apartman girişinin anahtarını bulmaya çalışmasını izlerken ışıklarım kapalı. Telefonunu düşürüyor ve ayağını yere vuruyor, bu da sigaramdan bir nefes çekerken beni gülümsetiyor.

Yaptığı küçük şeyler içimi ısıtıyor ve onun güzel yüzlü ve dar amcıklı bir yılan olduğunu kendime hatırlatmam gerekiyor.

Binanın içinde kayboluyor ve ben tekrar ekranları izlemek için dönüyorum, dairesindeki tüm kameraları yakınlaştırırken dumanı dudaklarımın arasında tutuyorum. Anahtarlarını kapının yanındaki masaya bırakıyor ve çikolata kutusunu görünce olduğu yerde donup kalıyor.

Çantası omzundan kayıyor ve yavaşça ona doğru yürüyüp kutuyu kaldırıp bıraktığım küçük notu okurken sırıtıyorum.

Bugün çok güzel görünüyorsun, tatlı Olivia.

Her zamanki gibi çikolataları çöpe atıyor ve notu ezip bir kenara fırlatıyor. "Beni rahat bırak!" diye bağırıyor, kızgınlıkla çantasını tekmeliyor, çamaşır sepetinin devrildiğini ve kıyafetlerinin yerde olduğunu görünce duruyor. Gözlerini deviriyor ve elmalarını kontrol ediyor -her zaman on tane, ama sırf onu daha fazla kızdırmak için her gün bir tane yiyorum.

Klozet kapağı da yukarıda, bu yüzden onu tokatlayarak indiriyor ve kendi kendine homurdanıyor. "Siktiğimin ucubesi," diye mırıldanıyor ve herkesin bana ettiği bu hakaret karşısında gülümsemem kayboluyor.

Şarap şişesini açıyor, kadehi uyuşturucu dolu sıvıyla dolduruyor ve ben ekranlarımı kapatıp oraya gitmeden önce sabırla kanepede sızmasını bekliyorum.

Ben geldiğimde hafifçe horluyordu, şarap yere dökülmüş ve halısını lekelemişti. Temizledim ve ağzındaki salyayı sildim.

Ona ılık bir banyo hazırlıyorum, biraz yağ ekliyorum ve köpürene kadar bekliyorum, telefonunun kilidini açmak için parmak izini kullanıyorum ve banyo yaparken dinlediği çalma listesini açıyorum.

Onu kaldırdığımda kollarımda gevşiyor ve başı göğsüme düşüp saçları yüzüme geldiğinde bir an duraksıyorum. Nefes alıyorum, gözlerimi kapatıyorum ve başımı omzuna gömüyorum, o sıcaklığı tekrar hissediyorum ve bilinci yerinde olsaydı buna izin verip vermeyeceğini merak ediyorum.

Hiç sanmıyorum. Beni eşek sudan gelinceye kadar dövmeye kalkmasa, sonra da onu takip ettiği ve uyuşturduğu için polisleri aramasa şok olurdum.

Alnına bir öpücük kondurup onu banyoya götürüyorum, telefonundan bir Lana Del Rey şarkısı çalarken ikimizi de yere indiriyorum. Elbisesinin kollarını kalçalarına kadar indirdikten sonra sutyeninin klipsini açıyorum, sutyenini çıkardığımda diri göğüsleri zıplıyor.

Dişlerimin arasında bir meme ucunu yakalamak için duyduğum yoğun ihtiyacı görmezden gelmek şu anda sikimden daha zor. İçten içe inliyorum ve elbisesinin geri kalanını bacaklarından aşağı çekiyorum, alnımı inciklerine bastırıyorum ve nefes alıyorum, oturup parmaklarımı külotuna sokmadan önce sakinliğimi yeniden kazanmaya çalışıyorum.

Kumaşı yumuşak, pürüzsüz bacaklarından aşağı kaydırarak amını ortaya çıkarıyorum. Bunu her yaptığımda ona dokunmamak için kendimi zor tutuyorum. Dışarıdan mükemmel görünüyor -güzel, çarpıcı, beni zaten olduğumdan daha fazla delirtmek için doğmuş bir sanat eseri.

Aletim daha da kalınlaşıyor ve dudağımı ısırıyorum, kalçalarım geriliyor. Yerde yatıyor, soğuktan donmuş, çıplak ve ben içimde ölüyormuşum gibi hissediyorum.

Eğer Malachi özgür olsaydı, tüm fantezilerimi gerçekleştirecek kişinin o olmasını isterdim, diye yazmıştı günlüğüne.

Bacaklarını aralıyorum, gözlerimi tekrar kapatıp üçe kadar sayıyorum, elimi kalçasında tutuyorum. Bakmadan avucumu yukarı doğru kaydırıyorum, kalçasının tepesine ulaştığımda titrek bir nefes alıyorum, başparmağım tümseğinin üzerinde. Parmaklarımı tenine batırıyorum ve o inlerken gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Hâlâ uyuşturulmuş durumda ve bilinci yerinde değil ama kalçaları biraz yukarı doğru sallanıyor ve başparmağım klitorisine bastırdığında yumuşak bir ses çıkarıyor. Başparmağımın ucunu klitorisine sürttüğümde dudaklarından kısa nefesler çıkıyor, yavaşça daireler çiziyor, kendimi yaklaştırdıkça ağzım sulanıyor.

Bundan zevk alıyor. Devam etmeliyim.

Diğer elimle amını ayırıyorum, onu benim için iyice açıyorum. Yüzüm bacaklarının arasına dalıyor ve kokusunu içime çekiyorum, sikim pantolonumun sınırlarından kurtulmak için can atıyor.

Ona amcığının ne kadar sarhoş edici olduğunu söylemek istiyorum; burnumun ucunda parlayan uyarılmasının beni hayal görmeye, aklımda çılgınca koşmaya zorladığını. Eğer sesimi kullanabilseydim, ona ne kadar mükemmel olduğunu, sonsuza dek bacaklarının arasında kalmayı dilediğimi söylerdim.

Konuşmayacağım. Hücremde ses kutumu duraksamadan dört hece üretmesi için eğitirken bile bir cümleyi zar zor bir araya getirebiliyorum.

Dürüst olmak gerekirse, acınacak haldeydim. Olivia'nın adını söylemek istemek ve bunu yapmak için mücadele etmek, yumruğumu çok fazla duvara çarpmama neden oldu.

Nasıl konuşulacağını biliyorum. Biliyorum. Ama kendimi aptal durumuna düşürmeden konuşamıyorum. Kekeliyorum ve ses tonum karmakarışık.

Bir ya da iki kelime yeterli. Ağız dolusu ya da tekerleme gibi olmadıkları sürece.

Zamanı geldiğinde, onun hakkında gerçekten ne düşündüğümü, ona baktığımda ne hissettiğimi söyleyecek gücü kendimde bulacağım.

Olivia kalçalarını kaldırıyor, ben geri çekilirken ağzımı kovalamaya çalışıyor. Kızım beni istiyor. Uyurken becerilmek istiyor.

Amcığı uyarılmasından dolayı parlıyor ve orta parmağımı hafifçe içeri sokuyorum, daha derine batarken sıkı duvarları kavrıyor, sonra klitorisinin etrafında dönmeyi bırakıp başparmağımı ağzımla değiştiriyorum.

Klitorisini emerken ona karşı mırıldanıyorum ve kalçaları tekrar hafifçe hareket ediyor, amını dilime ve parmağıma karşı sallıyor. İkinci bir parmağımı ekliyorum, dilimi fiskelerken onları içinde kıvırıyorum.

Lezzetli, tam hatırladığım gibi. Onu parmaklarımla beceriyorum, emiyorum, ısırıyorum, sikimi hareketsiz bacağına sürtüyorum. Elimi uyarılmışlığıyla ıslatırken usulca haykırıyor ve küvetin kenarından akan suyu duyduğumda duruyorum.

İç çekerek parmaklarımı içinden çıkardım ve dizlerimin üzerine çökerek musluğu kapattım ve suyun bir kısmını gidere bıraktım.

Öfkem sınır tanımıyor, çünkü bizi böldüğü için küveti parçalamak istiyorum.

Kemerimi çözüyorum ve sikimi serbest bırakıyorum, tabanını yumrukluyorum ve bir vuruş yapıyorum, uyluklarındaki ıslaklığı izliyorum, deliği sikimi çağırıyor, eve gelmem için yalvarıyor.

Taşaklarım ağırlaştı, serbest bırakılmaya ihtiyaç duyuyor ve kendimi tekrar okşuyorum, horozumun başını amına hizalarken delicim avucuma doğru kayıyor, ona doğru iterken nefes alıyorum.

Hay sikeyim.

O kadar sıkı ki, amı beni yumruk gibi kavrıyor.

Bunu uyduracağım, diye düşünüyorum kendi kendime, biraz daha derine iterek.

Olivia'nın çenesinden aşağı salya akıyor. Başparmağımla siliyorum ve birkaç santim çekip tekrar

kabzasına kadar sokarken saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum.

Kaşları birbirine çarpıyor ve alnımı alnına bastırıyorum, onu becerirken nefes alıyorum, daha hızlı gittiğimde toplarım uyluğuna çarpıyor.

O kadar ıslak, o kadar benim ki, farkında olmasa bile.

Ağzımı onunkine bastırıyorum, inlerken dilimi dudaklarının arasından geçiriyorum, ona daha sert, daha hızlı, daha derin vuruyorum, bacağını tutuyorum ve bu misyoner bokundan daha iyi bir açı elde etmek için yukarı kaldırıyorum.

Onunkini emerken dilimde şarabın tadını alabiliyorum ve onun da beni öptüğünü hissettiğimde bocalıyorum. Ya da öpmeye çalışıyor. Bana karşı hafifçe sallanıyor, ona vurduğum gibi değil, gözleri dalgalanırken ağır nefes alıyor.

"Malachiiii."

Duraklıyorum, ağzından çıkan ismim yüzünden neredeyse içine boşalacaktım.

Gözleri kapalı. Yanağına hafifçe vuruyorum ama uyanmıyor. Bu beni rüyasında gördüğü anlamına mı geliyor?

Geri çekildim ve ona daha sert vurarak iç duvarlarının sikimi ezmesini sağladım.

Sikeyim. Sekiz yıldır, neredeyse dokuz yıldır seks yapmadım ve her şey doğal geliyor. Piercinglerimle onun tatlı noktasına vurarak itme şeklim, ağzını emerken ondan inlemeleri sürüklüyor. Başımı eğiyorum ve sıkılaşan meme uçlarından birini ağzıma alıyorum ve tamamen yerden kalkıyor, beni daha derine alıyor, daha sıcak, daha ıslak, altımda titrerken boğuk bir inilti çıkarıyor.

Dişlerimi meme ucuna batırıp sertçe ısırdığımda, canının yandığından emin olduğumda nefes nefese kalıyor, bu da sadece amının beni tekrar tekrar kavramasına neden oluyor, onu orgazm ederken çığlığı boğuluyor.

Onu takip etmem uzun sürmedi. Taşaklarım vücudumun içine doğru sıkılaşıyor, bacaklarım geriliyor ve onu döllerimle doldururken omurgam sertleşiyor, sikimi sıkan amının derinliklerinde hareketsiz bırakıyorum.

Meme ucunun ağzımdan çıkmasına izin veriyorum ve tamamen bilinçsiz bir duruma geri dönerken göğsünden ve çenesinden dudaklarına doğru sert bir iz bırakıyorum.

Aletimi içinden çıkardım, kıyafetlerimin geri kalanından kurtuldum ve onu da yanıma alarak küvete girdim. Onun sırtı benim önümdeyken, arkama yaslanıyorum, gözlerim kapalı müziği dinliyorum, kalbim hala çarpıyor.

Bu rahatlatıcı. Genelde bu pozisyondayken ona dokunma dürtüsüyle savaşmaya çalışırım. Ama bu çoktan halledildiğine göre, rahatlayabilirim.

Olivia'nın teni her zaman yumuşaktı, omuzlarında birkaç çil vardı ve onu yıkarken her birini öpüyorum, saçlarını ıslatıyorum ve çilek kokulu şampuanına uzanıyorum. Saçlarının parmaklarımın

arasında verdiği hissi, temizlerken şampuanın ellerimde köpürmesini seviyorum.

Süngeri kollarında ve bacaklarında kullanıyorum ve süngeri kalçalarının arasına bırakıp onu becerdiğime dair kanıtları silerken inliyor. Kollarımı ona dolamadan önce boğazını öpüyorum, nabzının dudaklarımın altında attığını hissediyorum.

Onu kurulayıp ipek pijamalarını giydirdikten sonra yatağına yatırıyorum ve alnından öpüp yorganı çenesine kadar çekiyorum. Saçlarını okşayıp parmaklarımın arasında gezdiriyorum. Biraz ıslak - bıkmadan önce havluyla ancak bu kadarını kurulayabildim.

Küveti bir bezle temizliyorum, döllerimizi ve yerdeki suyu siliyorum ve küçük paspasın onu üzerinde sikmeden önceki yerinde olduğundan emin oluyorum. Ellerimi kalçalarıma götürüp başımı eğiyorum ve kabarık şeye bakıyorum. Daha mı düzdü? Yerinin değiştiğini fark edecek mi?

Oflayarak ışığı kapatıyorum ve mutfağa gidiyorum, lavabodaki bulaşıkları görünce duraklıyorum. Bulaşıkları yıkadıktan sonra bulaşık makinesini doldurup çalıştırmadan önce gözlerim doluyor. Elma yığınını düzeltiyorum, bardaklarını düzeltiyorum, sonra dudağımı çiğneyerek uyuşturulmadan önce karıştırmış olabileceğim başka bir şey var mı diye etrafa bakıyorum.

Şarabı çoktan temizledim, ama halısında hâlâ küçük bir leke var, bu yüzden ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküp tanımlanamaz hale gelene kadar ovaladım.

Kahve makinesindeki filtreyi boşaltıyorum, sonra çöp kutusunu boşaltıyorum ve poşeti bağlayıp çıkarken almam için kapının yanına bırakıyorum.

Gerçekten, bensiz nerede olurdu?

Odasına döndüğümde Olivia hâlâ uyuyordu ve ben de esneyerek yatağın yanına uzandım, onu becerdikten sonra ortalığı toplamaktan bitkin düşmüştüm.

Telefonunu aldım, parmağıyla kilidini açtım ve fotoğraflarına göz attım. Yeni bir şey yok, ama sonra yanlışlıkla albümlerine geri dönüyorum ve kilitli görünen "M" etiketli bir tane buluyorum.

Onun parmak iziyle kilidi açıyorum ve benim, bizim, bizi büyüten ailenin bir sürü fotoğrafı ve videosu çıkıyor ve sonraki bir saatimi bunları kaydırarak geçiriyorum. Her zaman fotoğraf çeker ya da beni kaydederdi. Tutuklanmamla ilgili gazete kupürlerinin, kız kardeşimin ifade verdiği manşetin, Olivia'nın bana sırtını döndüğünü söylediğinde neredeyse avukatımın suratını dağıttığımın resimleri bile var.

O tanık sandalyesindeyken kendimi tutmadım - tercümanım imzaladığım her şeyi tercüme etti. Kız kardeşimin ne kadar fahişe olduğunu, benim için her zaman nasıl diz çöktüğünü, annemin bekaretini sattığını, her şeyi becerdiğini tüm dünyaya anlattım, ama susturuldum ve deli olarak damgalandım, deliliği savunmayı reddetmeme rağmen.

Duruşmanın o birkaç günü bulanık gibiydi. Olivia'ya çok kızgındım ama her şeyi açığa vurduğum için pişmanlık duyuyorum. Kimse bana inanmadı, yine, deli adam ve her şey. Ama yaşadığımız şey gerçekti. Seviştik, belki biraz dağınık bir durumdaydık ama tüm sınırları aşmıştık ve herkese onun benim için ne anlama geldiğini anlatmaya tamamen hazırdım ama sonra polisler geldi ve bitti.

Günlerce o hücrede onu bekledim. Ama artık sorun yok, çünkü ben buradayım.

Telefonunu kapatıp ellerimi başımın arkasına koyarak tavana bakarken sırıtıyorum. Her şeye rağmen kız kardeşimle tekrar seks yapabildim. Sadece neredeyse on yıl sürdü.

Yan dönerek çekmecesini açtım ve günlüğünü çıkardım. Tamamen mahremiyet ihlali ama kafatasını yarmama ve büyüteçle beynini incelememe gerek kalmadan kafasının içini görmemi sağlıyor.

Cinsel aktiviteye çok değiniyor - ne kadar aktif değil, bu da beni gülümsetiyor. Bu geceden sonra resmen aktif olarak sevişiyoruz, tatlı Olivia'm. Bunu artık her gece yapacağım. Sikimin her yerine boşaldı, adımı mırıldandı ve inledi, yani kesinlikle hoşuna gitti.

Ona daha fazlasını vermezsem nasıl bir kardeş olurum?

Birkaç kez sokağın karşısındaki adamdan bahsetmiş - bu arada benden. Beni izlediğini, kaskım olmadan neye benzediğimi merak ettiğini yazmış ve bir keresinde ben olabileceğimi düşündüğünü yazmış ama hemen geri adım atmış çünkü ben olsaydım yapacağım son şey sokağın karşısında oturup ona yer vermek olurdu - eğer ben olsaydım o zaman muhtemelen ölmüş olurdu.

Saçma. Onu öldürmek değil, ezmek istiyorum. Arada bir fark var.

Motorcuyla konuşmak için yeterli cesareti toplamak istiyor. Ona numarasını vermek ve bir şekilde çıkma teklif etmek istiyor. Bu yine çok komik ve beni çok sinirlendiriyor çünkü adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yok. Motorcu doksan yaşında bir adam olabilir ya da yüzü siğillerle kaplı olabilir ya da daha kötüsü, motorcu o salak Parker'a benzeyebilir.

Son günlük yazılarında yalnız olduğundan ve annesinin kurduğu evliliğin onu korkuttuğundan bahsediyor. Annesinin ona gönderdiği fotoğraflardan müstakbel kocasını çekici bulmuyor ve büyük olasılıkla ağabeyinin yaptığı gibi onu aldatacağını düşünüyor.

Birincisi, ben aldatmadım. İkincisi, bir ilişkimiz de yoktu. Ben onun gizli küçük fuckboy'uydum; sevdiği şeyi öğretebileceği biriydim.

Gözlerim ona yazdığım bir yığın mektuba takılıyor; onları çekmecede bir lastik bantla birbirine bağlamış. Bazıları ciddi şekilde buruşmuş. Sanki sinirlenip onları buruşturmuş ve sonra tekrar düzleştirmeye çalışmış gibi.

Günlüğünü bıraktım ve en üsttekini çıkarıp çözdüm. Bu ona gönderdiğim ilk günlüktü. Gençliğimdeki aptal halime başımı sallayarak okudum.

"Seni özlüyorum" ve "Sensiz olmanın mümkün olmadığını düşünüyordum ama şimdi aramızda kocaman bir duvar var" ve "Beni ziyaret edecek misin? Mahkemede bağırdığım için özür dilerim" ve en sevmediğim, benim için çok karanlık bir dönem olan "Bu insanların yanında rahat değilim.

Bana çocuklar gibi tuhaf diyorlar.

Çünkü konuşmayacağım. Lütfen beni burada bırakmayın." Mektuplarım daha da çaresiz hale geldiğinde bile cevap vermedi. Cevap vermedi. Ne bu mektuba, ne bir sonrakine, ne de ondan sonraki elli küsur mektuba.

Hatta bu mektupların bazılarında ona yalvardım, neden beni görmeye gelmediğini, yanlış bir şey yapıp yapmadığımı öğrenmek istedim. Uzun süre kafam karışıktı, son birkaç yılda ne hata yaptığımı merak ediyordum - hayır, hesaplıyordum.

Hatta ona çok dağınık bir mektupla -son mektuplarımdan biriydi- ona karşı hissettiklerimi nasıl kontrol edeceğimi bilmediğimi ve onu hamile bırakmış olsaydım, nasıl iyi bir baba olacağımı bilmesem de adım atacağımı, oğlumla veya kızımla ziyarete gelirse, onları görmeme izin verirse daha iyisini yapacağımı söyledim.

Buna da cevap vermedi.

Depresyonda bir pislik olmalıyım.

Kızıma, küçük kız kardeşime bakmak için dönüyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Umarım yarın ağrısı olmaz, ama aynı zamanda umarım acı çekiyordur.

Uyandığında kafası karışmış olacak, muhtemelen kötü bir rüya gördüğünü düşünecek ve ben de ya gölgelerden ya da bilgisayar ekranlarımın arkasından onu izliyor, bir sonraki saldırı fırsatını bekliyor olacağım.

12

Malachi

O Livia'nın telefonu çaldı ve ben de oturup okumaya başladım.

***Olivia**: Festival ne zaman başlıyor?*

***Abigail**: Yedi, sanırım. Hala hasta mısın? Lütfen bana iptal etmeyeceğini söyle.*

Değilim.

Sırıttım. Dün uyandığında kafası bulanıktı ve etrafından emin değildi, sendeleyerek banyoya gitmişti, ben de küçük halıyı doğru yere koymamış olabilirim diye nefesimi tutmuştum ama o sadece rahatlamış ve duş almıştı.

Boş lavaboyu ve çöp tenekesini görünce şaşkınlığı devam etti, sonra koltuğuna oturdu ve kalçalarının iç kısmına masaj yaptı, benimkilerle aynı olanlar. Avucunu alnına bastırdı ve dairemdeki yayınlar aracılığıyla, uyluklarının neden ağrıdığına dair cevapları internette aramasını izledim - ancak ekranı dolduran sonuçların hiçbiri doğru değildi.

Ağrının ve kalçalarının biraz morarmış olmasının sebebi seni sikmiş olmam Olivia. Ve sen buna bayıldın. Bu son kez de olmayacak, küçük kardeşim. Seni tekrar sikeceğim. Ve yine. Benim yaptığım gibi sesini kaybedene ve beni hala sevdiğini fark edene kadar sessizce ağlayana kadar.

Gülümsemeye devam ediyorum. Ayrıca kafamın içinde kendi kendime konuşmaya devam ediyorum, sanki kız kardeşim orada, zihnimin karanlığına hapsolmuş gibi - bunu hayal etmek beni biraz tatmin ediyor; düşündüğüm her şeyi duyabildiğine inanmak, bu kelimeleri gerçekten çıkarmak en az bir saatimi alacak olsa bile.

Belki de biraz deliyim.

Bir mesaj daha gelir - Olivia işten erken çıkacağını ve festivale gitmeden önce hazırlanmak için Abigail'in evine gideceğini söyler. Hiçliğin ortasında, bir çiftlikte terk edilmiş bir ahır olan bu ev artık tüm yıl boyunca parti yeri olarak kullanılmaktadır.

Olivia'yı ekranlarımda eve yürürken izlerken kendi kendime mırıldanıyorum - bu beni rahatsız ediyor çünkü apartman garajında mükemmel çalışan bir arabası var. Neden yürüyüp herkese o dar elbisenin içindeki diri göğüslerini ve şeftali gibi kıçını gösteriyorsun? Neden biri yanından geçerken ona gülümsüyorsun? Neden bana gülümsemiyorsun?

Sigaralarımın bitmek üzere olduğunu fark ettiğimde giyiniyorum, siyah kapüşonlu tişörtümü ve hırkamı giyiyorum ve kapıdan çıkarken motosiklet kaskımı alıyorum. Merdivenlerden inerken telefonumdaki izleme yazılımını açık tutuyorum, sinyalimi kaybedeceğim için asansöre binmeyi reddediyorum. Çeşitli yayınlar arasında gezinerek onu bulmaya çalışıyorum ve ön kapıya ulaştığımda kaskımı takıp dışarı çıkıyorum.

Motosikletim hemen dışarıda park halinde. Yeni, Japonya'dan ithal siyah bir Kawasaki. Çok hızlı ve bakması çok güzel. Olivia'dan sonra benim gurur ve neşe kaynağım.

Gözlerimi kaldırdığımda hayattaki asıl amacımın bana doğru yürüdüğünü görünce donup kalıyorum. Saçları rüzgârda dalgalanıyor, gözleri ışıl ışıl ve elleri meyve dolu bir sepete sarılmış.

Bekle. Doğruca bana doğru geliyor.

Hay sikeyim. Vizörüm iyi görmüyor,

değil mi? Hayır. Olmadığından emin

oldum.

Dövmelerimi görebilir mi?

Boynumda bir tane olduğunu bilmiyor, değil

mi? Kahretsin, neden terliyorum?

Motosikletimin yanına doğru yürürken yüzünde o sevimli sırıtışı vardı, gözleri montunun kapüşonunun altına gizlenmiş saçlarının altında dans ediyordu - şimdi gökyüzünden çiseleyen yağmurdan korunmak için montunu yukarı çekmişti.

Onu bir ekrandan ya da lanet olası rüyalarımdan değil de yakından, bilinçli olarak görmek ciğerlerimdeki havayı söndürüyor. İçinde hâlâ dölümün izi olabileceğini, süt gibi kalçalarının yumuşacık olduğunu, sikilip sikilip sikildiğini bilmek de öyle.

Ben olduğumu biliyor mu? O uyurken onu becerdiğimi anladı mı? Siktir, bilmiyorum. Sadece bakacağım-

"Hey," diyor, sesi ahlaksız kulaklarıma müzik gibi geliyor. "Yakınlarda mı oturuyorsun? Bisikletini hep burada park halinde görüyorum."

Mmmhmm, git buradan Olivia, nefes borunu ezmeden önce. Ya da daha kötüsü, aptal meyve sepetin sokakta yuvarlanırken seni herkesin içinde beceririm.

"Benim adım Olivia." Elini uzatıyor, kızarırken yanakları da kızarıyor. "Buraya taşınalı bir yıldan biraz fazla oldu."

Siktirip gidebilir mi? Planımı mahvediyor.

Varlığını kabul etmediğimde elini bırakıyor. "Ah, özür dilerim. Rahatsız etmek istememiştim. Ben sadece..." Arkasını dönüyor, son sözünü ararken kaskatı kesiliyor. "Git."

Ama gitmesini istemiyorum.

Sonra yine sözlerimi berbat ederim ve kim olduğumu anlayabilir.

Ve eğer Olivia sevgili kardeşinin sokağın karşısında yaşadığını ve sıkıcı hayatında yapacak başka hiçbir şeyi yokmuş gibi onu takip ettiğini öğrenirse, o zaman ortadan kaybolabilir - ya da daha

kötüsü, polisleri tekrar arayabilir ve beni bir sonraki lanet olası şeyle suçlayabilir.

Hadi Malachi, kendimi zorluyorum. Bir *şeyler söyle.*

"Kai," diyorum sessizce. Ne kadar az hece olursa, konuşmak o

kadar kolay olur. Duruyor ve dönüyor, kafası karışmış.

Boğazımı temizliyorum, kelimeleri çıkarmadan önce dudaklarım birkaç kez kıpırdıyor. "Benim adım..." *Nefes al, pislik.* "Kai."

Kocaman gülümsüyor. "Merhaba,

Kai." Benimle flört mü ediyor?

Benimle mi?

Hayır, bir yabancıyla flört ediyor. Benimle

değil. Beni becermiyor.

Onu boğmak istiyorum.

"Merhaba," diyorum, adını söyleme zahmetine girmiyorum çünkü berbat edeceğim. En azından sesim yaşlı bir adam gibi çıkmıyor - sesim oldukça derin ve insanların "boğuk" dediği bir ses ve onun da bundan hoşlandığını biliyorum.

Tekrar gülümsüyor ve arkasını dönüp apartman girişine doğru yürüyor. Kıçına, kalçalarının salınımına bakıyorum ve ölmeden önce nefesimi ne kadar tutabileceğimi merak ediyorum.

Kemiklerim titriyor - sanırım o binanın içinde kaybolur kaybolmaz bayılabilirim. Ona bu kadar yakın olmak, parlak gözleri ve büyüleyici gülümsemesiyle, beni berbat eksenimden çıkarıyor. Neredeyse intikam dolu görevimi iptal etmek ve ona onu affettiğimi, artık Vize ailesinin bir parçası olarak görülmediğim için birlikte olabileceğimizi söylemek istiyorum - yine de tüm belgelerimde ve banka hesaplarımda soyadını taşıyorum.

Ama kim olduğumu bilmeden benimle flört

ediyordu. Bu beni neden bu kadar sinirlendiriyor?

Bisikletime tırmanıyorum, anahtarı çeviriyorum ve tüm vücudumdaki titreşimlerin tadını çıkarıyorum. Neredeyse Olivia'nın sikimin üzerine boşalmasını hissetmek kadar akıl almazdı. Babam balkonun altından bağırırken onu balkonumda dizlerinin üzerinde görmek. Ağzını sikmek -ilk oral seksim- ve döllerimi dudaklarında görmek.

Onu ilk kez ağzımla tatmak.

Yatağındaki öpücük, boğazını tutup onu boğmamı istemesi.

Ben onu arkadan becerirken babam altında kan kaybından ölürken ağlayışını. Ahlaksız

düşünceler onu evine kadar takip etme dürtüsüyle savaşmamı sağladı.

Ama sonra onu tekrar görüyorum, elinde bir kağıt parçasıyla bana doğru geliyor ve kağıdı bana

uzattığında kaşlarımı çatıyorum. Neredeyse rüzgarda uçup gidecekti ama yakaladım.

"Biliyorum bu biraz ileri gitmek olacak ama çok fazla insanla konuşmuyorum." Kağıdı bana uzattı. "Bu benim numaram ve bu gece gideceğim yer burası. Şehrin hemen dışında bir Cadılar Bayramı festivali var. Sen de gelmelisin."

"Teşekkürler," diyorum, kelimeyi neredeyse tıslayarak. "Ben..." Yutkunuyorum, sinirlerime rağmen nefes alıyorum, bunu doğru yapmaya çalışıyorum. "Ben giderim."

"Gerçekten mi?" Gözleri genişliyor. "Harika! Seninle saat yedide ana kapının önünde buluşabilir miyim? Oraya vardığında bana mesaj atar mısın?"

Başımı sallıyorum ve dairesine geri dönmeden önce tekrar kızarıyor. Kafatasını yarmak ve beyninin gri maddesini ona yedirmek istiyorum, çünkü bir yabancıyı dışarı davet ederek ne halt ediyor?

Beni sinirlendirirken aynı zamanda rahatsız ediyor. Daha önce hiç kasksız görmediği bana çıkma teklif etti. Çirkin bir orospu çocuğu, yırtıcı bir hayvan ya da bir katil olabilirim ve o bana onunla buluşmam için bedava bir davetiye verdi.

Sosyalleşme ve normal yaşama konusunda biraz kayboldum ama böyle festivallere gitmek için biraz yaşlı değil miyiz? Burası daha çok gençlerin akın ettiği panayırlı bir eğlence yeri gibi. Yirmi sekiz yaşındayım, neredeyse yirmi dokuz ve etrafta gizlice dolaşıyorum, kız kardeşimi beceriyorum ve onu karanlığa kadar kovalayıp biraz daha becermek için bir Cadılar Bayramı partisine gitmeyi planlıyorum.

Yani, gideceğim, ama onun biriyle bu kadar kolay flört edebileceği fikri, numarasının yazılı olduğu kâğıdı ezmeme, gazımı sıkmama ve caddede hızla ilerlememe neden oluyor.

Telefonuma bakıyorum -kendi telefonumu kullanamadığım için gidip almak zorunda kaldığım yeni telefonuma. Bunca yıldan sonra hâlâ numaram onda var, o yüzden ben olduğumu biliyordur.

Selam, ben Kai.

Gözlerimi kendime deviriyorum. O kadar isim arasından insanların takma isim olarak kullanmaya çalıştığı şeyi mi seçmişim? Nefret ediyorum. Büyürken ya o ya da Vizey'di ve ikisinden de nefret ederdim. Benim adım Malachi, başka bir şey değil.

İkiyle ikiyi bir araya getirip kim olduğumu anlamamasına şaşırdım.

Kiminle konuştuğunu bilmeden flört ettiği ve çıkma teklif ettiği motosikletli yabancı.

Telefon çalıyor ve havlumu belime dolayarak yatağımda arkama yaslanıyorum, su damlacıkları göğsümden aşağı kayıyor. Az önce bir egzersiz yaptım ve koşu bandında çok uzun süre koştum, bu geceden önce biraz enerji atmam gerekiyordu, ama hala verecek daha çok şeyim varmış gibi hissediyorum.

Merhaba! Bana ulaşacağını düşünmemiştim. Bu gece geliyor musun?

Nasıl cevap vereceğimi bilemeyecek kadar gerçeklikten uzak mıyım? Sadece "evet" diye mi cevap vereceğim ve hepsi bu mu? Sohbeti nasıl devam ettirebilirim? Ona seksle ilgilenip ilgilenmediğini mi sormalıyım? Sadece bir arkadaş mı arıyor? Amcığı banyoda yere vurulduğu için hala hassas mı?

Evet. Yedi mi?

Şurada. Basit ve iyi ve hiçbir şekilde şüpheli değil, değil mi?

Masama bakıyorum, gözlerim koltuğunda oturmuş, dizlerini yukarı doğru çekmiş, telefonuna bakarken tırnaklarını kemiren kadına takılıyor. Bir şeyler yazıyor ama duruyor ve ne söyleyeceğinden emin değilmiş gibi başını arkaya atıyor.

Sırıtarak masama oturuyorum ve onun kendi garip küçük savaşını izliyorum. Havlu giymiş olması ve dizleri yukarıdayken bacaklarının arasını görebiliyor olmam sertleşen sikime kesinlikle yardımcı olmuyor.

Hala cevap vermeyince, hala şeytanlarıyla savaşıyor, tekrar yazıyorum.

***Ben**: Bekar mısın?*

Sırıtırken dudağının kenarını ısırıyor, boğazına ve yanaklarına doğru bir kızarıklık yayılıyor.

Erkek arkadaşım numaramı rastgele bir motorcuya verdiğimi bilse çok kızardı.

Gülümsemem azalıyor ve kaşlarım birbirine çarpıyor. O... bekar değil mi? Ne zamandan beri?

Şaka yapıyorum. Çok komik bir insan değilim. Ama evet, en az onlar kadar bekarım. Peki ya sen?

Teknik olarak, yarı bekar. Annesinin ona bir koca ayarladığını söylemeyi ihmal etti. Ayrıca hayranlık duyduğu bir erkek kardeşi -bu arada ben- var. Bu konuda ukalalık yapabilirim - telefonunda benim fotoğraflarım var ve kanıt olarak fazlasıyla sesli mesajım var.

Benden hoşlanıyor ama motorcuyla flört mü ediyor?

***Ben**: Ben ilişki yaşamam.*

Kendi sözlerime yüzümü buruşturuyorum. Kırbaçlar ve cinsel acının kırmızı odası olmadan Christian Grey'in taklidi gibi konuşuyorum. Ayrıca milyarder değilim. Başımı sallıyorum. Olivia bana üçünü de izletti.

Gençken bir gece arka arkaya film izledik ve bundan nefret ettim, ama onun birinin sikilmesini izlemesine bayıldım.

***O** zaman ne yapıyorsun?*

Neredeyse her gece kız kardeşimi uyuşturuyorum, baygınken ona sarılıyorum, evini temizliyorum ve bir keresinde ona sikimi soktum. Muhtemelen bunu söylememeliydim.

***Ben**: Ne düşünüyorsun?*

Hayal gücüm biraz çılgındır. Düşündüklerimi söylersem muhtemelen haddimi aşmış ve seni rahatsız etmiş olurum.

Bu farklı bir yöne gidiyor. Küçük fahişe kız kardeşim motorcuyla, yani kardeşiyle konuşmaya çalışıyor.

***Ben**: Belki de hayal gücüm daha çılgındır?*

Bakışlarım masamın üzerindeki ekrana sabitlenmiş, göğsünün inip kalkmasını, dizlerinin açılmasını izliyorum. O... tahrik mi oldu? Bu kadar kolay mı?

Kanıtla.

Yine sinirlendim, aletim sertleşmiş olsa da. Tanımadığı biriyle seks yapmaya çalışıyor. Küçük parmaklarıyla kendini ayırıyor ve kanepesinde klitorisini ovuşturuyor ve ben de havlumu bir kenara atıp sikimi yumrukluyorum, onun zevk almasını izliyorum.

Bir yabancıdan istediği zevk.

Sikimi bırakıp yazıyorum, onun üzerinde ya da içinde olmadıkça boşalmayı reddediyorum.

***Ben**: 7'de görüşürüz.*

Aynada kendime bakarken gaz maskesi yüzüme rahatça oturuyor. Siyah süveterim ve siyah kapüşonlu tişörtümle, kapüşonum yukarı çekili, ben olduğumu asla anlamayacak.

Ekranlarımdan onu izlerken elimde bir tornavida çeviriyorum; arkadaşının evinde tavandan tabana aynanın önünde oturmuş saçlarını kıvırıyor. Arkadaşının önünde çıplak dolaşmak normal mi? Abigail'in üzerinde iğrenç bir şekilde sadece külot var ve Olivia saçını bitirip çıplak vücuduna krem sürerken onu görüş alanımdan çıkarmaya çalışıyorum.

Kremi Olivia'nın sırtına sürerken arkadaşının doğrandığını hayal ediyorum. O banyoya girdiğinde, kız kardeşim makyajını düzeltiyor, kirpikleri çok uzun ve gotik gelin kostümüyle uyumlu olması için siyah ruj sürüyor.

Topuklu ayakkabıları çok yüksek - yine de benim kadar uzun olmayacak, ama onlarla nasıl koşacak? Oyun daha başlamadan bitmiş olacak.

Çoraplar bacaklarını kalçalarına kadar örtüyor ve korse göğüslerini yukarı kaldırıyor, duvağın kuyruğu kıçına kadar iniyor.

Aynada sanatını incelerken kendine gülümsemiyor - çünkü Olivia Vize bu, sahip olmak istediğim lanet bir sanat eseri. Sahibiyim. Sadece o henüz bilmiyor.

Üzgün görünüyor. Arkadaşına benim hakkımda ağlayarak geçirdiği bir saat, ya da bizim videolarımızı izlerken, ya da internette yaptığı araştırma -bir kez daha- ona hiçbir şey vermemiş olabilir.

Aynada fotoğraf çekiyor, farklı açılardan gülümsüyormuş gibi yapıyor, sonra telefonunu yatağın üzerine atıp ayak ucuna oturuyor. Arka planda bir müzik çalıyor, başka bir Taylor Swift şarkısı ve arkadaşını beklerken sözlerini taklit ediyor.

Taktığı kolyeyi gördüğümde sırıtıyorum - içinde resimlerimizin olduğu bir madalyon. Kostümüne uyuyor, eski ve rustik görünüyor. Daha önce onu takarken izlemiştim ve içindeki fotoğrafımıza gereğinden uzun süre bakmıştı.

Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu görüyor musun Olivia? Dünyalara sahip olabilirdik ama sen bunu mahvettin. Sana istediğin her şeyi verecektim. Şimdi almam *gerekiyor. Neredeyse hepinize sahibim.*

Aklın bende.

Vücudun bende.

Ruhun bende. Sana aşıladığım korku. Bana karşı geldiğinde verdiğim acı.

Kara bir kalbin var küçük kardeşim, ama yakında bunu da kabulleneceğim.

Olivia ve arkadaşı evden çıkıp festivale gidiyorlar. Çok uzak değil, internette festivalle ilgili yazılar okuyordum. Dans, panayır gezintileri, yiyecek ve alkol olacak ve ormana kadar uzanan bir mısır tarlası var. O alanı tamamen kullanmak niyetindeyim.

Tornavidayı elimde birkaç kez çevirdikten sonra arka cebime sokuyorum, motosiklet kaskımın maskeme uyup uymadığını kontrol ediyorum, ama uymuyor, bu yüzden onu bir kenara atıyorum ve onun yerine gaz maskesini kullanmaya karar veriyorum.

Ben oraya vardığımda saat sekizdi. Bilerek geç kaldım, onu kalabalığın içinden izlerken

telefonumu patlatmasını sağladım. Çok seksi, onu ekranlardan izlemekten çok daha seksi. O

Dans ediyor, içki içiyor, o ve arkadaşı kahkahalar atıyor ve müzik eşliğinde kafalarını geriye atıyorlar. Benden bir cevap almak için telefonunu kontrol edip duruyor ama cevap alamıyor.

Abigail'in ağzı bir yabancınınkine yapışmış durumda ve Olivia bir içki daha almaya gidiyor, yolda telefonunu kontrol ediyor. Ben onun arkasında kalıyorum, insanların ona nasıl baktığını görünce ellerim iki yanımda yumruk oluyor. Ne kadar seksi olduğunu.

Eğer bir silahım olsaydı, şimdiye kadar en az on kişinin kafasına sıkmış olurdum.

Gaz maskesi takılıyken beni tanıyamaz. Ne motorcu olarak, ne de kardeşi olarak. Arkasından ayrılmıyorum, bir içki daha alıp parasını öderken ve yan tarafa doğru yürürken içkisini yudumlarken onu izliyorum. Topukları betona vuruyor, festivalin dans edilen kısmından dikkatlice ayrılıp fuar alanına doğru ilerlerken ses yumuşuyor.

Kostümlerin bazıları etkileyici, bazıları ise düpedüz gülünç. Hapishaneye girmeden ve dünyadan kopmadan önce Cadılar Bayramı'nın ne kadar önemli olduğunu hiç anlamamıştım ama kız kardeşim her zaman sevmiştir. Korkmayı seviyor ve sanırım bu bayramın tüm teması korkutucu olmak.

Tamam, korkutucu olacağım.

Köşeyi dönüyor ve ben de ona saldırmak için bir fırsat yakalıyorum. Arka cebimden tornavidayı çıkardım, aramızdaki mesafeyi kapattım ve başının arkasındaki saçları yakaladım, sonra tornavidayı sırtına bastırdım ve onu iki kırık traktörün arasına ittim.

Olivia çığlık atıyor ama ağzını kapattığım için sesi boğuk çıkıyor. "Şşşşt," diye fısıldıyorum kulağına, onu döndürüp sırtını traktör tekerleğine yaslıyorum. Tornavidayı boğazına dayıyorum, gözbebekleri büyüyor, nefes alışları huzursuzlaşıyor ama gözlerindeki parıltı bana bundan zevk aldığını söylüyor.

Başımı eğiyorum. "Kai," diyorum ve biraz rahatlıyor. "Bu," diye başlıyorum, tornavidanın ucunu nabzına dayayarak, "benim yaptığım şey bu."

Sözlerimin ne kadar bozuk olduğunu fark edecek mi? Ne kadar

kötü söylediğimi? Dudağını ısırıyor. "Hmm. Şimdi ne olacak?"

Gaz maskesinin altından sırıtıyorum, boynunu gevşetiyorum ve tornavidayı göğsünden aşağı sürükleyerek derisini kazıyorum.

Malachi olarak sesimi hiç duymadı. Eldivenlerim takılıyken yüzümü, saç rengimi ya da dövmelerimi göremiyor. Bu versiyonumun gerçek benliğimle tek ortak noktası boyum.

Bir an ona baktım. Çok güzel. O kadar benim ki. "Sana bir avans vereceğim." Sesim kaba, ama bir şekilde bu kelimeleri kekelemeden veya her hecenin eklemlenmesini fazla düşünmeden söylemeyi başarıyorum. Başımı mısır tarlasına doğru eğiyorum. "Koş, küçük yabancı."

Koş. Yıllar önce bana bu kelimeyi söylediğini hatırlayıp hatırlamayacağını merak ediyorum. Ama bu onun için herhangi bir anıyı tetiklediyse bile belli etmiyor. Geri çekiliyorum, derin bir nefes alıp mısır tarlasında kaybolurken pantolonum kalınlaşan aletimle çadır kuruyor.

Beşe, ona, on beşe, yirmiye kadar sayıyorum ve peşinden gitmeden önce elimdeki tornavidayı çeviriyorum. Siktir, koşabiliyor.

Olivia'nın eskiden ponpon kız olduğunu ve uzun mesafe koşucularının dayanıklılığına sahip olduğunu unutmuşum.

Topukları tarlanın ortasında atılmış halde duruyor ve festivalden uzaklaştıkça onun küçük nefes alışlarını duyabiliyorum. Ürkütücü bir müzik çalıyor, bir canavarın gıdaklayan kahkahası ve bir şeye takılıp düşerken çıkardığı çığlığı duyuyorum.

Uzun mısır ekinlerinin arkasında duruyorum, elimdeki tornavidayı sıkarken nefes nefese kalıyorum. Kendini ayağa kaldırıyor, sağa sola dönüyor, hangi yönün daha iyi olacağını merak ediyor. Ormanlık alan uzak değil. Onu oraya sürükleyebilirim ama bu ortamı çok seviyorum. Korkmuş görünüyor ama aynı zamanda istekli, sanki onu yakalamamı istiyor.

Yabancı.

Yüzündeki saçları savurarak dönüyor ve müzikten daha da uzağa koşuyor; ben de dikkatli adımlar atarak, adımlarımı hızlandırana kadar daha da ileri gitmesine izin verirken sırıtıyorum. Botlarım düşen mısırların üzerinde ağırlaşıyor ve omzunun üzerinden bakıp beni fark ettiğini görüyorum ve sonra yüksek sesle çığlık atarken gözleri açılıyor.

Kahretsin, sikim sertleşti ve Olivia'nın daha hızlı gidebileceğini düşünmüyordum, ama yanılmışım. Bu şekilde giyinmiş olsa bile, onu yakalamak için hızımı artırmam gerekiyor.

Elim peçesinin arkasını yumruklayıp saçlarına dolanıyor ve onu yana fırlatıp kırılmış ekinlerin üzerinde yuvarlanmasına neden olurken çığlık atıyor. Anında, benden uzaklaşmak için elleri ve dizleri üzerinde sürünmeye başladı.

Bileğinden tutuyorum ve yüzüme tekme atarak neredeyse maskemi düşürüyor. Tekrar öne doğru sürünmeye çalışıyor ama ben sinirle inleyip ensesinden tutuyorum ve arkasına geçerken yüzünü toprağa bastırıyorum. Arkamdan bana tokat atıyor, ancak külotunu yırtıp cebime koyarken ve tornavidamı geri çekerken çabaları işe yaramıyor.

Keskin, yassı ucu uyluğunun iç kısmında gezdirip hassas derisinde ince bir yırtığa neden olacak kadar batırdığımda kaskatı kesiliyor. Küçük kan damlacıkları uyluğundan aşağı süzülüyor.

Kıpırdamıyor ama ucu diğer kalçasına götürdüğümde nefesinin kesildiğini duyabiliyorum.

Kıçı havadaydı ve eteği bahane ederek onu sırtına doğru ittim, onu bana teşhir ettim ve ağzımdan,

maskemin altından bir miktar tükürüğün arka deliğine damlamasına izin verdiğimde irkildi.

Tornavidayı kalçasından çekip vücuduna doğru eğildiğimde titriyor, beni geri itiyor. Ensesini bırakıp saçlarını kavrıyorum ve başını geriye yatırıyorum. "Aç," diyorum ve tornavidanın sapını dudaklarına bastırıyorum. Dudaklarını ayırıyor, sapı ağzına götürüyor ve dudaklarını düzleştiriyor. "Em."

Sikim ona doğru bastırdıkça hırkalarımı yırtmakla tehdit ediyor, ama serbest bırakmayı reddediyorum. Şu anda bu onunla ilgili ve onu ağlatacağım.

Onu hem zevk hem de acı içinde hıçkırıklara boğmak istiyorum. Korku ve dehşetle.

Burada kimse bizi göremez - ekinler benden daha uzun ve çalan müzik hafif. Tornavidanın sapını boğazının derinliklerine batırırken burun deliklerinden nefes alışını duyabiliyorum, güzel ağzından çekip kendimi kalçalarımın üzerine geri kaydırırken nefes nefese kalıyorum.

Amcığı sırılsıklam, uyarılmışlığıyla sırılsıklam, kıçı tükürüğümle büzüşmüş. Dudaklarımı yalıyorum, sapı kalçasından yukarı, kıçının üzerinden, sonra tekrar amına doğru sürüklerken dikkatli nefesler alıyorum. Açılışını, klitorisini kızdırıyorum, inlemesini ve daha fazlası için kendini geri itmesini sağlıyorum.

"Kai," diye inliyor. "Lütfen."

Kai. Malachi değil. Başka bir adamın adını inliyor.

Sonra yüzünü görüyorum, herkese ne kadar vahşi olduğumu, benden nasıl kurtulmak istediğini, benden nasıl korktuğunu anlatırken bana nasıl baktığını. Öfkem artıyor ve sapı onun yerine kıçına sokuyorum.

Çığlık atarak öne doğru hamle yapıyor ama sırtına kocaman bir avuç koyarak onu yerinde tutuyorum.

Kıçı tornavidayı kavrıyor ve açgözlü deliği tüm sapı yutana kadar daha fazla itiyorum.

Sonra bırakıyorum, orada sıkışmış metalin etrafında nabzının atışını izliyorum. "Diz çök," diye emrediyorum, sesim biraz sert.

Omzunun üzerinden bana bakarken ayağa kalkıyorum, gözleri kocaman ve vahşi, tornavida kıçından dışarı sarkıyor. Otururken yüzünü buruşturuyor, yanağından bir damla yaş süzülüyor ve kemerimi çözüp saçlarından tutarak onu önüme çekiyorum. "Diz çök."

"Siktir git," diye bağırıyor, dizlerinin üzerine çökerken inliyor. "Çıkarabilir miyim?" Suratına bir tokat atıyorum, çenesini kavrıyorum ve sikimi serbest bırakıyorum. "Hayır."

Daha fazla gözyaşı dökülüyor ve onları görünce başım zonkluyor. Her iki kafam da. Ama en çok dudaklarına bastıran başım. "Aç."

Bir an duraksadım. Ya piercinglerimi görür ve ben olduğumu anlarsa? Belki de göremeyeceği

kadar karanlıktır? Onları kesinlikle boğazında hissedecektir.

Şu anda verecek sikim kalmadı, belki sonra.

Ağzını açıyor ve ellerimi saçlarında yumruklamadan ve ağzına tamamen sokmadan önce alışması için ona bir saniye bile vermiyorum, horozumun etrafında nefes almasını sağlıyorum, boğazı çevresi etrafında daralıyor, horozumun alt tarafındaki piercingler kendilerini diliyle yeniden tanıştırıyor.

Kendimi derine doğru zorlarken boğazının sıcaklığı, ıslaklığı, saçlarını kavrayışımla kalçalarımı ileri doğru itmem, onu boğmam... Elleri kalçalarıma doğru uçuyor, itmeye çalışıyor ama durmuyorum ya da gevşemiyorum, daha sert, daha hızlı itiyorum, onu biraz geriye savuruyorum ve tornavidanın kıçına daha derin girmesini sağlıyorum.

Kalçalarımı sallarken taşaklarım karıncalanıyor, çenesini tokatlıyor, başım derin bir hırıltıyla geriye atılıyor. Sikimin etrafında yutkunuyor, emiyor, yalıyor ve ben bir an durup onun devralmasına bakıyorum.

Gözleri benim üzerimde, rimeli yanaklarına bulaşmış, siyah ruju sikime bulaşmış. Ağlıyor ama aynı zamanda kalçalarını sallıyor, kıçının tornavidayla dövülmesinin tadını çıkarıyor. Taşaklarım geriliyor ve kalınlığımın etrafında mırıldanırken gözlerimi kapatıp onu üzerimden itiyorum, sırt üstü yere düştüğünde çığlık atmasına neden oluyorum.

Üstüne çıktım, bacaklarını ayırdım ve sikimi zorla içine soktum. Tornavidanın ucu taşaklarımdan bir santim uzaktaydı ve ağzını kapatıp boğazını tutarken, gaz maskesinin içinde beni izleyebilmesi için eğilerek sonuna kadar soktum ve ondan acı dolu bir inilti çıkardım.

O kadar güzel, o kadar vahşi ki havasını kesen elimi tokatlıyor, tırnaklarını derime geçiriyor. Onu öldürmeye çalışıyormuşum gibi, canını acıtacak kadar sert, yıldızları görecek kadar hızlı bir şekilde sikimi içine soktuğumda kaskatı kesiliyor.

"Tam bir fahişe," diye inliyorum, gözlerini devirmeden önce bana dik dik bakarken kelimeler kırık ama etkili. "Al şunu. Al şunu."

Etrafımda kenetleniyor ve onu becermem sadece birkaç dakikamı alıyor, orgazmı ona çarparken her yerde geriliyor ve avucuma karşı çığlık atıyor.

Hemen takip ediyorum, onu dölümün her damlasıyla dolduruyorum, boğazını kavrayışımdan bilincinin gidip gelmesini izliyorum, gözleri boğucu baskıdan genişliyor, vücudu altımda gevşemeye başlıyor.

Bir yabancının onu becermesine izin verdi. Bu beni neden kızdırıyor?

Boynunu ve ağzını serbest bırakıyorum, ellerimi başının yanındaki düşmüş mahsullere

bastırıyorum, sadece yarı sert olmasına rağmen hala horozumu içeri ve dışarı kaydırıyorum.

Ona çok güzel olduğunu, sikimi çok iyi aldığını, benim için yaratıldığını söylemek istiyorum. Ama bu kelimeleri berbat etmeden nasıl düzgün bir şekilde oluşturacağımı bilmiyorum ve bu beni sadece kendime ve ona karşı öfkelendiriyor.

Bir şey söylemeye çalışıyor ama konuşamıyor. Şu anda onun sesini duymak istemiyorum.

Cebimden daha önce kloroformla ıslattığım bezi çıkarıyorum ve o benimle mücadele ederken ağzına tutuyorum.

Uyu, güzel kardeşim.

Sikim hâlâ içine gömülü, tamamen kendinden geçene kadar sığ itişler yapıyor.

Maskemi çıkarıp bir kenara fırlatıyorum, başımı sallayıp nefes alıyorum. Kahretsin, içerisi çok sıcak ve saçlarımdaki ter kaşındırmaya başladı.

Gömleğimi biraz yukarı çekip aramıza bakıyorum, sikimin hala santim santim girip çıkmasını izliyorum, ben çıkarken ikimizin de orgazmları amından sızıyor. Kalçasından toplayabildiğim kadarını topluyorum ve iki parmağımı onun sıcaklığına batırırken gözlerim bir iniltiyle kapanıyor. Tohumumu onun içinde tutmak, sağlıklı olamayacak kadar çok kez hayal ettiğim bir zorunluluk.

Onu hamile bırakmak istemiyorum - lanet olsun - ama döllerimle dolu olması fikri hoşuma gidiyor. Kalçalarından aşağı damlayacağını bilmek.

Tornavidayı kıçından çıkarıyorum, hareketsiz vücudu hiçbir hareket yapmıyor, bezle birlikte cebime geri sokuyorum ve iç çekiyorum.

Bacaklarında kan var. Tornavidayla onu kestim, ama derin yaralar değiller - eğilip yalayarak temizlediğim küçük kesikler. Bakırımsı kanının tadı dudaklarımı yalatıyor, daha fazla tatma ihtiyacı duyuyorum. Diğer kalçasını da sertçe ısırıp derisini yarıyorum ve oradaki kanın da tadını alınca gözlerim doluyor.

Sanırım Cadılar Bayramı ruhunu çok ciddiye alıyorum. Onun kanını içmeye devam edersem lanet bir vampire dönüşeceğim.

Amcığına bir öpücük kondurup dilimi deliğinden geçiriyorum ve ikimizin de tadına bakıyorum, sonra klitorisini biraz emiyorum ve ona iffetli bir öpücük veriyorum.

Onu motoruma bindirmek başıma bela olacak. Ayağa kalkıp etrafa bakıyorum ve yola yakın bir çit alanı gördüğümde bir plan yapıyorum.

Olivia'nın vücudunu dökülen ekinlerle kapladıktan sonra maskemi alıp yarısına kadar takıyorum, sonra onu mısır tarlasında bırakıp festivale geri dönüyorum, bisikletime doğru yürürken tezgahlardan birinden bir bira alıyorum. Sigara içerek birkaç dakika bekledikten sonra tarlanın kenarına doğru sürüyorum ve onu güvenli bir şekilde taşıyabileceğim kadar yakın bir yere park

ediyorum.

Mısırları bir kenara atıp baygın kız kardeşimi bisikletime taşıyorum, kaskımı takmak için yanıma almadığım için kendimi yumruklamak istiyorum. Onu önümde tutuyorum, birkaç hafta önce satın aldığım eski bir çiftlik evine doğru sürerken elim koltuğuma sürtünen açık amına dokunmak için aşağı kayıyor. Özellikle Olivia'nın elimde olduğu bu an için.

Şaşırtıcı bir şekilde düşmüyor ve karanlık, dar yola ulaştığımda, burada yaşayacağımız tüm eğlenceyi düşünerek gülümsüyorum. Onu kimin kaçırdığını anladığında içine salacağım korkuyu.

Öngörülebilir gelecek için küçük tutsağım. Sevgili Olivia'm.

İntikamımı almadan buradan gitmiyorsun, seni hain kaltak.

13

Malachi

W Biyolojik annesi ona böyle zor bir isim vermek zorunda mıydı?

Seçebileceği milyonlarca isim arasından dört heceli bir isim mi seçti? Dışarıda zorlanacak onca insanı hiç düşünmedi mi? Konuşma terapistine ihtiyaç duyanları ya da işaret dilini kullanmakla yetinenleri?

Annesi zaten ölmemiş olsaydı, ona Olivia dediği için onu öldürürdüm.

Harflere bakıyorum, parmağımla üzerlerinde geziniyorum. "O-liv-a," diyorum başımı sallayarak. "O-lay-ve-a."

Dişlerimi gıcırdatıyorum. Neden düzgün söyleyemiyorum ki? Adını nasıl söyleyeceğimi biliyorum ama harfleri seslendirmeye çalıştığımda ses tonum değişiyor ve her şeyi berbat ediyorum.

Ya kısaltırsam? Adımın Kai olduğunu sanıyor. Bu arada gerçek adım Malachi, Kai değil, ama o öyle sanıyor. Ya ona Liv dersem?

"Liv," diyorum yüzümü buruşturarak.

"Oli...via." Daha yakın.

Dik oturup göğsümü şişiriyorum ve hepsini tek bir kelime olarak söylemeye

çalışıyorum. "Ol-i-vara." Kendime güvenim azalıyor. Siktir git.

Kâğıdı buruşturup çöp kutusuna atıyorum ve bir sigara yakıp ciğerlerimi dumanlı zehirle doldururken telefonumun ekranından kız kardeşimi izliyorum. Bodrumun tavanına asılmış, her iki bileğinde zincirler, boğazında bir tasma, ayak bileklerinde bacaklarını birbirinden ayıran bir pranga var. Ağzına sokulmuş külotuyla küçük gotik gelin kostümünün içinde çok güzel görünüyor.

Ben yatak odamızın hazır olduğundan emin olurken o saatlerdir orada asılı duruyor. Hazır ve yatağı onunla paylaşmak için sabırsızlanıyorum.

Siyah bir kar maskesi takıyorum, duvardaki küçük, çatlak aynaya bakarken sakız çiğniyorum. Gözlerimi tanıyabilir, bu yüzden gaz maskesini kar maskesinin üstüne takıyorum, eldivenlerimi giyiyorum ve bir sandviç ve bir bardak suyla bodruma iniyorum.

Bodrumun kapısını açıp onu gördüğümde kalp atışlarım hızlanıyor, her ne kadar baygın olsa da, rimeli ve siyah ruju güzel yüzüne bulaşmış.

Tabağı yere bırakıp önünde duruyorum, çenesini geriye yatırıyorum ve külotunu ağzından çekiyorum. Nefes alıyor, gözleri dalgalanıyor ve ben ona gülümsüyorum -beni göremiyor- ve su bardağını dudaklarına götürüyorum.

Her damlayı yutuyor ve ben de eldivenli başparmağımı dudaklarında gezdirip boğazındaki yakaya kadar indiriyorum. Onu sikime ya da bileğime bağlayacaktım ama ona biraz özgür irade vermek, benimle yatak odamıza gelmek istemesini sağlamak istiyorum. Ama henüz değil. Henüz bunu hak

etmedi.

Gözleri düzgün bir şekilde açılıyor ve zincirlenmiş ve olduğu yerde sıkışmış olduğunu fark edince havayı içine çekiyor. "Ne oluyor lan?" diye mırıldanıyor. Bacaklarına, onları açık tutan ayırıcıya bakıyor. "Bırakın beni!"

Başımı sallıyorum ve sandviçi elime alıp ağzına götürüyorum. "Ye," diyorum. "Bu... güzel."

Boğazımı temizliyorum, kelimelerimi biraz beceriksizce kullandığım için kendime kızıyorum. Ağzını kapatıyor, ben de burnunu sıkıyorum ve sonunda hava almak için dudaklarını araladığında sandviçi içeri sokuyorum.

Yemek yemelisin, sevgili kardeşim, yoksa bu planlanandan daha erken bitecek. Benden sekiz yılını çaldığın için sana acı çektirirken sağlıklı, susuz ve iyi beslenmiş kalmalısın.

Yani, bunu ona söylemek istiyorum ama nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum.

Bunun yerine, o sandviçini çiğnerken, boştaki elimi amına götürüp parmaklarımı oradaki ıslaklıkta gezdiriyorum. Her zaman çok ıslak. Korku onu her zaman tahrik eder. Ve acı. Bacaklarının arasının ve arka deliğinin ağrıyor olması gerektiğini biliyorum ve muhtemelen ağzını ne kadar sert siktiğimden dolayı çenesi de ağrıyordur.

Bir parmağımı içine soktuğumda sandviçin etrafında inliyor.

Festivalden ayrılalı yaklaşık on saat oldu. Arkadaşlarına, motorcu arkadaşıyla eve gittiğini ve yakında ulaşacağını söyleyen mesajlar gönderdim bile. Ayrıca annemden gelen ve Xander'la ilk randevusunun detaylarını içeren bir e-posta gördüm.

Sevgili kız kardeşim yarın müstakbel kocasıyla buluşacaktı ama ne yazık ki onun yerine kardeşinin sikini yalayacak.

Bir parmak daha ekliyorum ve her yeri geriliyor. "Hmm," diye mırıldanıyorum, yemeğin geri kalanını ağzını tıkamak için zorla ağzına sokuyorum, sonra yavaşça korsesinin önünü açıyorum. Her klips göğüslerinin üstten dökülmesine neden oluyor ve yeterince çözdüğümde, zincirlerin içinde kıvranıyor, kalçalarını elime doğru sallamaya çalışıyor, ben de meme ucunu çimdikliyorum.

Çeviriyorum ve sandviçin etrafında çığlık atıyor, tükürüyor ve nefes nefese, "Lütfen. Lütfen."

Parmaklarımı ondan çekip küçük masaya doğru yürüyorum, tabağın yanındaki bıçağı kaldırıyorum ve ona dönerken elimde çeviriyorum. Yine ağlıyor, amı kalçalarını ıslatıyor ve ben maskemin altından sırıtıyorum, aletime kan hücum ediyor.

Arkasından yürüyorum ve o da beni izlemek, ne yaptığımı görmek için zincirlere karşı mücadele ediyor ama kapana kısılmış durumda. Korsesinin geri kalanını kesip bıçağın ucunu omurgasına bastırırken, onu ciddi şekilde incitmemek için çenemi sıkıyorum, ona kaldırabileceğinden daha fazla acı çektiriyorum.

Sadece eteğiyle titriyor, zavallı kumaş parçası ellerimle kolayca sökülüp bir kenara atılıyor.

Çıplak vücudu her zaman benim cennetim olmuştur. Ait olmadığım bir yer, kirletmemem ya da kesmememem gereken bir yer, ama onun etrafında dolanıp bıçağın keskin kenarını meme ucuna getirdiğimde, dikkatlice kesiyorum, karnından aşağı bir damla kan süzülürken her yerde sertleşmesine neden oluyorum. Aynı şeyi diğerine de yapıyorum ve o hem acı hem de zevkle inliyor.

Gözleri üzerime dikildi. "Maskeni çıkar."

Başımı sallıyorum, yine de içimi bir endişe şoku kaplıyor. Ben olduğumu öğrenirse ne yapar? Şu anda gizli kimliğimi bozamayacak kadar çok eğleniyorum. "Eğer çıkarırsan, aletini yalayacağım."

Kaşlarımı çatıyorum ve onun etrafında yürümeyi bırakıyorum. "Ne?"

Sesim daha derinden geliyor; daha önce kendimden hiç duymadığım bir uyarı tonu.

Kim olduğum hakkında hiçbir fikri yok ve maskemi çıkarmam karşılığında bana sakso çekmeyi teklif etti. Çenesini sıkıca kavrıyorum, bıçağı boğazına götürüyorum ve keskin kenarını nabzına bastırıyorum. Boğazını kesip açmak istiyorum, derin ve açık bir şekilde, kanının vücudundan aşağı aktığını görmek için. Ama aynı zamanda onu öpmek de istiyorum, lanet olsun.

"Benim bir kardeşim var" diyor, gözleri sulanarak. "Eğer bana zarar verirsen, o seni bulur."

"Öyle mi?" Şu anda içimden geçen heyecan beni mest ediyor. Az önce beni kendimle tehdit etti - onu kurtaracağımı düşünüyor.

Bakışlarım göğüslerinin arasında duran madalyona kayıyor ve onu boynundan çekip çıkardığımda nefesi kesiliyor. "Hayır!"

Açıyorum, gençliğimizin resmine bakıyorum ve yüzüne doğru itiyorum. "O mu?"

"Evet," diye ağlıyor. "Lütfen kırma. *Lütfen.*"

"Onu seviyor musun?" Telaffuzum sabit kalıyor.

"O benim kardeşim," diye yanıtlıyor alt dudağı titreyerek. "Tabii ki onu seviyorum."

Gülüyorum - gerçekten gülüyorum, daha önce hiç yapmadığım bir şekilde. Kahkahalarım genellikle sessizdir, gülümserken vücudumu sallarım, ama bu sefer yüksek sesle, başımı geriye atarak, yüzümde gerçek bir sırıtışla.

Bu lanet...

Sahip olduklarımızı yok ettikten sonra beni sevdiğini nasıl söyleyebilir?

Maskemi kavrayıp çıkarıyorum ve kar maskesini görünce yüzü düşüyor. "Bir anlaşma..." Durdum, ses tonum zaten berbattı. "Bu... bir anlaşma."

Gaz maskesini bir kenara atmamı izliyor ve ben de tüm zincirlerin bağlı olduğu duvara doğru yürüyüp bileklerindeki ve yakasındakileri gevşeterek dizlerinin üzerine çökmesini sağlıyorum, bacakları hala ayırıcıdan dolayı geniş bir şekilde ayrılmış durumda.

Saçları, eğer eldiven giymemiş olsaydım, tuttuğumda yumuşacık olurdu. Önünde dururken onu kavradım.

Bodrum aydınlık değil, yan taraftaki boktan bir lamba hafif bir parlaklık veriyor, bu yüzden piercinglerimi veya gözlerimi düzgün göremiyor. Sikimi serbest bırakıyorum, çenesini sıkıca kavrıyorum ve ağzına sokuyorum.

Bu sefer işi onun yapmasına izin verdim. Dizlerinin üzerinde ve zincirlenmiş, meme uçlarındaki kan kurumuş, amı sırılsıklam, ince parmaklarını sikimin tabanına doluyor ve alabildiği kadar çok santim alıyor. Küçük değilim ve kesinlikle ortalama boyutta değilim, bu yüzden uzunluğumu derinlemesine boğazlayabilmesi etkileyici.

Gözlerimi kapatıyorum ve onun sikimi emişinin, diğer elinin kalçamda, kavrayışının, boğazının kalınlığımın etrafında kasılmasının tadını çıkarıyorum. Boğuluyor, ama başının arkasını tutuyorum ve yaklaştığımı hissedene kadar onu orada tutuyorum.

Henüz bitirmek istemiyorum, bu yüzden geri çekilip sikimi kemerime sokuyorum ve yanağına hafif bir tokat atıyorum, bana bakarken kıkırdıyorum.

"Delinmişsin."

Ona bakıyorum, cevap verme lütfunda bulunmuyorum. İçten içe panikliyorum. Benim de normal bir piercingim yok. Birden fazla var, aletimin alt tarafında merdiven gibi beş çubuk ve ucunda bir çember. Hapisten çıktığımda kulaklarımı biraz gerdirdim, boynumda ve ellerimde dövmeler var ama on dokuz yaşımdan beri bu değişiklikler dışında hiçbir şeyim farklı değil.

Ağzını siliyor. "Madalyonumu geri ver."

Bana sekiz yılımı geri verin, demek istiyorum ama onu görmezden geliyorum.

Titrek bacakları üzerinde durmaya çalışıyor ve başaramıyor, ben de zinciri tekrar yerine çekerek ona yardım ediyorum, böylece ayakları tamamen yerden kesiliyor. Dudaklarımı ıslatıp bir sigara alıyorum, tavandan sarkmasını izliyorum, tasma onu boğuyor ama öldürmeye yetmiyor. Ben sigarayı yakıp içine çekerken ve dumanı amına doğru üflerken o nefes nefese kalıyor.

Sıkışıyor ve sigaramı onun tümseğine, klitorisinin hemen üstüne getirip yanan ucunu tenine bastırırken kendi kendime sırıtıyorum. Sadece bir saniyeliğine, ama bu onun boğuk bir çığlık atmasına yetiyor - sonra dilimi parlayan yarığından yukarı sürükleyip az önce yaktığım bölgeyi emerken inliyor.

O... tahrik oldu. Daha da tahrik olmuş. Yani o da mı bu tür acılardan hoşlanıyor?

Göğüslerine kadar teninde küçük bir yanık izi bırakıyorum ve hemen altlarına baş harflerimi damgalıyorum ve sigaram bitene kadar her bir izi öpüp yalıyorum. Göğüslerini avuçluyorum, meme uçlarını ısırıyorum ve derisini parçalıyorum ve orgazm onu vururken tüm vücudu titriyor. Kalçaları gergin ve ben orgazmını doruk noktasına çıkarmak için iki parmağımı derine sokarken amının ince havayla kenetlenmesini, vücudunun zincirlerle sarsılmasını izliyorum.

Hemen sonra bayıldı ama ben devam ettim. Klitorisini yalıyorum, üçüncü bir parmak ekliyorum, kıçına masaj yaparken onlarla içine giriyorum.

Sonra parmaklarımı çekip arkasına geçerek diz çöküyorum, ellerimle kıçının yanaklarını ayırıyorum ve büzülmüş deliğini yağlamak için dölünün ıslaklığını kullanıyorum. Sanki konuşmak istiyormuş gibi bana bakıyor, ben de dilimi içine gömerek onu susturuyorum.

Çığlık atarak uyanıyor ve ben onu son bir orgazmdan daha kurtarırken kendi kendime sırıtıyorum.

Bu çok eğlenceli olacak, Olivia.

Sandalyemde oturmuş onun uyanmasını bekliyorum. Üç saat oldu ve sıkıldım.

Ayağa kalkıp başka bir zincir alıyorum ve arkasındaki tavana asıyorum, bacaklarının arasından çekip makara olarak kullanmak üzere kurduğum bir çemberden geçiriyorum. İç çekip bir dakika onu izledikten sonra zinciri çekip bacaklarının arasından geçiriyorum ve ayaklarını yerden kesiyorum.

Çıkardığı çığlık beni kıkırdatıyor.

Klitorisi iki zincir halkası arasında sıkışmış ve bir kan lekesi görüyorum. Ona çok yakışmış, kırmızı kesinlikle onun rengi.

O noktayı yalıyorum ve o irkiliyor. "Seni lanet psikopat!" İyi mücadele, küçük kardeşim. Pes etme.

Yüzüme diz çökmeye çalışıyor ama zincirler onu durduruyor. Bacaklarının arasındaki zinciri daha yukarı çekiyorum ve zaten ne kadar sırılsıklam olduğunu görmeme rağmen ciyaklıyor.

O tam bir mazoşist ve ben bunu seviyorum, çünkü sadist bir piç olduğumu düşünüyorum.

Dilimi kaburgalarından yukarı sürükleyip meme ucunda durduğumda Olivia bir iniltiyi bastırıyor. Ucunu emiyorum, her iki meme ucunun da taş gibi sertleştiğini görmek beni mutlu ediyor. "Acıyı

seviyorsun," diyorum mükemmel bir şekilde ve

sırtımı sıvazlamak için. "Acıyı seviyorum."

"Her neyse, göt herif," diye tersliyor, bağlarını çekiştiriyor. "Kiminle uğraştığın hakkında hiçbir fikrin yok. Nerede olduğumu öğrendiğinde, çünkü öğrenecek, senin için gelecek."

Sırıtıyorum ve yanağına dokunuyorum. Aptal kadın. Hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim aptal, güzel, akıllı kadın.

Parmak uçlarında, dalgınca kalçalarını ileri doğru hareket ettiriyor, böylece zincir amına sürtünüyor ve ben tekrar sandalyeme oturup bir sigara yakarak izliyorum. "Devam et," diyorum, bel kemerimin altından uzanıp sikimi avuçluyorum, o kendini zincire sürterken okşuyorum.

Kıçına da sürtünüyor ve teslim olurken gözleri dönüyor. Çok edepsiz ve seksi, hakkını vermeliyim. Ayrıca arka deliğini de sikmek istiyorum.

Ayağa kalkıp etrafından dolaşıyorum - kendini boşaltmaya fazla kaptırmış görünüyor, sadece arkasına geçtiğimde kalça hareketlerini durduruyor, aralarındaki zinciri izleyebilmem için kıç yanaklarını ayırıyor.

Öne uzanıp zinciri gevşetiyorum, parmağımı kıçının arasındaki halkalardan geçirip kıç yanaklarından birinin üzerinde gezdiriyorum. Hâlâ amcığına dayanıyor ama şimdi kıçına erişebiliyorum.

Tükürüyorum, tükürük sırtından deliğine doğru yuvarlanıyor, sonra başımı sallıyorum ve masaya geri dönüyorum. Bıçağımı aldım, kolumu biraz dövmeli derimi gösterecek kadar sıyırdım ve o nefes nefese kalırken etimi kestim.

Yine arkasında, kanımın sırtından aşağı süzülmesine izin verdim, avucumla her tarafına yaydım ve kıçının yarığına sızmasını izledim.

Sikim zonkluyor ve onu çekip çıkarıyorum, kıçıyla hizalamadan önce kanlı bir yumrukla birkaç kez okşuyorum.

Zincirlere karşı yine mücadele ediyor ama ben sikimin başını arka deliğine sokarken onun çığlıklarını, inlemelerini ya da başka bir şeyini duymuyorum. Yavaş yavaş beni kavrıyor ve lanet olsun, çok sıkı. Amından daha sıkı. Bunu daha önce hiç yapmamıştım, hiç göt sikmemiştim ve Olivia'nın amına girmek gibi olacağını düşünmüştüm.

Büyük bir yanılgı içindeyim. Bu şimdiye kadar hissettiğim en iyi şey. Kıçının tünelinin ne kadar dar olduğu için acıyor, içeri itmeyi başardığım her inç etrafında sıkılıyor. Ağlıyor, bana yalvarıyor, ne için, bilmiyorum. Ben daha çok deliğine sokmanın ne kadar muhteşem göründüğüne odaklanmıştım.

Bileğimden hâlâ kan damlıyor ve sırtını kanla kapladıktan sonra yakasını açıp boğazını sıkıyorum,

zincirler amına sürtünürken onu beceriyorum.

Elimde titriyor, kanım göğsünü kirletirken gözyaşları elime doğru kayıyor. Lanet olsun, doğru düzgün göremiyorum ve inlemelerim derin, gürültülü ve boğuk. Sanırım sonsuza kadar onun kıçında kalmam gerekebilir.

Artık resmileşti. Ben, Malachi Vize, artık bir kız erkeği olacağıma yemin ediyorum. Sonsuza kadar ve her zaman, ihtiyaçlarımı kız kardeşimin dar arka deliğine sikimi gömerek gidereceğim.

Orgazm oluyor ve bunu kızında hissedebiliyorum. Daha da sıkılaşıyor, o kadar ki aletimin sıkışmasından ya da ikiye ayrılmasından korkuyorum, ama sorun değil. Burada seve seve ölürüm.

Bunu görüyor musun, baba? Yine kız kardeşimin içine gömüldüm ve beni durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yok.

Kızını döllerimle doldururken gözlerim başımın arkasına yuvarlanıyor. O hıçkıra hıçkıra ağlayıp durmam için yalvarırken, ben orada tutuyorum -derin, zonklayarak, vücudumdaki her bir döl dizisini titreştirerek-.

Öne eğilip zinciri çıkarıyorum ve sikimi götünden çıkardığımda daha da çok ağlıyor. Yaptığım işe gülümsüyorum. Kan. Döl. Gözyaşları. İşim bitmek üzere ve işim bittiğinde Olivia sonsuza dek bana bağlı kalacağına yemin edecek.

14

Malachi

Mom beni kızdırmaya çalışıyor.

Önce Olivia'nın Xander'la yemek yemesini ayarladı. Şimdi de iki hafta sonrasına lanet bir düğün tarihi ayarlamak için e-posta gönderiyor.

Belki de onu öldürmeliyim. Gelinin annesi trajik bir şekilde parçalanıp bir kurt sürüsüne yem olsaydı düğün yine de devam eder miydi?

Ailemi tanıyorum, muhtemelen.

Tarantulam elimin üzerinde geziniyor ve kokumu keşfetmesini izliyorum. O yeni. Onu birkaç gün önce aldım ve sanırım tıpkı eski evcil hayvanım Spikey'e benziyor - ben tutuklandığımda annem onu yok etmişti.

Örümceğimi öldürdüler, şerefsizler.

Bunun için de hâlâ intikam almak istiyorum çünkü Olivia onları durdurmaya çalışmadı bile - günlüğüne bakılırsa, beni savunmak için pek bir şey yapmamış, sadece kendini savunmuş. Dürüst olmak gerekirse, o lanet kitapta okuduğum her şey beni kızdırdı. Benden, ona ne kadar kötü davrandığımdan çokça bahsediyor ama yine de bundan hoşlanıyordu. Benim manipülatif bir pislik ve zorba olmam hoşuna gidiyordu.

O zaman neden bana karşı tanıklık ettin, tatlı Olivia?

Neden tüm o insanlara babama yaptıklarımı anlatıp sonra da telefonumu ağlayıp özür dilediğin sesli mesajlarla doldurdun; neden serbest bırakıldığımda beni aradın?

Beni özlediğin halde neden benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun?

Ben ikiyüzlüyüm. Olivia'yla ilgili her türlü sıcak düşünceye içten içe zarar veriyordum ama içten içe ben de onu çok özlüyordum. Ondan ayrı kalmak, yüzme bilmediğin halde denize atılmak gibiydi. Boğuluyordum, Olivia'mı tekrar görene kadar boğuluyordum.

Şu anda üzerinde örümcek ağları var. Evcil hayvanım bodrumdan kaçmaya karar verene kadar vücudunun her yerinde sürüngü ve beni o pisliği kovalamaya zorladı.

"Ol-ivi-a," diye mırıldanıyorum kendi kendime. Daha hızlı fısıldamaya çalışıyorum ama beceremiyorum. İç çekip yeni mesaj var mı diye telefonunu kontrol ediyorum ama sosyal medyası bile ölü. *Heyecanlı hayatın nereye gitti, kardeşim?*

Zincirler takırdıyor ve bakışlarımı kaldırdığımda onun uyandığını görüyorum. "Ah," diye başlıyorum. "Güzel. Uyanmışsın." "Uyandın" demek istemiştim ama sanırım hâlâ öğreniyorum.

Örümceğim avucumun etrafında koşuştururken ayağa kalkıp ona doğru yürüyorum. Hâlâ bir bebek, tüylü, ama gözlerini açışından anlıyorum ki, bir, saçında ve vücudunda ağlar olduğunun

farkında değil, iki, sekiz bacaklı her şeyden hâlâ korkuyor.

Zavallı küçük adam. Sadece anlaşılmak istiyor, tıpkı benim gibi. *Değil mi, dostum?*

"O şeyle bana yaklaşmaya cüret etme!"

Gülümsüyorum, hâlâ kar maskemin içindeyim. Dün boyunca götünü siktim ve o sızarken ben yatağımızda uyudum ve duş aldım. Onu süngerle yıkamaya çalıştım ama tahrik oldu ve sonunda yine götünü siktim.

Hatta amına ilgi göstermem için bana yalvardı ama ben onu reddettim.

Ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. O çok güzel, çocukluğumuzdan beri öyleydi. Sanırım onunla havaalanında tanıştığımdan beri benim için ne kadar önemli olduğunu biliyordum ve işaret dilini öğrendiğinde ve benim için piyanoda "Mutlu Yıllar" çalmayı öğrendiğinde, onun için de önemli olduğumu düşündüm. Yıllar geçti ama ondan uzak kalmaya asla dayanamadım. Her zaman onu öpmek, onunla gülmek, yatağına uzanıp uyumasını izlemek, o lanet saçlarını uyuşturucu gibi koklamak istedim.

Ben teknik olarak onun kardeşiydim. Sanırım hâlâ öyle sayılıyorum. Her ne kadar onun için özel olmak, onunla birlikte olmak istesem de, asla onun kardeşi olmak istemedim. Onun ilk öpücüğü, ilk aşkı, mezuniyet balosundaki ilk dansı olmak istedim. İstediğim zaman elini tutmak ve onu öpmek istedim. Onun için asla yeterince normal olamadım, sesi olmayan bir ucube.

Ailemiz benden nefret ederdi, ben asla evlat edinmemeleri gereken bir çocuktum. O bir melekti - her şeye rağmen benim için hala öyle - ve ben bir hataydım.

Ailem zaten kız kardeşime olan saplantım konusunda endişeliydi, ancak on beş yaşındayken bir masa oyunu sırasında onu öptüm ve malikanenin diğer tarafına taşındım, bu yüzden çatı çıkıntısından yürüyerek birbirimizin odasına gizlice girmek istediğimiz her seferinde hayatlarımızı riske atmak zorunda kaldık.

On dokuz yaşımdayken Olivia'ya karşı hissettiklerimin yanlış olduğunu biliyordum. Nasıl tedavi edeceğimi bilmediğim bir hastalık gibiydi. Olivia Vize benim kız kardeşimdi ve onu becermek, nefes alamayana kadar öpmek, canını yakmak ve onun da bundan hoşlanması gibi fantezilerim vardı.

Ona o kadar tehlikeli bir şekilde takıntılıydım ki, onu uykusunda becermeyi planladım, ama bunun yerine onu kıskandırmaya çalışmak için bir randevuya çıkmaya karar verdim.

Bu benim ilk hatamdı - herkes benim hakkımda yalanlar uydurdu. Ben ezik ve tuhaf biriydim, ama tüm kızlar sikimi yalamak istiyor ya da isimlerini inletip inletmeyeceğimi görmek için beni sikmeye çalışıyorlardı. Anna'ya hiç yaklaşmadım. Onu öpmedim ve kesinlikle sikmedim. Olivia benim ilkimdi. Birlikte olduğum tek kişiydi.

Olivia'ya anlatmaya çalıştım ama imza atarken ellerimi tutmaya devam etti ve bırakın o kelimeleri, onun adını bile söyleyemedim. Bana tokat attı, bağırdı, sonra aşırı duyusal yüklenme yaşadım ve kendimi kaybettim.

Ve sanırım kırmızıyı gördüm ve her şeyi mahvettim.

Şimdi, kız kardeşim zincirleriyle benden uzaklaşabildiği kadar uzaklaşıyor, ben avucumu göğüslerinin üzerinde sürüklerken, ürpertici sürüngen örümceğim elimin üstüne yerleşti. Çok titriyor ve küçük iniltileri sikimi sertleştiriyor. Pantolonumun içinde düzeltiyorum, bel kemerime sokuyorum ve o aşağı bakıyor.

"Bekle..." Tereddüt ediyor ve gözlerindeki bakış bana bunun onun için bir korku olduğunu söylüyor.

İyi ki bu onunla ilgili değil, bu benim için. Benden çaldığı yıllar için.

Ona bakarken her zaman yaptığım gibi başımı eğiyorum ve avucumu ağla kaplı göğsünün üzerinde gezdiriyorum.

Örümceğin yüzüne sürünmesine izin verdiğimde her tarafı dondu.

Başımı daha da eğip gözlerinden birinin üzerinde gezinmesini izlerken nefes aldığını bile sanmıyorum. "Beau-ti-ful."

"Lütfen çıkar şunu. Lütfen, Kai. Lütfen. Her şeyi yaparım."

Dudağımı dişlerimin arasına alıp arkasından yürüyorum. "Yolunu seviyorum-" Duruyorum, sözcüklerin gelmesini sağlamak için cesaretimi topluyorum, bana biraz zaman kazandırmak için dişlerimi boynuna batırıyorum. İnliyor ve zincirleri çekiştiriyor. "Çığlık atıyorsun," diye bitiriyorum, köprücük kemiklerinden ensesine doğru bir iz yalıyorum ve boynunun diğer tarafını ısırıyorum.

Saçlarını diğer omzuna doğru çekiyorum, sikimi serbest bırakmak için pantolonumu indiriyorum ve girişine bastırıyorum. "Daha yüksek sesle çığlık at," diye ekliyorum sikimi arkadan amına sokarken ve ciğerleri en tahrik edici sesi çıkarıyor, başı geriye atılıyor.

Evcil hayvanım yüzünün yan tarafında geziniyor ve ifadesindeki korkuyu görebiliyorum - bu beni kıkırdatıyor.

"Ufacık tefecik örümcek," diye fısıldıyorum kulağına, amına girip çıkarken. "Su borusuna tırmandı."

Ses tonum şaşırtıcı derecede iyi. Belki de vücudumu onunkine bastırdığım için dikkatim dağılmıştı ya da ben itmeye devam ederken amının sikimi kavraması, hem korku hem de zevkle soluk soluğa kalması.

"Yağmur yağdı," diyorum yavaşça, dudağımı ısırıyorum ve onun derinliklerine indikçe inliyorum. "Ve örümceği yıkadı... dışarı çıkardı."

"Aman Tanrım," diye inliyor, zincirleri çektikçe takırdıyor, tam o sırada küçük tüylü arkadaşım saçlarına tırmanıyor.

"Güneş çıktı," diye fısıldıyorum, elimi önünden aşağı indirip meme ucunu bükerken klitorisini çimdikliyorum. "Ve kurudu... tüm yağmur."

Örümceğimin boynuma tırmandığını hissediyorum, kızımı daha güçlü bir şekilde becerirken oraya yerleşiyor, şarkı sözlerinin geri kalanını dişlerimi sıkarak söylemeye zorlarken omurgamdan taşaklarıma doğru bir ürperti yayılıyor. "Minnacık... minnacık... örümcek..."

Sikimin etrafında patlıyor, iç duvarları kalınlığımı sıkıyor ve klitorisini daha sert sıkıştırıyorum, daha derine itiyorum ve orgazmı boyunca çığlık atmasını sağlıyorum.

Taşaklarım her zamankinden daha fazla sıkılaşıyor ve ben hâlâ onun içindeyim, horozum kendi salınımımın her seğirmesiyle sperm dizilerini titreştiriyor.

Görüşüm bulanıklaşıyor ve nefesimi toplarken neredeyse ona doğru yığılıyorum.

Tekrar gevşiyor ve ben iç çekip çekiliyorum, alnımı sırtına bastırarak ondan sızan yapışkan maddeyi yanaklarına yayıyorum ve bir tanesine iz bırakacak kadar sert vuruyorum.

Kar maskemin örtmediği ensemdeki gıdıklanma, tarantulama dikkatlice uzanmama neden oluyor.

Onu avucumun içinde tutuyorum ve biraz başım döndüğünden destek için üstümdeki zinciri tutarken kıkırdıyorum. "Yukarı tırmandım... yine musluğa."

Ben kız kardeşimin etrafında dönerken o koluma tırmanıyor.

Saçını koklamaya gidiyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Buraya geldiğimizde olduğu gibi çilek gibi kokmuyor. Yanıklara da biraz daha krem sürülse iyi olacak gibi. Bilekleri de zincirler yüzünden kıpkırmızı ve çiğ.

Onu çok mu uzun süre zincirledim?

Altını ıslattığında onu temizlemekten, yemeğe ihtiyacı olduğunda onu beslemekten çok mutlu oldum, ama sanırım kızımın iyi bir fırçaya ihtiyacı var. Kurumuş kan, ağlar, döl, sigara yanıkları ve ısırık izleriyle kaplı.

Güzel.

Belki de yeterince içmiştir.

Öyle olduğunu biliyorum. Onunla yatmak, onu kucaklamak istiyorum, bu sırada bana vursa bile.

Bileklerini çözdüm ve onu kollarımla yakaladım. Onu bodrumdan dışarı taşırken örümceğim omzuma oturuyor. Örümcek göğsüme yaslanıp horlarken onun da bizimle yatak odasına gelmesine izin veriyorum, omzuma atabilmek için onu daha yükseğe kaldırıyorum ve sonra hayvanımı tankına yerleştiriyorum.

Olivia'yı banyoya götürüp küveti doldururken onu yere oturtuyorum, sırtı bana dönük ve saçlarını tarıyorum. Uykusunda inliyor, kalçalarını birbirine sürtüyor, ben de elimi indirip amını avuçluyorum ve anında açgözlü küçük yabancı avucuma doğru itiyor.

"Hayır," diyorum, elimden alıyorum. "Henüz değil."

Onu küvete kaldırıyorum, evinde onu uyuşturduğumda yaptığım gibi arkasından tırmanmıyorum. Vücudundaki tüm kanı bir süngerle yıkıyorum, sonra her zamanki şampuan markasını alıp saçlarını onunla köpürtüyorum. Suyun altında kaymaya devam ediyor ve bu beni çok rahatsız ediyor.

Onu yerinde tutarak, bir elimle kıyafetlerimi, hatta kar maskemi bile çıkarıyorum ve saçlarını yıkarken onu sabit tutmak için arkasına tırmanıyorum. Bana ne kadar mükemmel oturduğunu görerek memnuniyetle iç çekiyor, göğüslerini avuçluyor ve meme uçlarını cımbızlayarak usulca ağlamasını sağlıyorum.

Onu kurulayıp, dişlerini fırçalayıp öptükten sonra yatağına yatırdığımda hâlâ baygındı. Üzerime yeni kıyafetler giyiyorum - dövmelerimi gizlemek için kapüşonlu sweatshirt ve kar maskesini tekrar takıyorum ve o uyurken bir sigarayla şifonyerin üzerine oturuyorum.

Çıplak. Teşhir edilmiş. Ağzımla damgalanmış, baş harflerim ona kazınmış ve bıçağımın küçük kesikleri. Mükemmel görünüyor. Benim gibi görünüyor.

Sigarayı söndürüp onun yanına yatıyorum, kendimi yorgun hissediyorum ama uyuyamıyorum - benden önce uyanacak ve kaçmaya çalışacak.

Beni terk edemez. Bir daha olmaz.

Kız kardeşimi kendime doğru çekiyorum - mükemmel küçük kaşık, yapboz parçam - kollarımı ona doluyorum ve kulağının arkasındaki noktayı öpüyorum. Yumuşak, iffetli öpücükler. Bana doğru iç çekiyor, kalçalarını döndürüyor ve ben de arkama yaslanıp kıçının sertleşen sikime sürtünmesini izliyorum.

Yatağımda uyuduğumu sanıp kıçını sikime sürttüğü o ilk sefer aklıma geldi. O noktada sınırı zorlamaya çok yaklaşmıştım ama bakireydim ve ukala bir otuzbirci olsam da olmasam da Olivia beni geriyordu.

Hâlâ da öyle.

Olivia'yı sırt üstü yatırıp bacaklarının arasına yerleşiyorum, boxer'ımı kıçımdan aşağı çekiyorum, böylece aletim serbest kalıyor. Tabanını yumrukladım, bir kez okşadım, sonra klitorisine dokundum, onu gerginleştirdim ve bacaklarını benim için daha geniş açtım.

Delikli başımı onun kaygan kıvrımlarına doğru kaydırıyorum ve açıklığından geçiriyorum; içime doğru yuvarlanıyor, amı başımın etrafını sarıyor ve beni seğirtiyor.

Bir elimle başının yanındaki yastığı yumruklayıp diğer elimle boğazını kavrıyorum ve sıkarken gözleri fal taşı gibi açılıyor - tam da içine sert bir yumruk atarken.

İyi kız, Olivia. Seni böyle götürürken uyanık ol.

Onu uyanıkken hiç misyoner yapmadım ve onu becerirken gözlerimin içine bakmasını istiyorum.

Genişleyen bakışları iki gözüm arasında gidip geliyor ve kalçalarımı ona doğru sallarken yüzümü boynuna gömüyorum, o kadar sert çarpıyorum ki yatak başlığı duvara çarpıyor. İçime çekiyorum, saçlarını kokluyorum.

tazeliği ve kalınlaştıkça sikimin karıncalanması.

"Malachi?"

15

Malachi

I Duraklıyorum, ciğerlerim duruyor, hareketsiz kaldığımda kalbim yeniden atmaya başlıyor, sanki adımı söylediğini hayal etmişim gibi. Söyledi mi? Yoksa yine kafamın içinde onun sesi mi?

Hapisteyken onunla hep konuşurdum ama asla gerçek konuşmalar yapmazdım. Lanet olası aklımı kaybediyordum ve kendimi

Bazı geceler yanımda yattığını düşünürdüm.

"Malachi," diyor tekrar ve ben onun içinde nabız atıyorum, kolumu düz bir şekilde iterek ondan kurtuluyorum.

Ama bacaklarını belime dolayarak beni tuzağa düşürüyor, gözlerime tekrar kararsızca bakarken dudakları aralanıyor. Titrek elini kaldırıyor ve kar maskesini çenemden, ağzımdan, burnumdan geçirip sonra tamamen çıkarırken geri çekilmiyorum.

Uzun ve gözlerimin üzerine düşen siyah saçlarım dikkatini çekiyor. Elini saçlarımın arasından geçiriyor, bacakları hâlâ kalçalarıma sıkıca sarılıyken gözünün kenarından bir damla yaş süzülüyor.

Bakışları parmaklarını takip ederek saçlarımdan kaşlarıma, yüzümün yanından çene çizgime iniyor ve kirli sakallarımın üzerinden geçerek dudaklarıma ulaşıyor.

Büyülenmiş.

Sanki beni sekiz yıldır görmemiş gibi.

Yani, yapmadı, ama bana bağırıp onu bırakmamı ya da bana vurmasını, yaptıklarım için bana küfretmesini beklerdim - bunu yapmamasını... beklerdim. Yüz hatlarımı takip ediyor.

Ona izin veriyorum. Hayatımın neredeyse on yılını mahvettiği için ona bedel ödetmek yerine, bana bu kadar özgürce dokunmasına izin veriyorum ve bu hoşuma gidiyor.

Sıcacık oldum ve hoşuma gitti.

Parmak uçları yumuşak. Kilit altındayken dokunmaktan o kadar mahrum kaldım ki, avucu yanağımı kavradığında ona doğru bastırıyorum.

"Konuşabilirsin," diyor alt dudağı titreyerek. "Konuşabilirsin... Konuşabilirsin, Malachi."

Ona bakıyorum, dudaklarım kıpırdıyor ama ses çıkmıyor. Başımı sallıyorum, sonra başını kaldırıp beni öptüğünde her yerim donuyor. Dudakları o kadar pürüzsüz ve bağımlılık yapıcı ki öpücüğün içinde gevşeyip dudaklarımı ayırıyorum ve dilinin benimkine doğru kaymasına izin veriyorum. Onun tadı, onun lanet öpücüğü... Buna bu kadar ihtiyacım olduğunu bilmiyordum.

Kalçalarını yukarı doğru sallıyor ve ben de yavaş bir hamleyle onun hareketlerini karşılıyorum, ikimiz de birbirimizin ağzının içine nefes nefese giriyoruz. Saçlarımdan bir tutam tutuyor ve ben yavaşça içine girip çıkarken öpücüğü derinleştirmek için başımı eğiyor.

Sırılsıklam olmuş, sikimi kavrıyor ama ben daha çok beni öpüşüne, inleyişine ve saçlarımı

yumruklayışına, beni üzerinden itip üstüme çıkarken bunu kontrol edişine odaklanmış durumdayım.

Olivia kalçalarıma binmiş bir melek gibi görünüyor, dizlerini kaldırıp sikimin üzerinde geziniyor, sonra kendini indiriyor, böylece onu tekrar dolduruyorum. Elleri göğsümde, sikimin üzerinde zıplarken oradaki kalın kasları kazıyor. Kalçalarını tutuyorum, amcığının içine giriyorum, boğazımdan derin bir hırıltı çıkarken dişlerimi gıcırdatıyorum.

Üstümde haykırıyor, amı beni bir yumruk gibi kavrıyor, kalınlığıma çarpıyor, iç duvarları orgazmı boyunca beni kavrarken tırnaklarını göğsümden aşağı kazıyor. Titriyor ama hâlâ sikimin üzerinde zıplıyor, düşerken ve öğütürken kontrolü ele alıyor.

"İnlemeni tekrar duymak istiyorum," diyor, boğazımı kavramak için eğiliyor, kalçalarını üzerime daha hızlı indiriyor ve gözlerimin başımın arkasına yuvarlanmasına neden oluyor. "Bırak küçük kız kardeşin sesini duysun. Sen benim için inlerken boğazındaki titreşimleri hissetmek istiyorum Malachi."

Güçlü sözleri, oksijenimi kesme şekli ve sikime ne kadar sert vurduğu taşaklarımı sıkılaştırıyor. Kısa süre önce boşaldım, neler oluyor?

Bir inilti daha çıkarıp omzunu tutarken başım dönüyor ve her damla spermi içine akıtırken onu sabit tutuyorum.

Üstüme yığılıyor ve ben onu kollarımın arasında tutuyorum, kalbim göğsümde çarpıyor, aramızda terliyor, ciğerlerime hava çekmek için nefes nefese kalıyorum.

Yaklaşık on dakika sonra oturdu ve bana baktı. "Tanrım, Malachi. Ne halt ediyorsun sen?"

Bana birçok şey soruyor olabilir. Neden ben baygınken beni siktin? Neden kıçıma tornavida soktun?

Zincirler mi? Örümcek mi? Kesikler, ısırıklar ve yanık izleri?

Bir sürü soru soruyorum ve tek yapabildiğim onun üstümde, bana adımla seslenişini, kendi isteğiyle sikimin üzerine oturuşunu ve tüm güzelliğiyle bana bakışını izlemek.

Ama sonra gerçekliğimizi ve yıllar önce ona ne yaptığımı düşündüğünü hatırlıyorum.

"Anna... yalan söyledi," diye zorluyorum, o kaltağı ve serbest kalır kalmaz aptalca boynunu kırmadığımı düşündüğümde öfkenin şimdiden geldiğini hissediyorum.

"Yalan mı söyledi?" Olivia kaşlarını çatarak sorar.

Başımı sallıyorum, parmağımı saçının bir tutamının etrafında döndürüyorum. "Sen w-w-w..." Durdum, başımı sıkıntıyla salladım. Kimliğim gizliyken konuşmak çok daha kolaydı.

"Acele etme," diyor bana gülümseyerek, saçlarından çektiğim elimi tutuyor ve parmaklarımızı birleştiriyor. "Bütün gün senin sesini dinleyebilirim. Sadece... nefes al. Dinliyorum. Yavaş ol."

"Sen benim ilkimdin. Söz veriyorum. Benim... ilkim ve... tekim."

En azından benim konuşma şeklime gülmüyor. Sabırlı davranıyor.

"Hepsinin yalan olduğunu hissediyordum. Arkadaşlarım hakkımızdaki iddialardan sonra bana biraz garip davrandılar ve ailelerimiz bana hiç yakınlaşmadığımızı inkar ettirdiler. Babama yaptıkların için senden nefret ediyordum ama seni özlüyordum. Hatta başından beri sen olduğunu hissediyordum ama beni cezalandırmanı istedim. Ben tanıklık etmeseydim hapse atılmayacaktın."

Sonra kaşlarını çattı ve göğsüme bir tokat attı. "Üzerime lanet bir örümcek koydun, pislik!" Kaşlarını kaldırarak vücudunu ve yanmış baş harflerini işaret ediyor. "Gerçekten mi? Neden bu kadar uzun sürdü? Aylar önce serbest bırakılmıştın."

Sırıtıyorum ve ellerimi kaldırıyorum, işaret ediyorum, *kendimi göstermek için doğru zamanı bekliyordum.* Bileklerimi tutuyor ve başını sallıyor. "Hayır. Sesini kullan. Konuş benimle." "Ben..." Duruyorum, gergin bir şekilde dudaklarımı yalıyorum. "Bu konuda iyi değilim."

"Canavarın vücudumun her yerinde gezinirken kulağıma bir tekerleme fısıldarken gayet iyiydin."

"Geldin," diyorum omuz silkerek. "Sen... hoşlandın."

Kocaman sırıtıyor. "Çok derin."

"Evet." Ellerimi tekrar kaldırıyorum. "Şunu imzalamama izin ver." Başını sallıyor ve ellerime bakıyor.

Babamı dövdüğüm için üzgün değilim. Sebepsiz yere hayatımı cehenneme çevirdi. Yine de annemi özlüyorum ve küçük bir kız kardeşimiz olduğunu biliyorum. İyi birine benziyor ama onunla konuşmayı planlamıyorum.

"O iyi biri," diyor. "Bence onu seversin. Oldukça konuşkan ve enerji dolu biri."

O zaman ondan nefret ederdim.

Gözlerini deviriyor. "Evime çikolata ve çiçek bırakan sen miydin?" *Evet,* imzalıyorum. *Ayrıca sen banyonun zemininde baygın yatarken seni becerdim.* "Bunu imzaladığını görmemiş gibi yapacağım."

Günlüğüne somnofili yaşamak istediğini yazmışsın. Sikimin üstüne boşalmışsın. Küçük listenden işaretle.

Dudaklarını düzleştirir. "İyi. Neredeyiz?" diye sorarak konuyu değiştiriyor.

Burası bizim evimiz. Yenileyip dekore edeceğim. Gözlerden uzak bir yerde yaşamak istediğini biliyordum ve bunu gördüğümde annemin verdiği parayla burayı satın aldım. Artık burada

yaşıyoruz. İkimizin de çocuk istemediğini biliyorum, ama eğer istersen, dekore edebileceğim boş odalar var. Bir köpek bile alırım eğer-

Beni durdurmak için ellerimi tutuyor, ben de kaşlarımı çatıyorum.

"Malachi," diyor, yüzü korkunç derecede solgunlaşıyor. "Burada yaşamak istemiyorum."

Ellerimi serbest bırakıyorum. *Başka bir yerde mi yaşamak istiyorsun? Satabilirim, sorun değil. Nerede istersen birlikte olabiliriz.*

"Hayır." Benden uzaklaştı. "Yani... Burada yaşamak istemiyorum... seninle. Ya da seninle hiçbir yerde. Festivalden bu yana olanlar babamı neredeyse öldürdüğün gerçeğini değiştirmiyor. Bunun için seni affetmiyorum."

Kalbim sıkışıyor. "Neden?"

"Neden?" diye sorar, yanağından bir damla gözyaşı süzülür. "Bunu bana gerçekten soruyor musun? Çünkü seni sevmiyorum. Ben... Biz... Hayır, Malachi."

"Beni sevmiyor musun?" Kelimeleri kekeliyorum ama umurumda değil. O bir yalancı. Yalan söylüyor ve ben bunu kabul etmeyi reddediyorum.

Yataktan kalkıyorum ve telefonumu çıkararak komodinlerime doğru yürüyorum. Bana bıraktığı sesli mesajlardan birini bulmam beş saniyeden az sürüyor ve o yatakta otururken ben onu dinliyorum.

Burnunu çekiyor ve sonra... "Malachi, neredesin?" Sanki nefes nefese kalmış gibi hıçkırıyor. "Seni hiçbir yerde bulamıyorum. Annem birkaç hafta önce serbest bırakıldığını söyledi, neden benim için gelmedin?"

Ağlıyor ve kaşlarının düzleşmesini, kendini dinlerken omuzlarının kamburlaşmasını ve sesli mesaj çalmaya devam ederken başka tarafa bakmasını izliyorum.

"Seni koruyamadığım için çok ama çok üzgünüm. Benim için ne ifade ettiğini herkese anlatmalıydım ama anlatmadım. Tepkilerden korktum ve herkes senin savunmasız olduğunu, hasta olduğunu, bana olan takıntının bir şeye-birine sahip olmak istemenden kaynaklandığını söyledi. Bana. Ve haklı olmalarından korktum."

Biraz daha kokluyor. "Senin için gerçek olan bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum. Herhangi bir şeyin. Eğer beni sevdiğini, senin için dünyalara bedel olduğumu söylersen, ben de aynı şeyleri hissettiğimi itiraf edeceğim. Çünkü seviyorum, Malachi. Seni o kadar çok seviyorum ki canım yanıyor."

Sesli mesajı kapattım ve vücudum öfkeyle titreyerek bir adım öne çıktım. "Ger-çekti. Hepsi gerçekti. Her şey gerçekti. Sen benim için dünyalara bedelsin. Ama bunu geri söylemeyeceksin, değil mi?"

Başını eğip sallıyor ve ben tüm dünyam yıkılmış gibi hissediyorum. Olivia parmaklarımın arasından kayıp gidiyor. Ne yapacağım ben?

"Özür dilerim," diyorum, telaffuzu berbat ediyorum ama kimin umurunda? "Örümcek. Bıçak. Kameralar. Hepsi o-o-of. Özür dilerim." Gözlerimi kapatıp nefes alıyorum. "Sana ihtiyacım var, Ol-" Duruyorum, kalbim o kadar hızlı atıyor ki duracak gibi oluyorum.

"Sana ihtiyacım yok," diye mırıldanıyor ve ben göğsümden bıçaklanmış gibi hissediyorum. "Yakında evleniyorum Malachi-Bir anlaşma imzaladım. Vazgeçemem. Vazgeçmeyeceğim. Bu hayatta hiç şansımız yok, anlamıyor musun?" Ayağa kalkıyor ve yorganı vücuduna sararken yutkunup geri çekiliyorum. "Toplum bizi asla kabul etmez."

Telefonu elimde tutuyorum. "Toplumun canı cehenneme." Sözlerimin şu anki kadar net olduğunu hiç sanmıyorum. "Bize karşı olan herkesin canı cehenneme."

"Doğru düzgün sevmeyi bile bilmiyorsun. Teşhisin bunu kanıtlıyor. Benim için asla aynı şeyleri hissedemeyecek biri için neden evliliğimden vazgeçeyim ki?"

Sessiz kalıyorum, çünkü o haklı.

Benim sevgi anlayışım onun için yeterli değil - onu seviyorum, gerçekten, ama neyin normal olup neyin olmadığını nasıl bilebilirim? Benim dünyam onun etrafında dönüyor ve hep öyle oldu. Ve eğer bu onun için yeterince iyi bir sevgi versiyonu değilse ve onu mutlu edemiyorsam, o zaman ne anlamı var?

Şifonyeri karıştırıyor, son birkaç aydır ona aldığım kıyafetlerle dolu olduğunu görünce başını sallıyor. İç çamaşırlarını giyiyor, yoga pantolonunu kaydırıyor, sonra başka eşyalar alıyor.

Bir gömlek giyiyor, ona verdiğim izleri gizlemek için düğmelerini boynuna kadar ilikliyor, sonra saçlarını omzunun üzerinden düzeltirken yatağın kenarına oturuyor ve birkaç çorap giyiyor.

Ellerim arkamda, duvara yaslanıyorum ve kalmasını sağlamak için mümkün olan her şeyi düşünmeye çalışıyorum.

İsteyerek. Olivia'nın beni seçmesini istiyorum.

Lütfen beni seçin. Kimse

beni seçmez.

Ayağa kalkıyor, ayakkabılarını giyiyor ve gözlerinin altını siliyor. "Seni gördüğümü kimseye söylemeyeceğim," diyor, başı öne eğik. "Annem son birkaç gündür nerede olduğumu bilmek isteyecek, bu yüzden yalan söylemem ve bir hikaye uydurmam gerekecek. Eğer gitmeme izin verirsen, bu olanları unutacağım. Bu konuda zorluk çıkarma, Malachi. Öyle ya da böyle gideceğim."

Cevap veremiyorum. Bana doğru ilerlerken yere bakıyorum ve sonra duruyorum. "Hoşça kal, Malachi.

Lütfen kendine iyi bak. Lütfen."

Bana garip bir şeyler oluyor. Göğsüm ağrıyor, gözlerim muazzam bir baskı hissediyor ve...

ıslaklar. Sanırım hayatımda ilk kez ağlıyor olabilirim.

Kapıyı açıyor ama ben onun önüne atılıyorum, dizlerimin üzerine çöküp ellerini tutarken çıkışını

engelliyorum. "Olivia," diye fısıldıyorum açıkça. "Lütfen beni bırakma. Lütfen benimle kal."

Hüznü yüzünden okunuyor - sanki kalbini kıran benmişim gibi bana bakıyor, gözleri yanağımdan süzülen bir damla gözyaşını takip ediyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum. "*Benim* aşk versiyonumu kabul et. Lütfen. Seni seviyorum, Ol-l-l-"

Olivia beni sevdiğini ya da kalacağını söylemiyor. Sadece bana sıcak bir gülümseme veriyor ve yanımdan geçip gitmeden önce elini çekiyor.

Hayatımdan sonsuza dek çıkıp gitmesini izlemek için arkamı dönmüyorum.

Sonsöz

Olivia-2 hafta sonra

Babam tekerlekli sandalyesinden kalkıp bastonunu tutarak merdivenlerin dibinde beklerken, duvağımın kuyruğu büyük merdivenlerden aşağıya doğru sürükleniyor. Bu onu ayağa kalkana kadar ayakta tutacak.

beni koridorda yürütmeyi bitirdi. Beni elbisemin içinde gördüğünde gülümsüyor, annemin nefret ettiğimi söylememe rağmen bana giydirdiği elbiseyi.

Her yeri dar ve sanırım içine sığmaya çalışırken bir kaburgamı kırdım.

Malachi'nin vücuduma kazınmış baş harflerini saklamaya çalışmak zordu ama kimse otel odama gelmeden önce makyajla damgayı kapatmayı başardım.

Herkes beni bekliyor - muhtemelen adımı unutmuş olan müstakbel kocam ve her şeyden çok statüye önem veren müstakbel ailem.

Üvey kız kardeşim Molly nedimelerimden biri. Malachi hapse gönderildikten kısa bir süre sonra ailemize katıldı. İlk başta mahkeme onu ailemin yanına verip vermemekte kararsız kaldı ama bizimle çok iyi vakit geçirdi.

Malachi'yle tanışmış olmayı dilerdi, ona gösterdiğim fotoğraflardan eğlenceli bir ağabey gibi göründüğünü söyledi ve itiraf ediyorum, gerçekten de büyürken eğlenceli bir ağabeydi. Her şeyi birlikte yapardık. Yapmamamız gereken şeyleri bir kenara bırakırsak, o aynı zamanda benim en iyi arkadaşımdı.

Onsuz geçen sekiz yıl işkence gibiydi ama son iki hafta? Cehennem gibi.

Ondan uzaklaştığımın ertesi günü evime girdi ve tüm kameraları aldı. Annemin yüzüne aylar önce bıyık çizdiğini ve onu silmem gerektiğini ve tüm şarap şişelerimin çivili olduğunu söyleyen bir not bıraktı.

Telefonunu kapattı, bağlantısını kesti.

Her ne kadar onunla birlikte olamasam da, beni izliyor olması hoşuma giderdi. Ama artık olmadığını biliyorum. O sadece... gitti.

Ve yanlış karar verdiğimi biliyorum.

Şimdi kolumu babamın koluna dolamaktan ve müstakbel kocama doğru yürümekten başka bir şey yapamıyorum. "Çok güzel görünüyorsun meleğim," diyor babam sırıtarak. "Harika bir eş olacaksın." Gülümsemeye çalışıyorum ama başaramıyorum.

Çift kapıya yaklaşırken kafamı kaldırmıyorum, diğer tarafta düğün müziği çalıyor. "Here Comes the Bride" başladığında derin bir nefes alarak duruyorum ve kapılar açılarak herkesin sandalyelerinde oturduğunu görüyorum. Onları tarıyorum, siyah bir saç, bir gülümseme, arsız bir sırıtma ya da bir göz kırpma arıyorum, ama o burada değil - yine de olmasını isterdim.

Ciğerlerim pes etmeden önce koridorun yarısına kadar geldim ve panik başladı. Aniden duruyorum, babam neredeyse bastonuna takılıp düşüyor ve ona bakıyorum. "Ben... Ben bunu yapamam."

"Olivia," diye sert bir ses geliyor ve başımı kaldırıp Xander'a bakıyorum. Seks yapabilmemiz için önce biraz kilo vermem gerektiğini söyleyen kibirli pislik. Dün gece mini buzdolabımdaki her şeyi yediğimden emin olduğumu söyleyebilirim. "Şimdi bana doğru yürü."

Babama döndüm. "Lütfen bırak gideyim."

Kafası karışmış görünüyor, annemle benim aramda gidip geliyor. "Angel, neler oluyor?"

"Malachi'yi seviyorum," diye söze giriyorum ve gözleri açılıyor. "Sana yaptıkları için çok üzgünüm ama onu seviyorum baba. Onunla birlikte olmak istiyorum."

İçimi bir rahatlama dalgası kaplıyor ve bir kahkaha atıyorum. "Malachi'yi seviyorum." Xander başını sallıyor. "Yürümeye devam et Olivia. Beni utandırma."

Annem oturduğu yerden kalkıyor ve uzun zamandır ilk kez beni devam etmem için zorlamıyor. Molly göz kırparken o iç geçiriyor ve bana başını sallıyor.

"Git," diyor babam, yanağımdan öperek. "Onlarla biz ilgileniriz. Mutlu ol meleğim."

Pahalı çiçekleri bırakıp elbisemin önünü tutuyorum ve dönüp koşarak oradan çıkıyorum. Topuklu ayakkabılarımı kaydığı yerde bırakıyorum ve ön girişten aceleyle çıkarken duvağımı çekip çıkarıyorum.

Dönüp etrafıma bakıyorum ama onu göremiyorum.

"Malachi!" Bağırıyorum, uzun eteğimden kurtulmak için belimdeki bandı açıyorum, kapılara doğru koşarken düştüğü yerde bırakıyorum, kapılardan dışarı itiyorum ve bir taksiyi işaret edip onlara Cadılar Bayramı'nda beni götürdüğü yeri tarif ederken nefes nefese kalıyorum.

Onun evi. Bizim evimiz. Uzaklaştığım bir şey.

Varış noktasına ulaşır ulaşmaz arabadan iniyorum ve Malachi'nin metal kapının yanında durduğunu gördüğümde duruyorum; kapıyı itip bana doğru bir adım atarken yüzünde şaşkınlık okunuyor.

Üstsüz, yüzü ve göğsü egzersizden parlıyor, siyah saçları vahşi ve kıvırcık, bir çift eşofman kalçalarına oturuyor.

Malachi ezelden beri benim için tekti. O benim sonsuzluğum. Cennetim ve cehennemim. "Olivia?"

Çok net. Çok berrak, saf ve sevgi dolu.

Bir çığlık atarak ona doğru koşuyorum ve kendimi anında beni saran güçlü kollarına bırakıyorum.

"Sen benimsin, Malachi. Sen benimsin, ben de seninim ve seni kelimelerin anlatamayacağı kadar çok seviyorum. Lütfen beni affet. Lütfen. Seni istiyorum. Seninle olmak, seninle bir hayat k u r m a k ve seninle anılar biriktirmek istiyorum. Her sabah yanımda seninle uyanmak istiyorum. Beni kovalamanı istiyorum.

Bu ormandan geçip beni bir ağaca yasla. V e r e b i l e c e ğ i n her şeyi istiyorum. H e p s i n i. Her şeyini. Çünkü ben seni seçtim. I-"

Malachi beni öperek susturdu.

Dudaklarıma karşı sırıtıyor. "Seni seviyorum, Olivia."

Kıkırdıyorum ve bacaklarımı beline doluyorum, yüzüm gülmekten acıyor. "Ben de seni seviyorum. Beni evimize götürüp beni ne kadar sevdiğini gösterir misin?"

Başını sallıyor ve beni ayağa düşürüyor. "O lanet elbiseyi vücudundan söküp atmak ve sonra da her yerini kanatmak istiyorum."

İçimde kelebekler uçuşuyor, göğsüm beklentiyle inip kalkıyor. "Sana meydan okuyorum," diye takılıyorum. "Beni kovalaman ve bunun için yalvartman için sana meydan okuyorum."

Malachi inliyor ve çenemi yakalıyor, beni geri itmeden önce ağzıma sert bir öpücük konduruyor, sırıtıyor ve eliyle ormanı işaret ediyor.

"Koş, küçük yabancı."

SON

Yazar Hakkında

Leigh Rivers, okuyucularını çılgına çevirmek için inişli çıkışlı hikayelerle karanlık, ahlaki açıdan gri karakterler yazma dünyasına giren İskoç bir Biyomedikal Bilim Adamıdır.

Okumadığı, dizüstü bilgisayarında yazmadığı ya da saçma saatlere kadar oyun oynamadığı zamanlarda, direk stüdyosunda dans ediyor, spor salonuna gidiyor ve iki oğlu ve kocasıyla birlikte dört köpeğini gezdiriyor.

Leigh'i sosyal medya hesaplarında BURADAN bulabilirsiniz

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.